
GÖNÜLDEN ESİNTİLER
BİR HİKÂYE BİR ÇOK YORUM
(1)
KÖLE VE İNCİR SEPETİ
NECDET ARDIÇ
İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (25)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

BİR HİKÂYE BİR ÇOK YORUM

(1)

KÖLE VE İNCİR SEPETİ

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (25)

ABDULLAH BİN DİNAR:

Tabiîn devri evliyâsından, ismi Abdullah bin dinar, künyesi Ebû Abdurrahmân'dır. Doğum yeri ve tarihi bilinmemektedir. (744/H.127) tarihinde vefat etmiştir. Abdullah bin Dinar Abdullah ibn-i Ömer'in azâdlı kölesi idi, ilim ve edep üzere yetişti.

Not= (İnternet) ten alınan bilgidir.

Ön söz:

BİSMİLLÂHİRRAHMâNİRRAHîM:

Bu hikâye çok evvelleri okumuş olduğum bir kitaptan hatırımda kalmış olan bir bölümdür. Bir mail-e cevap yazdığım zaman aklıma gelmiş ve hatırımda kaldığı kadarıyla aşağıdaki şekliyle yazmıştım. İlgi gördüğünden, başka kimselere de gönderdim. Gelen cevapları bir arada toplayarak bu kitabın oluşması sağlanmış oldu.

Daha sonra bu hikâyenin kaynağını aradıysam da bulamadım, gerçekten ismi geçen şahsiyyet yukarıda bahsedilen kimsemi'dir yoksa, bir başkasımı'dır? bunu tam bilemedim. Ancak bunun pekte önemi yoktur. Mühim olan hikâyede yaşanan halleri inceleyerek azamî derecede faydalanarak istifade etme yoluna gitmektir.

Bu hikâye ve içinde geçen mânâlar her hangi bir (Abdullah) "Allah'ın kulu" tarafından yaşanmış olabilir, varsayım olarak bizlerde herhangi bir (Abdullah) olarak bu tecrübeden yararlanabiliriz. Gayemiz kimseyi imtihan etmek değildir. Ancak bu âlemde şer-î mânâ da, mümkün olan her şeyden yararlanmak her birerlerimizin hakk-ı dır. Diye de düşünebiliriz.

Hikâye ye gelen cevapların hepsi ayrı, ayrı güzel cevaplar oldu, bende onları bir arada toplayıp cevap gönderenler ve ilgisini çekecek olan kimseler için kitap haline getirdim, cevaplayanlara ve ilgisini çekenlere göndereceğim. Cenâb-ı Hakk her birerlerimizi bu tür yaşanmış tecrübelerden faydalandırsın. Ayrıca hikâye yoluyla aldığımız cevaplar bizleri oldukça memnun etti, bu vâdîde epey yol aldığımızı anlamış olduk. Arkadaş dost ve evlâtlarımıza bu vesile ile teşekkür eder başarılarının devamını niyaz ederiz. Sağ olsunlar var olsunlar.

Gayret bizden muvaffakiyyet Hakk'tan dır. (Terzi Baba)

Bu kitabın oluşmasına böyle bir mail vesile olmuştur.

:terzibaba13@hotmail.com
(13/eylül/2009) Ha……Kı……

Hayırlı günler, Terzi babacığım ve sultan anacığım,
İnşallah iyisinizdir. Size yazmazsam, mânevi ışığım hafif kısılıyor. Ama benim açımdan. Yoksa sizler nûrunuzu hep gönderiyorsunuz. Almak için da kabiliyet gerek.

Efendi babacığım, daha önceki yazdırılanlara baktığımda hep kesret'e dair olmuş. 1 haftadır "niye vahdet'e dair yazdırılmıyor? İşim hep kesretle'mi? olacak? Özü bulamıyorum" diye hayıflanıyordum. Ama bu seslerin nefis koktuğunu bildiğim için aldırmamaya çalıştım. Bu sıkıntılar normal mi? Yoksa rabbi hasım gereği henüz "kaviyyul metîn" oturmadığı için mi bilemedim babacığım.

Bir de yaptığım rejimler canıma yetti babacığım. Görünüş olarak dervişe uygun oldum ama nefsim "insaf bari ramazan da yapmasaydın" diyor. (Güleceksiniz ama babacığım, güzelim Ramazan yarı aç yarı tok geçti gidiyor.) Sizi aklıma getirdikçe, nefsimden utanıyorum. Gerçek bu olsa gerek. Tada, tada yaşıyorum açlığı, halveti. Bunları yazmaktan da utanıyorum ama durumum bu. Dervişliğin ne olduğunu yaşatıyorsunuz bana. Şimdi anladım ki sizin bize getirdiğiniz sistem, gerçekmiş. Yaşanırmış. Babacığım, bu hallerim geçer mi? Size sızlanmaktan ar ediyorum ama bu yolda sizden başka beni tahlil edebilen yok. Aynanızda net göründüğümü bile, bile yazmak istedim. sizin söyledikleriniz, tavsiyeleriniz, görüşleriniz çok mu çok önemli. Allah başımızdan eksik etmesin.

Bir haftalık düşüncelerden sonra aşağıdaki yazı ortaya çıktı. Değerlendirmenizi istirham ediyorum. Ne zaman olursa babacığım. Biliyorum işiniz çok. Elinizin içini öpüyorum Efendi babacığım. Annemin de ellerinden hürmetle öpüyorum.
Kızınız Ha....Kı….

Not= Yukarıda bahsedilen yazıyı belki merak edilir ve faydası olur düşüncesiyle cevaplarıyla birlikte aşağıya ilâve ediyorum.

Necdet Ardıç: (terzibaba13@hotmail.com)

Hayırlı geceler kızım. Aşağıda ki, yazın güzel olmuş eline, diline, gönlüne, sağlık cenâb-ı hakk daha güzel yazılar yazmanı nasib eder inşeallah. Evet aslında "kelime-i Tevhid" "kelime-i kesret" tir. Görüldüğü gibi zâten (4) bölümlüdür. Ayrıca özdeki hakikat-i itibariyle de düşündüğün gibi "kelime-i kesret" tir. Bir çok şeyleri var edip sonra yok etmeye çalışmaktır. "tevhid-i vahdet" ise sadece baştaki "lâ" "lâm eliftir" Elif ve lâm-ın sarmaş dolaş olmuş ezeli birliğidir. Elif ahadiyyet, lâm ise lâhuttur, Elifi kucağına alıp bağrına basmış olan lâm, ben yokum elif var demekte, elif ise bende onda varım demekte, bazen lâm, elif olmakta, bazen, elif, lâm olmakta, böyle sürüp gitmekte araya da hiç bir şey girememektedir. İşte buda "tevhid-i vahdettir. Bu tevhid-i de ancak kendisi yapar. Tevhîd hakkında bu da başka bir görüştür. Hadi bakalım saat epey gecikti, şimdilik bu kadar yeter Cenâb-ı Hakk hazmını versin. Hayırlı geceler. nüket anneninde selâmları vardır. bizden de her kese selâmlar kızım. Terzi Baban.

Hayırlı geceler,

Çok kıymetli Terzi babacığım ve güzel bir tanecik anacığım,
Mailimin cevabını sabırsızlıkla bekledim. Çünkü şimdiye kadar "düşün" dediğiniz her cümlenin bende çok az da olsa kulak aşinalığı vardı. Fakat bu defaki ödev sevinç ve hayret verdi. Hiç duymamıştım. Haydi satır aralarında kaçırmışımdır belki diyerek "insan-ı kâmil"İn teşbih ve tenzih kısmını tekrar dinledim, Yok. fusus'a baktım,Yok. yani çalabileceğim bir örneğim yoktu. Açıklananlar sadece tenzih, teşbih ve tevhidden öteye gitmemişti.

Bana ne zaman "düşün" deseniz, önce konuyu kafamda bir kenara atar, verileri toplarım.içimden bir kıpırtı geldimi de yazmaya başlarım. Zevkli bir süreç oluyordu. Aynı şekilde forumdan soru geldiğinde de yolum aynı oluyor. İşte bu defa ki emin olmadığım ve sizin nurunuzla aydınlatmadığınız bir saha idi. Aydınlatma olmadığından aczimi anlamak kadar güzel bir şey olamazdı. Bu suretle yerimi anlayıp, sizin hep başımda yol gösterici ve himmet edici olduğunuzu bilmek yetti.

Babacığım, yanlışlarımın düzeltilmesinden dolayı hiç üzüntüm yok. Sadece cevaplarınızı merak ettim. Hiç rastlamadığım sorulardı**.** Daha önce benim de gafletle yaptığım yanlışlardı. Sindirerek tekrar okudum. Hatta gelince mütalaa etmeniz daha da pekiştirecek. Bir de,

"La ilahe illallah" kelime-i tevhidi, tevhid-i kesret mi oluyor**?** Babacığım?

Bir haftalık düşüncelerden sonra aşağıdaki yazı ortaya çıktı. Değerlendirmenizi istirham ediyorum. Ne zaman olursa babacığım. Biliyorum işiniz çok. Elinizin içini öpüyorum Efendi babacığım. Anneminde ellerinden hürmetle öpüyorum.

Ha…… kı……..

Kesret halvet ehline olmayası. Ama kesretsiz de olmayası.
Akıl bir tane. Duygular ise geçilmek için tecrübelerimiz. Dolayısıyla kesret. İç de duyguların kaynağı, dış da zuhur mahalleri.
Kesret ve zaman.

Ne vakit kesrete dalsam, zaman geçer gider haber vermeksizin. Aklı külde, zamana yer yok, zamansız zamanın içindeyim.
Kesret hayale daldırıyor,öze bakmazsam. Hayal dünyasının içine hapsediyor. Dünya ise kendi hayal dünyamız.
Gerçeği zamansız ve mekansız olarak yaşamak olası, bu yüzden "asr"a yemin eder, C.Hakk.

Kesretin özüne inmeden hüsranda kalınır. "Muhakkak ki insân hüsran içindedir."
Sırf dışa bakmak, satıhta kalmaktır. Olayların iç yüzü, dışından farklıdır. İnsanın da sırrı batınıdır. Batında zaman kavramı yoktur. Zahir zamanla ilintilidir. Zahir kesretle kardeştir. Zaman ise kesret ve zahirin üçüncüsüdür.
Zamanın, kesretin ve zâhirin kutrundan çıkmak için 4 şeye ihtiyaç vardır. Formülü Sûrenin devamında belirtilir.

(1) İllellezine âmenû: şehâdet mertebesinde kesretin asgarisidir. Rabb ve merbubluktur. İmân eden ve edilen ki, kurtuluş reçetesinin başlangıdır.

(2) Ve amilus salihâti:kurgusu C.Hakk'dan, işleyişi kuldan olan fiillerdir. Tekliğe doğru kanat çırpılmış, kesret fena'ya ulaşmıştır. Vücûd halkediliş gayesine ma'tuf kullanılmaktadır. İmân ise ikân hâlini almıştır. Sonuç "sâlih amel" olmuştur.

(3) Ve tevâsav bil hakk'ı: sâlih amelden sonra gölge, yönünü güneşe çevirince, geriye Hakk kalır, gölgeliği yiter. Hakk, Hakk'ı tavsiye eder. Tavsiye bir bakıma vasiyyettir. "Bi" ile hakk'ı tavsiye. Hakk ile. Hakk'ı tavsiye etmek besmele olduktan sonra gelir. (bi-ismi)

(4) Ve tevâsav bis sabr: Sabırla tavsiye etmek. Çünkü ilmi ilâhiye giden irfan yolu ancak sabırla kazanılır. Kesrete sabır, vahdeti getirir. Menam, taam ve kelam azlığına sabır vahdete yol açar. Sabır yine üstteki Âyet gibi "Bİ" ile olacaktır. O'nunla sabır.

Kesret zaman, vahdet zamansızlıksa, tümüyle kesret ve tümüyle vahdet olmaz dünyada. vahdette kesreti yaşamak, zaman sınırları içinde zamansızlığı yaşamaktır. Tıpkı "NAR" meyvesinin sıkıştırılmış hâli gibi. Nar'ı açtığımızda tekrar eski haline aynı kalıba sokmak mümkün değildir. Şehâdette çokluk görünen mânâlar, vâhidiyette ışık sızdırmıyor.

Vahdet mi yoksa kesret mi kolay?

Kelime-i tevhid, kesreti gösterip vahdete yol açıyor. Vahdete geldiğimizde aynı kelime-i tevhidi söylüyoruz. Baş ve son aynı. Dünya ise illüzyon yeri. Bir parça meselâ bütün bir ömrü vakfetmek yeterli bu anlayışı idrak için!!!

İhlâs Sûresinde iki tane "ehad" vardır. Başta ve sonda olmak üzere. İlk ehad, ehadiyyetinin ehadı ikincisi ise esma ul hüsnâlarının nefyi yâni kesretin ona denk olmadığının ehadı.

İster sondan başa git, elbiseleri çıkara çıkara. İster Hallac'ın söylediğini ilk başta söyle rahatla. ENEL HAKK.

İki ehad arası "kelebeğin ömrü" veya "28 peygamberin hayatının cem'i". Bu iki zaman arasında fark yok. vahdet-bâtın-asr veya kesret-zahir- zaman.

Seçim bizim.

"Asr'a yemin ederim ki, Muhakkak ki insân hüsran içindedir…."

Ha…… Kı…..

Şimdi tevhîd anlayışına daha değişik bir yönden bakmaya çalışalım.

TENZİH-İ VAHDET, TENZİH-İ KESRET / TEŞBİH-İ VAHDET, TEŞBİH-İ KESRET/ TEVHİD-İ VAHDET, TEVHİD-İ KESRET??

Tenzih-i beşer.

Kula aittir. Hakka ait değildir. Hakk kendi kendini tenzîh eder. Kim hangi mertebede yaşıyorsa tenzîh-ini o mertebeden yapar. Sadece "zât" mertebesinin tenzîh-ini dışarıdan yapacak yoktur. Varlık yoktur, kıyaslanacak da yoktur. Buna "Kadîm tenzih"i denir. "Küfüven ehad" noktasıdır.

ŞERİAT VE TARİKAT TENZİH-Î:noksan sıfatlardan ve hayal edilebilecek her şeyden arıtmadır. Allah'ı kayıtsız bırakmakla kayıt haline almaktır. Akli tenzîh'tir. Buradan yapılan tenzih ve tanıtma anlatımları ayrı, ayrı varlıklar olduğu ön yargısıyla yapılmaktadır. Yâni aslı bir bütün tevhîd olan varlığın bölünerek yapılan güya tanıtım yorumlarıyla yapılan anlatımlar TENZİH-Î KESRETTİR yâni BİR'İ FARKINDA OLMADAN ÇOĞALTMADIR.

Aslında tenzîh'in başlangıcı evvelâ kişinin mutlak sûrette ALLAH'ı yanlış anlamaktan kendini tenzîh etmesi lâzımdır. Yâni Hakkın değil bizim nefsimizden temizlenmemiz için tenzîh evvelâ bize lâzım ve şarttır. Henüz kendini tanımayan bir birim Hakk'ı nasıl gerçek mânâda tanıyabilecek ve O'nu noksanlardan nasıl tenzîh edecektir? Çok çoook düşünse bile Allah'ı neden ve nereden tenzîh edecektir? Tenzih etmek için ayrı bir model gerekli ki o modele göre noksanlıklardan tenzîh edilsin. Beşeri tenzih onu anlamamak ve bu yolla sınırlamaktır. Bir taraftan yanlışlıklar varmış gibi o yanlışlıklara vücûd verip, ispatlayıp, kabul edip sonra oluşan sûn-i anlayıştan onu tenzîh etmeye çalışmak olmaktır ki; yanlışın büyüklerindendir. İşte buna da TENZiH-İ KESRET denir.

Bir de mânevi yolda başlarda bir tenzih vardır ki İdris as. ın tenzîh-idir. Hayal edilebilecek her şeyden kendini tenzîh etti ve ruhlaştı.

Hakikat ehli; âlemdeki varlığın Hakk'ın varlığından başka bir şey olmadığını anladığında, kendini eski düşüncesinden tenzîh eder. Buna TENZİH-İ VAHDET denir.

TEŞBİH:

Varlıklarda ilâhi cemâl-i seyretmektir. Esmâ ve sıfatlar zuhurdadır. Sûretlerdeki zât'a bakmaktır. Yâni "Nereye bakarsan Allah'ın vechi oradadır." Âyetidir. Bu Âyet-i kerîme'nin hakkıyla anlaşılamaması, bakılan yerlerin ayrı, ayrı görülmesi TEŞBİH-İ KESRETTİR.

"Ene'l Hakk" sözü de TEŞBİH-İ VAHDET'e örnektir.

TEVHİD:

Teşbih ile tenzih'in, ya da cem ile farkın ya da bâtın ile zâhirin ya da kesret ile vahdetin birleştirilmesidir.

"Rabbimi tâze bir delikanlı sûretinde gördüm." TEVHİD-İ TEŞBİH

"Nasıl göreyim, nurdur O" TEVHİD-İ TENZİH.

"Senürihim Âyâtinâ fil âfâkî (TENZİH) ve fî enfüsihim(TEŞBİH)…:TEVHİD-İ VAHDET.

"Kulumun zannına göreyim": TEVHİD-İ KESRET'tir diyebiliriz.

***Ancak nefislerine zulmedenler, sûret-i Muhammedîde'dir. Hem vahid-i hakikiyi birtakım i'tibarat ile çoğaltırlar, hem de kesrette vahdeti müşahede ederler. Zevk-i Muhammediye de ise nûr-u ehadiyet tecelli ettiğinde keserât ve perde kalkar. ***

Terzi Baba.

İlmen, aynen ve hakken mânevi rızıklandığım Canım Efendi babamın ellerinden hürmetle öperim. Anacığımın da mübarek ellerinden öperim. Sizin için yorgunluk olmazsa babacığım beni ara ara böyle düşünmeye sevkederseniz cahil kızınız mutlu olacak. Bunca yıllık hayat serüvenimde Arif-i billah hiç tanımamıştım. Bu yüzden hatalarım olabilir. Sizin elinizle acele etmeden terbiye görmek ilâh-î bir lütuf. Allah kıymetini bildirsin inşallah. Tekrar hayırlı akşamlar babacığım.
H…… k…...

Necdet Ardıç: (terzibaba13@hotmail.com)
(13 Eylül 2oo9 Pazar) H….K….

Hayırlı akşamlar. Akıllı kızım, hamd olsun hepimiz iyiyiz, ismini duymuşsundur Abdullah bin dinar, isminde bir zat varmış. Bir gün nefsi kendisinden (incir-yemiş'i) istemiş, bu isteğini yedi sene ertelemiş bu süre içinde nefsine bu yemişten hiç vermemiş, nihayet bu süreden sonra bir gün pazarda dolaşırken incircinin önünden geçtiğini farketmiş.

İşte tam o esnada nefsi kendisine konuşmağa bağlamış! Abdullah bak yedi yıldır bana bir incir yedirmedin bende kabul

ettim bak işte senin dediğin oldu, ne olur bir tane incir alda artık yiyeyim demiş bunun üzerine başından savmak için param yok ki; nasıl alayım diye cevap vermiş bunun üzerine nefsi ayakkabılarını sat onun parası ile alırsın demiş.

Bunun üzerine Abdullah peki deyip incir tezgâhının başında duran satıcıya bir incir karşılığında nalınlarını vermeyi teklif eder, bunun üzerine benimle dalga mı geçiyorsun? diyerek nalınları uzak bir yere fırlatıp atmış. Bunun üzerine Abdullah yedi seneden sonra tekrar nefsinin oyununa geldiğinden üzülerek oradan ayrılmış..

Ancak az yanda olan ve bu hadiseyi takip eden satıcının arkadaşı hemen incir satıcısına gelip yaptığının çok yanlış olduğunu ve o kişinin zamanın çok değerli bir insan-ı olduğunu ve eğer benden bir incir isteseydi ona bütün tezgahı verirdim der. Bunun üzerine aklı başına gelen incir satıcısı, hemen yanındaki hizmetçisine demin gelen adamı hemen bul şu bir sepet inciri karşılık istemeden ona ver almasını sağla kölelikten âzâd edeceğim der.

Bunun üzerine görevli hemen pazarda Abdullah-ı armaya koşar nihayet bir yerde üzgün halde bulur. Ve şöyle der; efendim, özür dileyerek, bu incirleri kabul etmenizi rica ediyor diyerek incir sepetini kendisine uzatır. Bunun üzerine Abdullah o, o zamandı artık incire talebim ve ihtiyacım yok diyerek kabul etmez. Bunun üzerine de köle; efendim ne olur benim hatırım için alın çünkü bu sepeti alırsanız ben kölelikten kurtulup hür olacağım demiş.

Yine bunun üzerine! bu sefer Abdullah! <u>eğer alırsam o zaman yine ben nefsimin kölesi olacağım</u> diyerek, incirleri kabul etmemiş.. Diye bir kitapta okumuştum gerçekten bu hadise olmuşmudur? yoksa kurgumudur? bilmiyorum ama ibretlerle dolu bir hikâyedir.

Şimdi gelelim günümüze, (akıllı kızım sen olsaydın) o kişinin azadlığı karşısında incirleri alırmıydın, yoksa sende almazmıydın,? ve hangi gerekçelerle. Tabii işimiz Abdullah bin dinarı eleştirmek değil. O kendi doğrusunu yapmış, Cenâb-ı Hakk hepsinden razı olsun.

Yazıların güzel olmuş ellerine gönlüne sağlık. Yazıların sadece kesret değil vahdetle kesret arasıdır. Sırf vahdet olsa anlaşılmaları çok güç olur çünkü bunları anlayacak akıl ve dimağları bulmak zordur. sadece (şer-i kesret) olsa piyasada onlardan zaten geçilmediği için hiç bir değeri olmazdı. Bizim kesretimizde vahdettir. Genelde yazarlar, şeriatın kesretini yâni kesretin kesretini yazarlar, işte tam olarak hayalî kesret budur. Bizim mevzularımız ise, "tarikat mertebesinin kesret-i" "hakikat mertebesinin kesreti" "marifet mertebesinin kesretidir" yani bunlar

vahdetin kesretleri, yâni tekliği izah babında kullanılan kesret gibi görünen aslında bulunduğu mertebenin vahdetini bildiren sohbet ve yazılardır. (Vahdetin kesretleri olan vahdetlerdir) Mutlak kesret ise (aslı kesret olanın kesretleridir.) Ki! içinden çıkıp Hakk-ı bulmanın imkânı yoktur. Hakk'a ulaşmak ancak vahdet'in kesretleriyle mümkündür. ki bu çokluktan tekliğe giden yoldur çünkü aslı teklik olup o tekliği çoklukla ifade etme sanatıdır diyebiliriz.

sakın kötümser olma içinde bulunduğun halide değerlendirme, sadece onu yaşamaya bak. (Kulillâh sümme zerhüm) "Allah de geç." Nefsinin vesveselerine de aldanma. Çok mantıklı gibi Görünerek önüne çıkar.

Tabii nefsini çok boğma ama boşta bırakma. kilonu muhafaza etmeye bak fazla yük tefekküre de, sağlıklı yaşamaya da engel olur. İnşeallah yazılanlar düşüncelerine az da olsa yardımcı olmuş olur. Cenâb-ı hakk hepimizin yardımcısı olsun. Nüket anneninde benimde sonsuz selâmlarımız vardır. hayırlı geceler. Hayyat Baban.

Ha…. Kı… (19 Eylül 2009) Cumartesi.
Necdet Ardıç. (terzibaba13@hotmail.com)

Hayırlı geceler Efendi babacığım ve sûltan anneciğim,

Cuma gününün bereketinden sonra (yâni konuşma bereketi) "tamam bu nefahtü bana bir hafta yeter "diyorum. İki gün geçmiyor ki, tekrar özlem, muhabbet başlıyor. Allahım ayırmasın.
"İncir" meselesini biraz karışık açıkladım. Tam toparlayamadım. Ama içim rahat. Talebe olduğum için ne kadar öğrenirsem o kadar faydalı olacak. İdrakimizin açılmasına vesile olan her hadise, her soru çok kıymetli. Hürmetle ellerinizden öpüyorum. Anneciğimin de ayrıca ellerinden öperim.

Ha…… kı…..

O kişinin azadlığı karşısında incirleri alırdım. Çünkü birini boyunduruktan kurtarmak demek, bir hayat kurtarmaktır. İkinci olarak o incirleri alırsam, satıcının özrünün kabul olunduğuna delâlet eder. Bu da satıcının sevinci demektir.

7 yıldır incir yememesi demek, incir hakkındaki nefis bölümünü geçmiş olması demektir. Fakat bir incire feda edilen 7 yıl, biraz fazla gibi. Bu yüzden önüne kadar gelen inciri, Ki o inciri C. Hakk yollamıştır artık oturur yerim. Nefsimi bu konuda zorlamam ve düşünmem.

Buradaki incirin ifadesi, kesretin görünüşüdür. Ve incir kesrete meylidir. Kişi icmâle yaklaştıkça inciri istemez. Artık vahdet yâni "Zeytin" zamanıdır. Bu yüzden yemek ve yememek kişiyi meşgul etmemelidir. Yetecek kadar yemelidir. Tıpkı kesrete dalmadan yetecek kadar kesretle ilgilenmek gibi.

Köle azadı, o 7 yıl mücâhe de eden nefsin diyeti. İncirden yenirse zâhiren bir boyun boyunduruktan kurtulacak. Bâtınen nefsimiz kurtulacak. Yâni incirleri C.Hakk'dan gelmiş olarak kabul ederdim. Nefsimin bendeki payını fazla yemeden verirdim. Köleyi kurtararak bâtınen kendimi kurtarırdım.

Ha….. Kı…….

Necdet ardıç (terzibaba13@hotmail.com)
(17 Eylül 2009 Perşembe)
Yorum: Ay…..Öğ…..

Hayırlı akşamlar A……. kızım. Yazın güzel olmuş anladığın kadarı ile açıklamaya çalışmışsın. başka yazı yazdığında pragraflara ve satır başlarına dikkat edersen daha güzel anlaşılır halde olur.

meselâ bir cümlen bittikten sonra bir satır boşluk bırak satır başı yap satır başını da biraz ileriden başlatırsan okuyanın yazdığını daha kolay anlamasına yardımcı olursun İnşeallah. Sen zâten buların hepsini bilirsin de belki farkında olmamışındır.

Cenâb-ı Hakk kolaylıklar versin hoşça kal Nüket anneninde selâmları vardır. Hoşça kal kızım.

İYİ GÜNLER EFENDİ BABACIĞIM,

TERZİ BABACIGIM, Yazın 76. İNSÂN Sûresinin kasetlerini dinlemiştim.(1.kaset 2.yüzü) Gene kasetlerden cevap vermek istiyorum. Uygun düşer mi bilemiyorum ama dinlerken gönlüm çok Kabul etti, mutmain oldu.

Ümmü Sinan Hz.yolda gidiyorken zamanın kendisine güvenen meşhur mollalarından biri ,o yol üzerinde ,etrafında talebeleri ile

birlikte gidiyorlarmış.Ümmü Sinan dış halinde işte fazla ehemmiyet vermediğinden biraz onu istihza eder gibi o molla efendi biraz ona bazı şeyler soruyor.

Ümmü Sinan'da cevap olarak ,ona karşıt soru olarak ;
-Ey molla peki siz neler yapmaktasınız ne haldesiniz?
O zaman molla diyor ki;
-Efendim 20 sene var ki şu midemi doldurmadım, doldurarak yemek yemedim,diyor.

Ümmî Sinan diyor ki,
-İyi yapmışsınız. 20 senedir midenizi terbiye etmişsiniz.Ruhunuzu yâni kendinizi ne zaman terbiye edeceksiniz.Yani kendinizi terbiyeye ne zaman başlayacaksınız ,diyor.İşin acâibliğine bakın. Hep maddede terbiyeyi ,şu bedenle terbiyenin olacağını zannedenlere bak nasıl bir ihtar.

Tabi ki maddi terbiye olacak ama akılla beraber, ruhla beraber, gönülle beraber olacak bu sistem. Mideyi az ye küçülttün ne olacak Nasrettin Hoca'nın hikâyesi gibi olacak, Eşeğinin her gün, biraz, biraz yemini kesmiş, biraz daha ertesi gün biraz daha . Sonra bakıyor eşek yerde.Tûh, diyor tam da alışmıştı iktisada , diyor.

Biz de nefs terbiyesi diye , mide terbiyesi diye az ye, az ye derken Allah korusun ,sonra nereye ulaşacağız.
Nasrettin Hoca lâtif dokundurmuş.
Molla sıkılıyor bu cevaptan
Ama Ümmü Sinan bırakmıyor işi,
-Kendinizi nasıl tanırsınız?

Kendini mütevazi göstermek için nefsimizi köpek biliriz diyor. Bunun üzerine Ümmü Sinan Hz.leri dönüyor yandaki Mollalarına talebelerine
-Bre mollalar bu köpeği niye takip edersiniz? Diyor.Nefs muhterem bir şey .Biz onu bir yüzü ile değerlendiriyoruz. Meselâ***, Aynanın iki yüzü var Aynanın arkası olmazsa cam oluyor. Aynada zâtını seyr ediyorsun"***

Terzi Baba İnsân 76 kaseti

Savaştığımız şeylere güç katıyoruz. Ayrı bir varlık vermiş oluyoruz. Nefse fazla yüklenmenin doğru olmayacağı düşündürülüyor. Sürekli mücadele kesrette bırakır gibi geliyor.Ayrıca bu yazıda o zatın üzülmesi nefsinden kurtulamadığını gösteriyor. Kurtulmuş olsa bile başkalarına da yardımcı olamıyor. Haktan halka inememiş gibi geldi. O incirleri alıp istemiyorsa yemeyebilir. Allah'ın incir yasağı yok . İncire

yemini var. Hadi hayvâni gıdaları anladım. Böyle hikayelere bazen anlam veremiyorum. Başkalarının da nefsini köleliğinden kurtulmasına yardımcı olmak gerek.

Ayrıca yazıdan anladığım o incir midesinde değil ama hâlâ zihninde onu taşıyor, gibi geldi. Bir de anlamadığım o zat zâhiren sadece ve sadece incire karşı mı mücadele etmiş ,diğer şeyler ona serbest mi? Bir tek incirse iyi. Anlayamadım. Yoksa incir sembol olarak mı kullanıldığında bâtınen baktığımda incir bütün âlemler olsa o zat beşeriyetinden tamamıyla kurtulmuş kurtulmakta olan olabilir. ben de uzun süredir perhizde olduğum için anlayamamış da olabilirim.Topu topu 3 aylık perhiz canıma yetti. Her şeyden hakikatiyle yemek istiyorum. Şu anda incir falan bana da yasak sadece sebze yiyorum. Bayramdan sonraya kadar uzadı. Kısıtlanmak zormuş. Yaşamak için fakat her şeyden dengeli beslenmek istiyorum. Beslenme işi de ayrı bir terbiye imiş. Akıl ve gönülle olmalı gelmiş geçmiş bütün büyüklerimize sonsuz selâmlar olsun. Hak yolunda mücadele edenlerin.

Bu yazı da incir vahdette kesretin sembolü. İncir âlemlere benzetiliyor. İncir kesreti de temsil ediyor. İncirin zâhiri 4 özelliği 1- çok çekirdekli olması, 2- tatlı olması, 3- İncir dalından ayrılıp doğrudan kullanılır. Yâni kesreti yaşamak kolaydır. nefsiniz ne diyorsa onu yapar, 4- incir yeşilden kahverengiye dönüşür. İkilikten çıkamaz yani aklıma getirilenler bunlar efendi babacığım. Sizin ve Nüket annemin ellerinden hürmetle öpüyorum. Ay…….Öğ……..

RE: İncir sepeti

Necdet ardıç (terzibaba13@hotmail.com)
(18 Eylül 2009 Cuma) Sa……Al…….

Selâmün aleyküm. Hayırlı akşamlar. Cenâb-ı Hakk her birerlerimize idrak ve anlayış genişliği versin İnşeallah. Görüldüğü gibi her hikâye ve sözleri mutlak doğrudur diye kabul etmek kolaycılık olmaktadır, kişiye düşen o hikâye veya sözlerin diğer başka yönlerinin de olabileceği düşüncesi ile ihtiyatla karşılamanın gereği ortaya çıkmaktadır.

Hikâye veya söz okunup veya dinlendikten sonra söylendiği veya yazıldığı mertebeyi tahlil etmeye çalışmak gerekmektedir. Yaklaşık bu tespit yapıldıktan sonra ben

olsaydım nasıl davranırdım diye de düşünceye yönelip kendi anlayışım ile de bir değerlendirme yapardım daha sonra ikisini karşılaştırıp tekrar bir değerlendirme yapardım acaba değerlendirmem yazardan daha ileride mi yoksa yazara ulaşamamışmıyım.?

Diyerek o anki kendi yerimi de tespit etmeye çalışırım, anlayışıyla hadiseleri değerlendirmek her halde daha gerçekçi ve daha da isâbetli olacaktır. her gün manâ âleminde biraz daha yol almak bizlere her halde çok şeyler kazandıracaktır. Yazılarınız güzel ve gerekçeli olmuş, diğerleri de gelince hepsini birlikte daha geniş bir anlayışla değerlendiririz İnşeallah. Nüket annenizin de selâmları vardır bizden de kucak dolusu selâmlar. Hayırlı cum'a lar ve ailece hayırlı bayramlarınız olsun İnşeallah. Hoşça kalın, (Usta Babanız)

Saygıdeğer Efendi Babacığım.

Evvela hürmetlerimizi iletir, ailece sizin ve Nüket annemizin de ellerinden öperiz.

Hayırlı cumalar dileyerek, göndermiş olduğunuz hikayeyle ilgili sorunuzu cevaplandırmak maksadıyla aklıma gelenleri aşağıya yazıyorum. Hatalarıyla kabulünü arz ediyorum.

Eğer o dervişin yerinde ben olsaydım, getirilen o incir sepetini alırdım.

Bunu yaparken de gerekçem şunlar olurdu.

1- Karşımdakinin hürriyetini sağlayarak bir kula iyilik yapmış olurdum.

2- Gelen sepetin, Hak'tan geldiğini dolayısıyla reddetmenin yanlış olacağını düşünürdüm.

3- Almamanın da nefsâni olabileceğini düşünürdüm. Çünkü zaten 7 yıl bu nefis mücadelesini yapmışım. Bu konudaki ısrar da nefsâni olabilir.

4- Ayrıca, yıllarca (inciri vahdette kesret olarak değerlendirir isek) nefis terbiyesi gördükten ve sonunda, bütün kayıtlanmışlık lardan kurtulup, bunun karşılığında bir üst mertebeyi talep etmek dervişlik edebine aykırıdır.

Böyle bir hata affedilip, incir sepetinin gönderildiyse bunu geri çevirmek daha büyük hatadır.Bu nedenle hediyeyi alırdım.

5- Sepeti getiren kölenin "bunu alırsanız kölelikten kurtulacağım" deyişine binâen, alınan hediye ile kölelikten asıl kurtulacak olanın kendim olacağını düşünürdüm.

Saygılarımla (Us…… Kı…….Sa……..Al……

RE: KÖLEYİ AZAD EDEMEM

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 19 Eylül 2009 Cumartesi 23:48:53
Kime: Te……….Kı……..

Hayırlı akşamlar kızım yazın güzel olmuş ellerine diline sağlık. hayırlı bayramlar. nüket anneninde selâmları vardır. Mevzua epey ilgi var onlara da bir dosya açtım orada topluyorum. Sonra hepsine birlikte bakarız. hoşça kal her kese selâmlar.

From: Te……..Kı…….
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: KÖLEYİ AZAD EDEMEM
Date: Sat, 19 Sep 2009 07:59:51 +0000

Hayırlı günler Sultanım, Terzi Baba'cım.

Bu yazı Ni…… Kardeşimin göndermiş olduğu maile yanıttır.

ABDULLAH BİN DİNAR

Göndermiş olduğunuz hikâyeyi okuduktan sonra ilk önce hiç düşünmeden tabii ki alırım dedim. Çünkü bu Kerem'in normal hâli hani hep birilerine yardım etme isteği. Bana zararı olacağını bilsem de bu ömrüm boyunca böyle olmuştur. Önce karşımdakilerin istekleri, sonra benim ihtiyaçlarım.

Ama sonra bir dur dedim Kerem'e. Öyle pervasızca hemen karar vermek olmaz artık. Sen ne yapıyorsun? Sen artık bir yol ehlisin, önce bir düşün bakalım, bir irdele olayları, sonra karar verirsin. Haklıydı T….. k…. Lâkin K…..'de bâtını'nı düşünecek kadar ilim çıkmamıştı henüz.
Ancak yâ Bismillah deyip sığındık Allah'a ve ondan gelen sorunun cevâbını da utanarak yine ondan istedik. Biz de başladık biraz araştırmaya. Önce hiç susmayan nefsi düşündüm. Çok doyumsuz, hep bir şeyler fısıldar. Ama nihâi hedefe ulaşmak için de nefsin artık susmayı öğrenmesi gerekir. Bunun içinde bir yol

seçmek gerek. Bu yol Hakk'ın yolu ,ilim yolu olmalı ki kendimi tanıyayım ve nefsimi susturabileyim. Bu yoldaki bir yolcu olarak menzile odaklanıp önce bir İnsân-ı Kâmil'in elinden tutup, ardından da Peygamber Efendimiz (S.A.V)'e, oradan da nihâi hedefe inşeallah ulaşabiliriz. Evet yolumuzu tuttuk, şimdi sırada nalın vardı.

Niçin nefs, inciri satılan ayakkabı parası ile istemektedir? Yada satıcı nalınları niçin uzağa fırlatmıştır? Nalın nedir tasavvufta? Kûr'ân-ı Kerîm'de Ta-H Sûresi'nin 12. Âyetinde de " nalınlarını çıkar " diyor Allah (c.c). Bir başka yerde de "mirac da Bilal' in ayak sesleri duyuldu" diye yazıyor. Demek ki nalının bir hususiyeti vardı tasavvufta. Bana göre nalın, yere daha sağlam basmamızı sağlar. Sağlam basmaya bir işarettir. Dışarıda giyince ayağımızı yerdeki her türlü zararlardan korur. Ama mukaddes yerlere girerken de, dünyanın pislikleriyle orayı kirletmemek için dışarıda çıkarılıp bırakılır. Yâni gönül kâ'be'sine çekileceğimiz zaman nalınlarımızı dışarıda bırakmalıyız. Araştırırken bir şey daha ilgimi çekti. Çok ilginçtir, bir nalına yedi tane çivi çakılıyormuş. Sonra başladım inciri düşünmeye.

Bütün tasavvuf kitaplarında incir vahdette kesret âlemi diye tabir ediliyor. Kûr'ân-ı Kerîm'de adına sûre vardır ve incir üzerine yemin edilmektedir. Yemin edilirken bizim için önemli şeyler üzerine yemin ederiz. Demek ki incir çok özel bir meyvedir. Peki ya köle ! Köle azâd etmek de çok sevap denir. Ama bizim işimizde günah ve sevapla olamadığına göre, şimdi elimizdekileri karşımıza bir sıralayalım ve bir daha düşünelim.

A.bin Dinar niçin yedi senedir incir yemedi? Yalnızca Allah'ın rızasını kazanmak için,O 'na ulaşmak için, nefsini terbiye etmek için. Peki, satıcının başına gelince bir anlık gafletle nefsine uyup istedi ama kendine getirilip nalınları atıldı. Artık kendine gelmişti, köle geldiğinde kendindeydi. Köleyi azâd etmek güzeldi. Ancak Allah'ın rızası için bırakılan bir şey, bir köle için yenir miydi? Köle azâd olur belki ama ya ben ne olurum?

Şimdi anlıyorum ki Ke….. duygularıyla hareket ederek köleyi azâd etmek için hemen tamam alırım der. Ancak Te…… Kı…… Allah'ın yol göstermesiyle nefsinin oyununa gelmeyecektir.Nefsim bana sevaptır köleyi azâd et diyecektir, ancak te…. kı… köleyi azâd edip de, azâb içinde kalmak istemiyor .

Canım Sûltan Terzi Babacığım, yazıda olan yanlışlıklardan şimdiden affınıza sığınırım. İnşeallah biraz olsun Terzi Kızına uygun yanıtlar olmuştur. Elinizin içinden öperim. Anneme de selâmlarımı gönderiyorum.

cevap

Kimden: Ze……….Ül……….
Gönderme tarihi: 21 Eylül 2009 Pazartesi 23:21:48
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Değerli Efendi babacığım bizleri şükür bayramına eriştiren Allahu Teâlâ'ya hamdü senâlar olsun. Babacığım ne manidardır ki içinden bir sürü ders çıkaracağımız bu hikâyeyi bizlere arife günü göndermişsiniz. İnşeallah bizlerde arife gününün idrakine ulaşan hakka ârif hakkikatine ârif kullardan oluruz. Ne mutlu ki şeker bayramlarını şükür bayramlarına ulaştıran o mutlu kullara. Onlar Allah-u Teâlânın mutlu kulları. Rağbet ettiler Allah-u Teâlâ'ya ulaşmak için Regaip Kandillerine erdiler. Bir yolculuğa çıktılar, burada Burak yetişti imdatlarına, Miraç ettiler. Mevlid Kandillerinde var sandıkları benliklerinden arındılar, Hakk varlığı ile dirildiler. Bir daha ölmemecesine Beratlarını aldılar Hakkın elinden. Bu yolculukta nefislerini kurban ettiler hakkın yolunda. Bembeyaz ihrâm'a büründüler, arındılar. Ne güzel bir yolculuk bu, Kadir gecesinin kadrini kıymetini bildiler. Allah'a olan kulluğunun kıymetini, HZ. Muhammed (S.A.V) ümmeti olmanın kıymetini bildiler. Pirlerinin değerini bildiler. Baş eğdiler, teslim oldular, şükre ulaştılar. Şükür bayramlarına ulaştılar. Hakikat yolcuları bunlar babacığım. Sizlerden aldıkları feyizle bu mertebeye ulaştılar.

Bizlere gönderdiğiniz hikâyeden çıkarılacak çok büyük dersler var. Sanırım burası hakikat yolcularının marifetullah makamına ulaşacağı durak, bekleme yeri. Varlık iddiasının terk edildiği yer. Aklın terk edildiği yer. Çünkü burası marifetullah makamı. Buraya varlık iddiasıyla girilemeyecek hiçlik deryasıdır. Abdullah Bin Dinar Hazretleri Allah aşığı, Hak dostu, sabır deryası, azgın denizlerin durduğu yol olduğu marifetullah makamına ulaşan mübarek zat. Bu zatları akıl ile anlayamayız babacığım. Akıllı kızım demişsiniz, akıllı kızınızın aklı durdu burada babacığım. Onların yaptığında muhakkak bir hikmet vardır. Abdullah Bin Dinar Hazretleri de incirleri alıp nefsinin kölesi olmadı. Dünya talep ve arzularından çıktı. Dünya denizinde boğulmadı. Marifet deryasına daldı. Allah-u Teâlâ isteseydi o köleyi de kula köle olmaktan hemen çıkarırdı. Allah'a göre ne güçlük var ki.. Nefise köle olmaktansa kula köle olmak daha hayırlı değil mi babacığım. Akıllı kızım sen olsaydın ne yapardın demişsiniz. Varlık iddiasıyla böyle yapardım

şöyle yapardım demekten Allah'a sığınırım. Akıl bir yere kadar. Kızınızın aklı burada durdu. Burası akılla idrak edilecek bir makam değil ki babacığım. Akıl ile hiçlik deryasına dalınmaz ki. Bir uyarı yapmışsınız bizlere. Aklı cüzü akl-ı kül-e teslim etme zamanıdır şu an. İşte gerçek bayram o an kutlanır. Böylece her gün artık o kutlu kişiye bayramdır. oruçtan maksat sadece sabah ezanından akşam ezanına kadar aç ve susuz kalmak değildir ki, oruçtan maksat nefsi terbiye ederek bu yolculukları gerçekleştirip Hakikat deryasına ulaşmak. Beklemek; talepsizce, isteksizce kendinden geçmektir. Marifeti sizler bilirsiniz babacığım. Bizler sadece haddimizi biliriz.

Ze…… Kı……, Nüket annemin ve sizin ellerinizden öper. Hayırlı Bayramlar.

*Babacığım istemiş olduğunuz Tekâsür Sûresini en kısa zamanda size ulaştıracağım.

FW: Köle ve incir sepeti

Kimden:	**Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi:	22 Eylül 2009 Salı 17:13:18
Kime:	Ku……. Ek…… (ekublay@gmail.com); a………k…….r@hotmail.com

From: terzibaba13@hotmail.com
To: yolcu1953@windowslive.com; mujdatba@hotmail.com; bayram.alkan@kaynak.com.tr; gokhanarefeoglu@mynet.com; avukatalieren@hotmail.com; erhanhocam@hotmail.com; erenlermuhendislik@mynet.com; esma_humeyra@hotmail.com; huseyinerekdede@gmail.com; enar86@hotmail.com; ceylan1947@hotmail.com; cemcansin@hotmail.com; celebiussaki@hotmail.com; a.a.h.sari@hotmail.com; faruksaribakir@hotmail.com; faziletyapici@hotmail.com; yokum13@windowslive.com; noktaburak@hotmail.com; halitdolma1959@hotmail.com; izzetar_59@hotmail.com; irfan.aksoy@yahoo.com.tr; artem@artemsu.com.tr; izzetaslin@gmail.com; huzeyf_68@hotmail.com; hilal_koral@yahoo.com; havvaaydogan@hotmail.com; balf@club-internet.fr; daylansenay@hotmail.com; ibircicek@hotmail.com; omacer79@hotmail.com
Subject: FW: Köle ve incir sepeti
Date: Tue, 22 Sep 2009 16:53:12 +0300

Selâmün aleyküm bizden küçük ibretlik bir hikâye.

Hayırlı akşamlar. Muhterem kardeşlerimiz, hamdolsun hepimiz iyiyiz, ismini duymuşsundur Abdullah bin dinar, isminde bir zat varmış. Bir gün nefsi kendisinden (incir-yemiş'i) istemiş, bu isteğini yedi sene ertelemiş bu süre içinde nefsine bu yemişten hiç vermemiş, nihayet bu süreden sonra bir gün pazarda dolaşırken incircinin önünden geçtiğini farketmiş.

İşte tam o esnada nefsi kendisine konuşmağa bağlamış! Abdullah bak yedi yıldır bana bir incir yedirmedin bende kabul ettim bak işte senin dediğin oldu, ne olur bir tane incir alda artık yiyeyim demiş bunun üzerine başından savmak için param yok ki; nasıl alayım diye cevap vermiş bunun üzerine nefsi, ayakkabılarını sat onun parası ile alırsın demiş.

Bunun üzerine Abdullah peki deyip incir tezgahının başında duran satıcıya bir incir karşılığında nalınlarını vermeyi teklif eder, bunun üzerine benimle dalga mı geçiyorsun? diyerek nalınları uzak bir yere fırlatıp atmış. Bunun üzerine Abdullah yedi seneden sonra tekrar nefsinin oyununa geldiğinden üzülerek oradan ayrılmış..

Ancak az yanda olan ve bu hadiseyi takip eden satıcının arkadaşı hemen incir satıcısına gelip yaptığının çok yanlış olduğunu ve o kişinin zamanın çok değerli bir insan-ı olduğunu ve eğer benden bir incir isteseydi ona bütün tezgahı verirdim der. Bunun üzerine aklı başına gelen incir satıcısı, hemen yanındaki hizmetçisine demin gelen adamı hemen bul şu bir sepet inciri karşılık istemeden ona ver ve almasını sağla seni kölelikten azad edeceğim der.

Bunun üstüne görevli hemen pazarda Abdullah-ı armaya koşar nihayet bir yerde üzgün halde bulur. Ve şöyle der; efendim, özür dileyerek, bu incirleri kabul etmenizi rica ediyor diyerek incir sepetini kendisine uzatır. Bunun üzerine Abdullah o, o zamandı artık incire talebim ve ihtiyacım yok diyerek kabul etmez. Bunun üzerine de köle; efendim ne olur benim hatırım için alın çünkü bu sepeti alırsanız ben kölelikten kurtulup hür olacağım demiş.

Yine bunun üzerine! bu sefer Abdullah! eğer alırsam o zaman yine ben nefsimin kölesi olacağım diyerek, incirleri

kabul etmemiş.. Diye bir kitapta okumuştum gerçekten bu hadise olmuşmu dur yoksa kurgumudur bilmiyorum ama ibretlerle dolu bir hikâyedir.

Şimdi gelelim günümüze, (sizler olsaydın) o kişinin azadlığı karşısında incirleri alırmıydınız, yoksa sizde almazmıydınız, ve yemezmiydiniz,? ve hangi gerekçelerle. Tabii işimiz Abdullah bin dinarı eleştirmek değil. O kendi doğrusunu yapmış, Cenâb-ı Hakk hepsinden râzı olsun.

Ve gayemiz bu hikâye yolu ile kimseyi imtihan etmek değildir. sadece tefekkür ufkumuzda küçük bir gezinti yapmaktır ve okuduğumuz her şeyi mutlak doğrudur diye kabul etmeden bir şuur süzgecinden geçirmenin gereğini ortaya koymak içindir. Cenâb-ı Hakk her birerlerimizin idrak ve irfaniyyetini arttırsın vereceğiniz cevaplar için şimdiden teşekkür ederim. Bu mevzu ilgi gördüğü için sizlere de göndermek istedim daha sonra bir kitap haline getirilecektir. İnşeallah. Her kese sonsuz selâmlar.

RE: Köle ve incir sepeti

Kimden: **il.... bi......** (ibircicek@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 23 Eylül 2009 Çarşamba 00:25:07
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

S.a Terzi Babam:

Nefs Bu incirleri Yemek istediğinden satın aldırmak istiyor Abdullah bin dinar'a. Ben Eğer Onun Yerinde olsaydım İncirleri O Kölenin Azâd-ı için kabul ederdim. Aradan 7 yıl geçmiş oLsa da nefsime o incirden tattırmaz. Ve o incirden yemezdim. Efendimiz (s.a.v) gibi hediyeyi kabul eder köleye kabul etmesi için teklif ederdim ve o hareketimden dolayı hem köleyi azâd etmiş olurdum hem de köle-ye 1 sepet incir hediye etmiş olurdum.

Kendinize İyi Bakın Ellerinizden Öpüyorum...

RE: Köle ve incir sepeti

Kimden: **a... e....** (a.......a.......@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 23 Eylül 2009 Çarşamba 08:49:17
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)
Hayırlı bayramlar Necdet Babacığım;

İncirleri kölenin azâdı karşılığında alır yerdim. Sebebi ise kendini cüz-i irâde bil kendinden başkalarını ise külli irâde. Külli irâdenin O'na bir ikrâmı idi. Üstelik çok güzel bir sebebe bağlanmıştı. Bu sebep ile kendi nefsini bir kölenin nefsine feda edecekti. Cömertlikte Hz. Ali efendimizin bir âşığa başını vermesi ile aynı şeydi. Bu davranışı ile Sehâvet'in doruklarına çıkma imkânı olurdu.

Hayırlı günler.

RE: Köle ve incir sepeti

Kimden: **Ar… av……** (ar… av…..@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 24 Eylül 2009 Perşembe 18:03:40
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Esselâmü aleyküm efendi baba ve nüket anne hürmetler ederim.

Bu konuda acizâne ben olsaydım incirleri cenâb-ı hakk'ın ikrâmı olarak kabul eder ve de yerdim ve kölenin özgürlüğü-ne vesile olma gerekçesiyle. T….. ve ben çok selâm eder sağlığınıza duacıyız.

---

doktor ş…….: (24/09/2009)
babacığım hayırlı akşamlar
nasılsınız
TerziBaba:
sağolasın Ş…..ciğim iyiyiz şükür sen nasılsın.
doktor ş…..:
ben de iyiyim
gönderdiğiniz mail i aldım
okudum
ancak ona vereceğimiz cevabı sadece o durumda olsak ne yapardık onu mu yazalım
TerziBaba:
değerlendirme yaptın mı<*
doktor ş…….:
yoksa olduğu gibi hikayenin ne anlattığını mı tahlil edelim
henüz tam bir değerlendirme yapmadım
özel bir vakit ayırmak istiyorum onun için
TerziBaba:
Tabii ne kadar geniş yazılırsa o kadar iyi olur.
doktor ş……:
tamam o zaman
en kısa zamanda yazmaya çalışayım
TerziBaba:

Meselâ sepeti alırdım. Şu gerekçe ile veya almazdım, şu gerekçe ile. Diye, iki soru cevap bekliyor biri kölenin durumu ikincisi incirin yenmesi veya yenmemesi gibi. Ayrıca hikâye sahibinin o anda hangi mertebede olabileceği gibi.

doktor ş……:

anladım

inşallah kısa zamanda yazarım

TerziBaba:

Hemen acelesi yok ancak fazlada gecikmesin. Annende yazar gönderirse oda iyi olur.

doktor ş…….:

tamam babacığım iletirim

TerziBaba:

Ayrıca orada bulunan diğer kişilerede ulaştırırsanız da iyi olur.

doktor ş……..:

tamam babacığım

faruk abilere de veririm ben

TerziBaba:

Faruk ağabeyine ben gönderdim.

doktor ş……..:

tamam o zaman

TerziBaba:

Bu sistem içi bir tefekkür geliştirmesidir. İmtihan değildir çekinilecek bir şey yoktur.

doktor ş…….:

anladım

TerziBaba:

Cenâbı Hakk idrak ve gönül genişliği nasib etsin.

doktor ş…….:

amin

cümlemize

babacığım beni yemeğe çağırıyorlar benden istediğiniz başka birşey var mı

TerziBaba:

Ayrıca sadece tek bir yönde kalmadanda, böylede yapabilirim gibide birkaç cevapta verilebilir.

Afiyet olsun hayırlı geceler her kese selâmlar. hoşça kal.

doktor ş……l:

allah razı olsun

nüket annemin de elinden öpüyorum

hayırlı geceler

Kıssa

Kimden: **ir…. ak……** (ir….ak….@yahoo.com.tr)

Gönderme tarihi: 24 Eylül 2009 Perşembe 21:36:28
Kime: Terzi Baba (terzibaba13@hotmail.com)

1 ek

Kıssa ile...doc (32,0 KB)

Esselamü Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berekatühu,
Muhterem ve Aziz Sultanıma aciz takdimimdir.
Bu fakire de gönderme lutfunda bulunduğunuz kıssa ile ilgili olarak
layıkı vechile olmayan aciz yorumu Ek
dosya halinde görüşlerinize sunuyorum.
Doğru ve isabetli ise Rabbimdendir.Yanlışlık, hata ve kusur nefsimdendir.
En kalbi muhabbetlerimle mübarek ellerinizden hasretle öper,
Aşk-ı niyaz ederim Sultanım.

KÖLE VE İNCİR SATICISI ADLI KISSA İLE İLGİLİ ACİZANE YORUM

Kıssadaki ana tema ;incir satıcısı ve incir talep edicisi arasındaki ve incirden dolayı geçen olaylar sebebiyle İNCİR dir. Istılahi mânâda vahdette kesreti ifade eden İncir ile ilgili olarak Kûr'ân-ı Kerîm'de İncir mânâsına gelen "TİN" sûresi vardır. Bu Sûre ile ilgili olarak Allah' ın izniyle biraz inceleme yapalım.TİN Sûresi Kûr'ân-ı Kerîm'de 95'nci Sûredir.

9+5=14 (Hakikatül Hakayık)
95/5= 19 (İnsân-ı Kâmil'in rumuzu) ,5 (Hazerât-ı Hamse)
9x5 =45 Bilindiği gibi ÂDEM ismindeki harflerin ebced değerlerinin toplamıdır.

TİN Sûresi 8 Âyettir.
8+5=13 (Hakikati Ahadiyetül Ahmediye) Bütün makam ve mertebelerin kaynağı olan Nûr-u Muhammediye'yi ifade etmektedir.

TİYN kelimesindeki harflerin ebced değerlerini topladığımızda 400+10+50=460
O da 4+6=10 etmekte olup Mertebeyi İseviyeti yâni Tevhid-i Sıfat mertebesi,kıssanın kaynağının hakikat mertebesi olduğunu göstermektedir.

Şimdi, kıssanın hangi mertebeden anlatıldığına/ zuhura çıktığına bakalım;

Kıssa Nefs tezkiyesi ve ona bağlı hadiselerin anlatılması cihetiyle Tevhid-i Esmâ mertebesi yâni Tarikat mertebesinden anlatılmaktadır.Yâni bu kıssanın zuhura çıkış yeri ,matla-ı Târikat mertebesidir.Târikat mertebesinde hâlâ ikilik mevcut olmakla birlikte seyri, seyri ilallah'tır.Yani bunların yolu Allah' a gidiştir,bu gidiş kendilerinin yokluğu manasınadır.

Kıssada iki taraf vardır, İncir satan ve İnciri talep eden.
İncir satan tarafta üç ayrı şahsiyet yer almaktadır. Satıcı, satıcının arkadaşı ve satıcının kölesi.

Târikat mertebesinin bâtını Hakikattir. Bu üç ayrı şahsiyet gibi gözüken kişiler,hakikatte bir kişidir. O bir kişinin üç ayrı vechesi/ yaşantısı zuhurdadır.

Kıssa bir şehrin Pazar yerinde geçmektedir.O şehir vücuddaki gönül şehridir.
-Satıcı- Aklı cüz'ü ile hareket eden Târikat mertebesindeki sâlik,
-Satıcının arkadaşı-Cibril-i akıl sahibi akl-ı küll
-Satıcının kölesi- Sâlik'in nefsi (Nefsi emmâre, levvame ve mülhimesi)

Sâlik, akl-ı cüz'ünden kaynaklanan hatasının sonunda ,Cibrîl-i akıl'a bağlanarak Akl-ı küll'e göre hareket ettiğinde, Sâlik'in kölesi durumundaki nefsi emmâre, levvâme ve mülhimesinin hizmetkârlık özelliği faaliyete geçmektedir.

Peki! durum böyle ise kıssadaki Abdullah bin Dinar kimdir?
O da yukarıda arz edilen aynı zattır, diyebiliriz. İncir satıcıları ve alıcısı (nalınlarını vererek karşılığında incir taleb eden) kompozisyonunda Vahdette Kesret, isteği kabul edilmeyipte gönül şehrinin köşesinde halvete çekilen ancak hakikati ortaya çıkınca peşisıra hizmetkârlar gönderilerek kendisi talep edilen Kesrette Vahdet yaşantısı.

Kesrette vahdet yaşantısı Fena fillah mertebesi yaşantısı olduğundan birşey alması ve vermesi olanaklı değildir. Kimin malını kime verecek ki ve sonra Hakkın varlığında fâni olduğundan böyle bir talebi dahi yoktur.
Ezcümle herşey kemâli ile zuhurda zâhir olmuştur vesselam.

Tevfik ve yardım Allah'tandır.
Bende-i Kenzi İrfan.   Bende-niz Fâni İrfan.

Kıssaya ilâve

Kimden: **ir....... ak......** (i........a.......@yahoo.com.tr)
Gönderme tarihi: 25 Eylül 2009 Cuma 10:12:55

Kime: Terzi Baba (terzibaba13@hotmail.com)

1 ek

Kıssa ile...doc (33,0 KB)

Selâmun Aleyküm Sultanım,
Yazınızda belirttiğiniz sorulara da cevap olacak şekilde, kıssa yorumunun son bölümünde küçük bir ilâve yaparak, görüşlerinize arz ediyorum.
En kalbi muhabbetlerimle saygı ve hürmetlerimi sunar,Aşk-ı niyaz ederim Sultanım.
Hayırlı Cumalar olması dileği ile Bâki selâmlar.

KÖLE VE İNCİR SATICISI ADLI KISSA İLE İLGİLİ ACİZANE YORUM

Kıssadaki ana tema ;incir satıcısı ve incir talep edicisi arasındaki ve incirden dolayı geçen olaylar sebebiyle İNCİR dir. Istılahi mânâ da vahdette kesreti ifade eden İncir ile ilgili olarak Kûr'ân-ı Kerîm'de İncir mânâsına gelen "TİN" Sûresi vardır. Bu Sûre ile ilgili olarak Allah' ın izniyle biraz inceleme yapalım.TİN Sûresi Kûr'ân-ı Kerîm'de 95'nci Sûredir.

9+5= 14 (Hakikatül Hakayık)
95/5= 19 (İnsân-ı Kâmil'in rumuzu) ,5 (Hazerât-ı Hamse)
9x5 =45 Bilindiği gibi ÂDEM ismindeki harflerin ebced değerlerinin toplamıdır.

TİN Sûresi 8 Âyettir.
8+5=13 (Hakikati Ahadiyyet-ül Ahmediyye) Bütün makam ve mertebelerin kaynağı olan Nûr-u Muhammediye'yi ifade etmektedir.

TİYN kelimesindeki harflerin ebced değerlerini topladığımızda 400+10+50=460
O da 4+6=10 etmekte olup Mertebeyi İseviyeti yâni Tevhidi Sıfat mertebesi, kıssanın kaynağının hakikat mertebesi olduğunu göstermektedir.

Şimdi, kıssanın hangi mertebeden anlatıldığına/ zuhura çıktığına bakalım;

Kıssa Nefs tezkiyesi ve ona bağlı hadiselerin anlatılması cihetiyle Tevhid-i Esmâ mertebesi yâni Târikat mertebesinden anlatılmaktadır. Yâni bu kıssanın zuhura çıkış yeri, matla-ı Târikat mertebesidir.Târikat mertebesinde hâlâ ikilik mevcut olmakla birlikte seyri, seyri ilallah'tır.Yâni bunların yolu Allah' a gidiştir,bu gidiş kendilerinin yokluğu mânâsınadır.

Kıssada iki taraf vardır,İncir satan ve İnciri talep eden.

İncir satan tarafta üç ayrı şahsiyet yer almaktadır. Satıcı, satıcının arkadaşı ve satıcının kölesi.

Târikat mertebesinin bâtın-ı Hakikattir.Bu üç ayrı şahsiyet gibi gözüken kişiler,
Hakikatte bir kişidir.O bir kişinin üç ayrı vechesi/ yaşantısı zuhurdadır.
Kıssa bir şehrin Pazar yerinde geçmektedir.O şehir vücuddaki gönül şehridir.
-Satıcı- Aklı cüz'ü ile hareket eden Tarikat mertebesindeki salik,
-Satıcının arkadaşı-Cibril-i akıl sahibi akl-ı küll
-Satıcının kölesi- Sâlik'in nefsi (Nefsi emmâre, levvâme ve mülhimesi)

Sâlik, akl-ı cüz'ünden kaynaklanan hatasının sonunda ,Cibril-i akıl'a bağlanarak Akl-ı küll'e göre hareket ettiğinde, Sâlik'in kölesi durumundaki nefsi emmâre, levvâme ve mülhimesinin hizmetkârlık özelliği faaliyete geçmektedir.

Peki durum böyle ise kıssadaki Abdullah bin Dinar kimdir?
O da yukarıda arz edilen aynı zattır, diyebiliriz.
İncir satıcıları ve alıcısı (nalınlarını vererek karşılığında incir taleb eden) kompozisyonunda Vahdette Kesret, isteği kabul edilmeyipte gönül şehrinin köşesinde

Halvete çekilen ancak hakikati ortaya çıkınca peşisıra hizmetkârlar gönderilerek kendisi talep edilen Kesrette Vahdet yaşantısı. Kesrette vahdet yaşantısının ilk bölümü olan Fenâ fillâh mertebesi yaşantısı olduğundan bir şey alması ve vermesi olanaklı değildir. Kimin malını kime verecek ki ve sonra Hakkın varlığında fâni olduğundan böyle bir talebi dahi yoktur.

Ancak kişi seyri anillâh ile mi'râc'ı nı yaparak halkın arasına karıştığında kendisine takdim edilen incir sepetini alır ve safiyeye erdirilmiş nefsini (kendi hakikati) hürriyetine kavuşturur.
Ama yinede incirden yemez, nasibi olanlara dağıtır. Hakk yolunda yürüme çabası içersinde olan Hakk taliblilerine mânevi rızık olarak ikramda bulunur.

Ezcümle herşey kemâli ile zuhurda zâhir olur vesselam.
Tevfik ve yardım Allah'tandır.

Bende-i Kenzi İrfan.   Bende-niz Fânî İrfan.

Köle ve incir sepeti

Kimden: **Me...... İz... As......** (izzetaslin@gmail.com)

Gönderme tarihi: 25 Eylül 2009 Cuma 12:49:32
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Hürmetler Sultanım,bizlere gösterdiğiniz teveccüh ve yardımlarınız dolayısıyla sonsuz teşekkür eder,konu ile ilgili düşüncelerimi şöyle özetleyebilirim:

Satıcının nalınları attıktan sonra uyarı ile incir sepetini yollayışını Allah'ın Zül Celâli vel ikrâm esmâsıyla zuhura çıkması olarak düşünüp, bu ikrâmı kabul eder, yer; sepetteki diğer incirleri arzu edenlere ikrâm ederdim. Kölenin hatırı için ikrâmı, Cemâli ile ikrâm kabul eder ,yer;arta kalanları da ikrâm ederdim. Yememin diğer bir nedeni de " nefsinizin de sizin üzerinizde hakkı vardır" anlayışı ve "nefsi Allah'ı zikirden alıkoyan bu bağdan kurtarmak " anlayışı olacaktır. Köleden kabul etmemin bir nedeni de, mü’min kardeşimin nefsini, kendi nefsime tercih etme hassasiyetini göstermektir. "Mü’min, mü’minin aynasıdır" anlayışı ile de köleyi azâd etmenin ,kendi birimsel nefsimden hür olmaya yardımcı olacağı inancıdır.

Sizin ve Nüket Anne'min ellerinden öper,sevgi, saygı ve hürmetlerimi iletirim Sultanım.

RE: Köle ve incir sepeti

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 26 Eylül 2009 Cumartesi 23:13:18
Kime: Hi……._ko……@yahoo.com

Hayırlı akşamlar kızım yazın güzel olmuş ellerine sağlık, bütün yazılar geldikten sonra hepsini bir araya toplayıp genel bir değerlendirme yapıp göndereceğim. hayırlı akşamlar selâmlar E…… oğlumuza da selâmlar nüket teyzenin de selâmları vardır. Hoşça kalın.

Date: Fri, 25 Sep 2009 00:30:22 -0700
From: hi……_ko……@yahoo.com
Subject: Re: Köle ve incir sepeti
To: terzibaba13@hotmail.com

Merhaba,

Nasılsınız? İyi olmanızı ümit ederek sorunuzla ilgili üzerinde çok düşündüğüm yanıtı sizinle paylaşmak istedim:

O zatın yerinde olsaydım tam nefsimin oyununa gelmek üzereyken satıcının nalınlarımı takasa kabul etmeyip fırlatıp atmasını bir ders, bir uyarı kabul ederek inciri yemekten vazgeçerdim. zaten o da böyle yapmış. Ama işin içine kölenin teklifi girdiğinde bir de üstelik bu incirleri kabul etmem karşılığında serbest bırakılacağını söylüyorsa o zaman durum farklı olabilirdi. Tabi bu noktada o kölenin mutlak yazgısı da devreye girer bence. Allah'ın onun için ne planladığını, bundan sonrası için nasıl yaşamasını istediğini bilemem.

Bu noktada sırf serbest kalması için incirleri kabul etmem o kişinin kaderine yön vermek olur. Allah'ın onunla ilgili takdirini değiştirmek yâni. Bunu yapmak da sakıncalı olabilir tabi. Ama benim hislerimde ağır basan incirleri sırf köle azat olsun diye kabul etmek ancak nefsime iyi bir ders vermek için de onlara sahip olduğumu bilmek ama yine de yememek olurdu. Fakat daha önce de dediğim gibi bu noktada kölenin kaderine bir müdahale de bulunmaktan ötürü bir sakınca olur mu olmaz mı bu tereddütü de yaşardım.

Benim görüşüm böyle. Yazdıklarımı yorumlar, kendi fikrinizi de benle paylaşırsanız çok mutlu olurum. Ufkumu açacak çok güzel bir yorumunuz olduğuna eminim ve okumak için sabırsızlanıyorum. Bana bu yolda verdiğiniz fırsat için de çok teşekkür ediyorum. Lâyık olmaya çalışıyorum, çalışacağım.

Sonsuz selâmlar...
Hİ…….

(Konu yok)

Kimden: **en….. ar…** (enar86@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 25 Eylül 2009 Cuma 12:20:36
Kime: terzibaba13@hotmail.com

SELAMÜNALEYKÜM EFENDİM

Göndermiş olduğunuz hikayeyi okudum. efendim bu hikâyede ki olaya birkaç noktadan bakarak o noktalardaki hâle nasıl davranırdım diye teşekkür etmekte fayda görüyorum. Şöyle ki;

(1)- Öncelikle incirciyi gördüğümde nefsimin incir istemesine aldırmazdım. Ey nefsim boş yere isteme sana incir yok derdim.

(2)- Nalınlar teklifi beğenmeyen incir satıcısı tarafından atıldıktan sonra da üzülüp bir köşede beklemezdim. Ey nefsim istediğinin karşılığı işte bu oldu ve anladım ki hata ettim. Bir daha benden boş yere incir isteme, sana henüz incir yok derdim. Ta kiii benden böyle bir isteğin kalmayıncaya kadar. Üzülmeden ve bir köşede üzgün olmadan işime bakardım

(3)- Daha sonra kölenin bir kasa inciri getirip efendim bu inciri kabul ederseniz ben azat olacağım,kölelikten kurtulacağım demesi ve kabul etmesini istemesi üzerine gönlüme danışırdım. Eğer kölenin azat olması, kölenin hayrına olacak diye gönlümde bir oluşum hissedersem bir kasa inciri alırdım. Yok eğer inciri alamam sonunda kölenin azat olması ona zarar verecek ve onun hayrına olmayacak tarzında gönlüme de bir oluşum olursa almazdım. Kendisine teşekkür eder ve alamayacağımı söylerdim.

(4)- Eğer almam yönünde bir oluşum olmuş ve inciri almış isem, aldığım bir kasa inciri nefsime değil ihtiyacı olanlara dağıtırdım. Böyle yapmakla da, hem nefsime istediğini vermeyip oyununa düşmemiş olurdum hem de belki ihtiyacı olanların ihtiyacını gidermiş olurdum.

(5)- Bütün bunların yanında elbette Abdullan bin Dinar'ı eleştirmek için bunları yazmıyorum. o kendi yerinde kendi mertebesine-hâline- göre bu durumu yaşamış ve kendi doğrusunu yapmıştır. Ona da saygı duyarız.

Muhterem efendim..Terzi baba'cığım en güzel şekilde işaret ettiğiniz gibi, tefekkürümüzü geliştirmek, nefsin hakikatini ve kendi hakikatimizin ne olduğunu bilmek, karşılaşabileceğimiz durumlar karşısında nasıl davranmamız ve ne yapmamız konusunda bizlerin hazırlanması yönünden bu tür çalışmalar oldukça faydalı olmaktadır. İnşallah himmetinizle tefekkürümüzü daha da geliştirir ve daha güzel sonuçlar ortaya çıkarırız. Allah c.c ömür verdikçe bizler de karşılaştığımız olaylar ve her anımızda gaflete düşmeden, nefsin hilelerine aldanmadan en güzel davranışları yapanlardan

oluruz.

Çok teşekkür ederim sevgili TERZİ BABA'cığım. İnşallah bunun devamı olacak işaretlerinizi-yazıları-hikayeleri beklerim. Ellerinizden öper, saygılar sunarım efendim.

(Konu yok)

Kimden: **se..... at....** (atakselami@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 26 Eylül 2009 Cumartesi 18:46:58
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Selamünaleyküm efendi babacığım;

Hâlid Beylere göndermiş olduğunuz hikâye ye karşılık siz olsaydınız ne yapardınız? Bir şeyler yazmamı istediler onun için yazıyorum.

Efendi babacığım inşeaallah sizin ilminizden Allah c.c. bize daha fazla almayı nasip eder. Saygı ile ellerinden öpüyorum. Evlatlarından Se...... At......

Hikâyeyi okurken gönlüme gelen Hz. Pirimizin hanımı Halvacı bacı annemizle, halvetteki dervişin nefsinin helva istemesi ve annemizin bu isteğini mânen hissedip dervişin nefsinin istediğini yerine getirip dervişin takılıp kalmamasına ve annemizin manen dervişin yolunun ilerlemesine vesile olmuştur, diye duymuştum.

RE: Köle ve incir sepeti

Kimden: **fa...... ya........** (fa......ya......i@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 26 Eylül 2009 Cumartesi 18:50:25
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Selâmünaleyküm babacım ;ben alırdım ama yemez başkasına verirdim bu sayede hem bir kölenin azâd olmasını sağlar hem de bende tuzağa düşmezdim,veya nefse de çok azap etmemeli diyorsak bir tane yer gerisini başkalarına dağıtırdım.burada sadece kendimizi düşünmek tek başına amaç olmamalı başkalarını da

gözetmeliyiz özellikle zor durumda ise ve bizden yardım istiyorsa, ve o kişinin kurtuluşu buna bağlı ise çok katı olmak nereye kadar doğru ben den öteye geçebilmek nerede başlar nerede biter bence önemli olan insânın yeri geldiğinde benden öteye geçebilmesi gerekir hem de bu kişi bir büyük zat ise bu daha az zarar verebilir.

---

nefis ve incir

Kimden: **ze..... ül......** (ze…..ul….@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 27 Eylül 2009 Pazar 22:03:32
Kime: terzibaba13@hotmail.com

(7) sene inciri yememesi 7 nefis mertebesini tamamlamış olmasını ve nefsinin mutmein oluşunu gösteriyor. (7) denize girmiş ama inciri yine almak istemiş. İnciri almak için takunyaları vermesi deryaya ulaşma çabaları oluyor. Satıcının onları fırlatması onun dünya ve ahiretten çıkması oluyor. Satıcının arkadaşının yanına gelip bâzı lâflar söylemesi kendinde çok büyük açılımların olması oluyor.

Deryaya ulaşmasına sebep oluyor.Kölenin onu araması yine nefsi oluyor o artık kendini tanıyor tevhid-in kendinde açılıp nefsi azât olmuştur. Zat mertebesine ulaşmasıdır.İncirin kendi olmuştur kendide yoktur kölede yoktur her şey bitmiştir şekerin kendi olmuştur. Ben olsaydım inciri alırdım çünkü köleyi azâd ederim kendimi de azâd etmiş olurum. Em….. Ef…… .

---

incir ve incir sepeti

Kimden: **ze……. ül….** (ze…….ul….@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 27 Eylül 2009 Pazar 23:05:21
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Abdullah Bin Dinar isimli zat nefis mertebelerini yaşamaya calışıyor nefsiyle mücadele ediyor nefsini terbiye ediyor. Canı incir istemiş bu isteğini 7 sene ertelemiş 7 sene sonra pazarda dolaşırken nefsi incir almasını ister param yok alamam der nefsi ayakkabılarını satta al der oda bir incire ayakkabılarını satıcıya teklif eder satıcı sinirlenir ayakkabıları fırlatır atar. Burada satıcı ona yardımda bulunmuş olur.Nefsani duygularından arınmasını hakka yönelme-sini ikaz ediyor.Nasıl ki, Mûsâ (a.s.) Allah (c.c.) "Tûr-u Sînâ"

vâdîsinde nalın-larını çıkarda gel kutsal vâdîdesin diye nida ediyor cemâl ve celâl tecellilerini iyi anla demek istiyor.

İncir vahdette tekliği anlatıyor yâni teklikte çokluk yaşanmalı. Aradan 7 sene geçiyor burada 7 nefis mertebelerini bitirmesi gerekirdi. Burada beş hazarât-ı hamse mertebelerini de yaşamalıydı yaşayamıyor anlayamıyor onunda mertebesi o kadar. Yan tarafta bulunan incir satıcısının arkadaşı benden incir isteseydi ona bütün tezgahı verirdim deyince satıcı pişman oluyor kölesiyle bir sepet incir gönderiyor o kişiyi bul karşılık beklemeden incirleri ver diyor verebilirsen seni azâd edeceğim diyor.

Abdullah bin Dinar-ı pazarda buluyor incirleri veremiyor çünkü alırsa nefsinin kölesi olacağını düşünüyor yanlış düşünüyor demek ki hala nefsâni duygu-larını NEFİİİS yapamamış nefsini yok edememiş ölmüş insân'ın nefsimi kalır. Nefsini temizleyemediği için 5 mertebeyi yaşayamıyor.Ben olsam alır yerim çünkü Hakk olan kimsede nefsânî duygular kalmaz. Bir kişiyi de azâd etmiş kölelikten kurtulmasına yardımcı olmuş olurdum. Vahdette kesreti yâni birlikte çokluğu yaşardım. Tenzihi ve teşbihi birleştirerek kendimde, kendi varlığımda faaliyete geçirmeye calışırdım saygılar selamlar. Gül. Er.

---

nefis ve incir sepeti

Kimden: **ze..... ül......** (ze.......ul.....@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 28 Eylül 2009 Pazartesi 00:07:06
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Bismillahirrahmanirrahim. Efendi baba Abdullah bin Dinar isimli zâtın yaşadığı olayda nefs mertebeleri anlatılmakta. Başlangıçta nefs mücadelesinde inciri alıp yememesi nefsi terbiye için yerindedir. Ama her an için imtihan halinde olduğumuzu nefsin insân üzerindeki hâkimiyeti başından savmak için param yok demesini nefsi koz olarak kullanmış. Doğru olursan iradeli hareket edersen koz vermemiş olursun. Büyük bir teklifle ayakkabılarını satta al demiş satıcıya teklifi ile aczini ortaya koymuş. Hem dünyayı hem ahireti 1 incire satmak istemiş. Hoş burada da bir hikmet var incir teklikte çokluğun ifadesidir satıcı nalınları atarak dünyadan da ahiretten de geç demiş. Nefsinin oyununa geldiğini zannederek üzülmüş ama gelen yardım elini fark edememiş.

Satıcı komşunun ikazı ile bir sepet incire karşılık kölesini azad edeceğini söylemiş Abdullah bin Dinar incirleri kabul etmez. Çünkü nefsinin ihtiyacı kalmamıştır ama köle incirleri alırsa kölelikten kurtulup hür olacağım demiş burada bir ikilem yaşıyor Abdullah bin Dinar irâde zayıflığı var aldığı taktirde nefsinin kölesi olacağını söylüyor. Orada ona çok büyük bir vazife teklif ediliyor fakat fark edemiyor 5 hazarât-ı hamse yaşantısı teklif ediliyor. İnsanları nefsin kölesi olma durumundan kurtulması için irşâd görevi

veriliyor. İncirdeki ilâhi sırrın teklikteki çokluk çokluktaki teklik şuurunun açılımı için bu vazifeye talip olmamış kendi doğrusunu yapmış.

Ben o mertebeden sonra incirleri almaktan korkmaz.Talep edenlere kapasitem kadar yardım için mücadele verirdim. Aynı durumu bizlerde yaşadık efendi babam siz bize sahip çıktınız. O ilimlerden istifade ettirdiniz varlığımız hakk varlığı olduğunu her birerlerimizin incirdeki çokluk gibi esmâ terkipleri olduğumuzu sıfat mertebesinin dahi zâta dayandığını idrak ettirdiniz. Herkes kendi kapesitesi kadar yaşamaya hazmetmeye çalışıyor. İkân mertebesinde müşahede ehli olarak yaşamayı talep edenlere de açılımlarımız kadar yardım edip nefislerinin elinde köle olarak yaşamaktan kurtulmalarını vesile et. Not Bu yazıyı kafamda yazmak için düşünürken komşumuz bir tabak içinde 4 tane incir getirdi. Meh…. incirlerin ikisini soydu bana verdi. Böyle bir olayda yaşadık. Saygılarımla Hik…. Er…...

(Konu yok)

Kimden: **fü……. al……** (fu……._al……@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 29 Eylül 2009 Salı 02:49:35
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Hayırlı akşamlar efendi babacım.
Nüket anneme ve size saygılarımı sunar ellerinizden öperim.

Efendi babacım ben bu yemişi yerdim. Doğrumu yanlış mı bilmiyorum ama karşımdaki kişi gelmiş azâdlığı için benden bunu yememi istiyor ne olursa olsun yerdim. Tabi öbür tarafta bir mücadelem var fakat karşımdaki kişinin isteği daha üstün gelirdi. Çünkü hayatımda her zaman yaşadığım şeydir;başkalarının istediklerine göre yaşamak, onlara hayır diyememek,onları kıramamak bu bana zarar verse bile hep böyle olmuştur. Burada karşımdaki kişinin istediği nefsimin isteğiyle bağdaşıyor ama artık o yemişi nefsim istediği için değil de bir başkası için yemiş oluyorum. Nefsim pek bundan haz almaz zannediyorum.Çünkü onun istediği için yemiş olmuyorum. Hatta o, yedirmemeğe bile çalışabilir;ben gidip yemiş istemişim vermemiş nalınlarımı fırlatıp atmış şimdi gelmiş özür dileyip yememi istiyor. Nefsim burada tam tersine dönüp yedirmemeye bile çalışır. buda onun başka oyunu olur. Oyun içinde oyun. Nefsimizin ne zaman ne yapacağı belli değil. Onunla mücadele etmenin tek yolu onu iyi tanımak herhalde. Ne kadar iyi tanıyabilirsek o kadar başarı... ALLAH(c.c) hepimizi muvaffak etsin.
Sizi bana mürşîd kılan C. Hakka hamd ederim.

CEVAP

Kimden: **za..... ak......** (zh...ak.....@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 29 Eylül 2009 Salı 15:20:13
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

SELAMÜN ALEYKÜM EFENDİ BABACIM;
SORUNUZUN CEVABINI ELİMDEN GELDİĞİNCE CEVAPLAMAYA ÇALIŞTIM. BİR ŞEYLERİ YAZIYA DÖKMEKTE ZORLANIYORUM . İNŞEALLAH DAHA İYİ OLACAK.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHIM

KÖLEYİ İNSANLARA BAHŞEDİLMİŞ MERHAMET YÖNÜYLE HERHALDE ÇOK KİŞİ GİBİ AZÂD EDERDİM. FAKAT DİĞER BİR BAKIŞLA ONU KENDİM OLARAK GÖRÜRDÜM. ONU AZAD ETMEKLE ASLINDA KENDİ NEFSİ EMMÂREMDEN KENDİMİ AZÂD ETMEK İSTERDİM.

1. 2. 3..... HER DERS GEÇİŞTE TEK, TEK NEFSİMİZDEN BİR BÖLÜMÜ AZÂD ETMİYOR MUYUZ ZATEN, BU KÖLEYİDE ONLARIN VAHDET OLMUŞ HALİ OLARAK ALIYORUM VE ONLARIN TÜMÜNÜ TEKRAR AZÂD EDİYORUM BELKİDE BU OLAYLA HAZARÂT-I HAMSE YE GEÇİŞ OLACAK. DİYE DÜŞÜNÜYORUM. İNCİRLER BU SEFER KARŞIMA NEFSİ EMMAREM İÇİN DEĞİLDE KESRETTE VAHDET-İ BULMAM İÇİN ÇIKIYOR SANKİ ONLARI ALIRDIM,

''KESRET OLARAK GÖRÜNEN HERŞEY HAKK KA İŞARET EDER'' DİYOR BÜYÜKLER. CANIM EFENDİ BABAMDA ''İNCİR İLE "A'LÂ VE ESFEL BİR ARADA YAŞANIR'' BUYURUYOR. TABİİ ŞU AN BUNLARIN İDRAKİNE ERMEM MÜMKÜM DEĞİL FAKAT İLMEL YAKİYN OLARAK BİLMEK BİLE İÇİMİ TİTRETİYOR.

EVET İNCİRLERİN İÇİNDE HAM OLANLAR VAR BANA GÖRE, BUNLAR HENÜZ ÖZÜMDEN ZÂHİR EDEMEDİĞİM ESMÂLARIM ONLARIN OLGUNLAŞMASINI BEKLERDİM. OLGUNLAŞMIŞ, ÖZÜM-DEN ÇIKARABİLDİĞİM ESMÂLARIMI TEMSİL EDEN İNCİRLERİ DE YERDİM. ÂLEMDE OLAN HER ŞEY ÖZÜMDE VAR O HALDE İNCİR DE BENDEN AYRI DEĞİL BEDENİMDE VAHDET OLUR İNŞEALLAH.

---

merhaba

Kimden: **yas..... ko.....** (yas......ko.....05@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 30 Eylül 2009 Çarşamba 18:57:45
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

1 ek

tersi bab...doc (23,0 KB)

Allah sizden razı olsun,kendimi tanımam için gönlüme bir ayna tuttunuz ,yeniden doğdum ben sizi tanıdıktan sonra. ENVER ARI dan ilim yönünden çok şeyler öğreniyorum. Alllah râzı olsun hepinizden. Çok şükür sizinle tanıştırdı Rabblerin Rabbi çok şükür

Selâmün aleyküm

Nefisle mücadele gerçekten kolay olmuyor. Ben Abdullah bin dinar isimli zâtın hikâyesini okuyunca şöyle düşündüm, yedi yıl nefsiyle mücadele edipte neden bir incir için nefsinin oyuna geldi ki; dedim haddime düşmeyerek. Ama diğer taraftan da insân ilâh-î nefsini faaliyete geçirene kadar, nefsi emmâresi ve şeytan da faaliyetini sürdürecek ve "şu ağaca yaklaşmayın" denildiği halde yaklaşılması gibi bir yolunu bulup sürekli insân oğlunun yoluna taşlar koyacak ayağını kaydırmaya çalışacaktır. Allah her daim yardımcımız olsun. Bir an bile kendinden gaflete düşürmesin bizleri inş.

Ben Hakk yolunun yolcusuyum şimdi.Nefsimi terbiye etmeye ve İlâh-î hakikatleri öğrenmeye çalışıyorum. Önceki gibi nefsi emmâre döneminde yaşamış olsaydım inciri alırdım kölenin azâd edilmesi için. Ama şu an gönlümün yapmamı söylediği şey, ne inciri yemek ne de kölenin azaldığını engellemek. Kölenin getirdiği incirlerle birlikte köleyi azâd edecek satıcının yanına gidip, İncirleri almış gibi kabul edip sepetteki incirleri ihtiyacı olanlara dağıtmasını ve kölenin azâd edilmesini talep ederdim. Yok eğer kabul etmezse, kölenin azatlığı karşısında kendimi belli bir süre köle olarak kullanmasını söylerdim. Yine kabul etmezse ,bir insân-ı kölelikten kurtarmak bir âlemi kurtarmak gibidir diye düşünerek, incir sepetini alır, köleyi azâd ettirir sonra da incirleri kendim dağıtırdım ama kesinlikle ve kesinlikle yemezdim. Allahın helâl saydığı bir meyveyi nefsim söylediği için değil Allah izin verdiği ve ancak Allah istediği bir zaman, yine uzun bir zaman sonra belki yerim. İsteyenin Hakk olduğuna kesin kanaat getirdiğim bir zaman olurdu bu yeme zamanı. Allah'ın selâmı üzerinize olsun. Esenlikler dilerim Allah sizden razı olsun. Yas…… KO……. (Konya 30/09/2009).

---

köle ve incir sepeti

Kimden: **hav……. ay…….** (ha……ay………@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 01 Ekim 2009 Perşembe 19:53:31
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Değerli babacığım nasılsın ,iyimisin sağlığına duacıyız. Nüket annem nasıl iyimi?

KÖLE VE İNCİR SEPETİ HİKAYESİNİ okudum.

Abdullah bin dinar nefsinin isteği olan inciri hiç yememiş, yedi yıl nefis terbiyesine çalışmış, yedi yılın sonunda nefsi onu oyuna getirmek istemiş, bir gün pazara çıkmış pazarda nefsi ona fısıldamaya başlamış. Bu güne kadar hep senin isteğin oldu. Bir kerede benim isteğimi yerine getir demiş. Bunun üzerine Abdullah bin dinar nefsini konuşturmaya başlamış, Nefsini çok iyi tanıyormuş. Nefsinin ona kurduğu tuzakları anlıyor, ve artık onun oyununa gelmiyor imiş. onu nasıl susturacağını fark ettiği için onun söylediğini uyguluyor. Ayakkabılarını satmasını söylemiş , ayağının bağından kurtulmuş, kalıplaşmış duygu ve düşünceden nefsini arındırmış.

İncir satan kişiye bir incir karşılığında nalınlarını vereceğini söylemiş,oda nalınları uzağa fırlatmış, kendisinden kötü huylarını hayâl ve vehmini uzağa fırlatmış, kendisinden nefsi benliği yok etmiş, teslim olmuş, onda sadece hakk'tan başka bir şey kalmamış. Artık nefsâni isteklerin hiç biri kalmamış, benliğin bittiği yerde ilâh-i benliğin faaliyete geçmiş olması mümkündür. İncir kesrette vahdeti gösteren bir meyvedir. Aslında nefsin oyunu gibi görünüyorsa da, gerçekte nefsin nasıl kurtulduğunu anlatıyor. Satıcı bir inciri vermemiş, çünkü nefsinin istediği idi.

Yakınındaki kişinin satıcıyı uyarması ile bir sepet incir vermek istemiş. Köleyi inciri vermek için görevlendirmiş, eğer inciri verirsen seni azât ederim demiş. köle koşarak Abdullah bin dinar'a yetişmiş bir sepet inciri almasını söylemiş, Abdullah bin dinar reddetmiş,artık geçti . demiş. satıcı nefsinin kölesi olmuş bir türlü nefsin tuzaklarını aşamamış, nefsini bilen nefsin oyununu anlar ona göre davranır. Ben yerdim. Bir inciri vermeyende O' idi. Bir sepet inciri verende O' idi o yüzden kabul eder kesrette olan inciri , batında özümseyerek bir eder, incirden bir şey kalmaz, hepsi bir olurdu. Nu…. Ay…… selâmlar

---

RE: Köle ve incir sepeti

Kimden: **Muj...... Ba.....** (muj……ba….@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 01 Ekim 2009 Perşembe 20:18:13
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Hayırlı akşamlar terzi babacığım...

Güzel ve ibret dolu eğitici hikâyenizi bugun aldım ve arzunuz uzere izninizle küçük bir yorum ile birlikte cevap vermeye gayret etmek istiyorum Allahin izniyle....

Bu hikâye ile Abdullah bin Dinar'in şahsında tarik mertebesinden gayet guzel bir çalişma örneği bize sunulmakta.

Gercekten kişi bu çalışmalar dâhilinde nefsinin en çok meyil ettigi neyse ondan feragat etmeli...

A (=Abdullah bin Dinar) bunu kendisi için incirin yenmesi olarak belirlemiş ve gercekten 7 yil boyunca kendisini bundan mahrum etmis... 7 yiılı burada 7 nefis mertebesinin mukabili olarak düşünmek gerek.

Şimdi burada bir soru var: gerçekten muvaffak olmuşmudur bu nefis egitimi yolunda? bu soruya "EVET" diyebiliriz, çünkü aslâ bir tânecik dahi incir boğazından geçmediği belirtiliyor... ama esasen bir gerçek de şu ki: hâlen içinde incire karşı şiddetli bir arzu var... Yâni nefsi bu hususda 7 yil oncesi gibi hâlen iştahlı ve arzulu... Öyle arzulu ki kendisine güyâ sözüm ona başarısının ödülü olarak bir incir ikrâm etmeyi uygun görüyor... hattâ buna karşılık olarak nalınlarını dahi feda etmeyi, gözden ve elden çıkarmayı uygun görüyor... O zamanin şartlarını düşünürsek (asfalt yok, düzgün ve bakımlı kaldırımlar yok...) bu çok ağır bir bedeldir bir incir icin... bu ödülden sonra artık dikenli taşlı yollarda yalın ayak gezmek durumunda kalacaktir...Pekî bu durumda üstesinden gelmeye niyet ve bunca yil gayret ettigi nefsinin "incir arzusuna" hâkim ve vâkif olmus mudur? nefis terbiyesinde muvaffak olmuş mudur? bu cevâbın isâbetli olup olmadığını hikâyenin gidişâtından ögreniyoruz...

İncir satıcısına - manava - yapmış olduğu bu teklifden sonra hakarete ugruyor.. ulu orta asagilaniyor...ama burada esasen asagilanan A'nin sahsi degil, nefsidir...sebebi : KENDI IRADESI ILE nefsine boyun egmistir, onun istegine gore hareket etmistir...

zaten incir yeme arzusuna KENDİ İRÂDESî ile meyil ettiğinden dolayı böyle ağır bir cezâyı haketmis oluyor... Cezâ burada bir olumsuzluk olarak algılanmamalı... Bilâkis bir uyarı, şöyle ki: sevgili A, bak sen bunca yıl gayret ettin, sabr ettin... ama bak, gercek şu ki; sen bu aşamayı daha henüz geçmedin... Nefsin hâlen senin ilk başladığın yerde... Hâlen dipdiri aynı tâzelikle, canlılıkla bunca yıl beklemiş... Zâten A da bu dersini doğru anlamış ve nefsinin oyununa geldiğini idrâk etmiş...

Hikâyenin devâmı da ayrı bir boyut açıyor dinleyenlere...

A alıp başını gittikten sonra satıcı yapmış olduğu haksızlığı ve hatayı anlayip A'ya arzu ettiği incirden bir sepet dolusu göndermiş... Üstelik bu nakliye hizmetini yerine getirecek olan köleye de azâd vadederek... A'ya incirler sunuldugunda verdiği karsılık yine farklı boyutlardan değerlendirilebilir...

öncelikle yine takdire şayan bir şekilde nefsinin arzuladığı incirleri geri çevirdi... ustelik bunu bir başka insân-ı azâd edebileceği halde....Bunu yapmadı ... Oysa onun yerinde kim olsa insânlık nâmına o köleyi azâd etmek icin dahi olsa o incir sepetini alırdı... Yemese bile, o sepeti alır ve yoluna devam ederdi ve o kölenin azâd edilmesine vesile olurdu...Ama A öyle irâdeli ki (!) buna rağmen sepeti almadı... gerekcesi de….

"Eğer alırsam yine ben nefsimin kölesi olacagim"...

Şimdi yine soruya dönelim: isâbetli mi davrandı?

"EVET, çünkü o nefsinin arzuladığı bir şeyi her ne pahasına olursa olsun yapmadı... kabul etmedi...."

ama burada düşünülmesi gereken bir husus da şu ki: artık burada incir kendi nefsinin bir arzusu değil... incire olan iştâhı hakarete uğradığı anda zâten kaybolmustu, ve o kendi yoluna devam etmekteydi... ayrica ilk kez incir arzuladığında bunu KENDİ İRÂDESI ILE istedi...ikinci kez de ise KENDİ İRÂDESİ İLE OLMADI... Çünkü o incirler ona bir ikrâm olarak gelmişti, getirilmişti.... Ayağına kadar... Üstelik bu ikrâmı kabul ettiğinde başka bir lütuf daha gerçekleşecekti: Onları getiren köle azâd olacaktı...Bir başka mesele de:

İncirleri geri çevirerek *"nefis terbiyesi yapıyor olma*" GURURUNA yenik düşmüş olmasaydı...şöyle ki: "evet, ben bir kez hata yaptım incire meyil ettim... Ama dersimi aldım ve artık aslâ bir daha incir yemiyeceğim... ben böyle irâdeli bir nefis eğitimi yapıyorum, bu kadar acımasızca olabiliyorum kendime karşı... Bu işi çok iyi başarıyorum... Ne denli de muvafak oluyorum....Başkasının, bir kölenin azâdına vesile olabilsem bile: yapmam... ben ciddi bir nefis terbiyesi yapıyorum... asla kanmam artık onun oyunlarına...vs"

Ayrıca bu sekilde incirleri reddetmesi, nefis terbiyesi icin hâlen kendini zorluyor olması anlamına geliyor... 7 yıl boyunca nefsini eğitmiş, ancak pek ilerleme kaydetmemiş... Olsaydı zâten o meyveye karşı artık böyle şiddetli bir istek duymuyor olmaliydi...

Efendi babacığım, sorunuzun cevâbı olarak: Müjdat o incir sepetini alırdı, köleye teşekkür ederdi ve incirleri gönderene de şükranlarını sunardı... İncirleri de âfiyetle yerdi... Ama bir kısmını da karşılaştığı yol arkadaşlarına da ikrâm ederdi...

Not: Sizinle pazar günü görüştükten ve siz "incir sepetini aldın mı" sorusunu sorduktan sonra ne hos bir tevafuk ki bu geçen hafta icinde hiç ummadık iki ayrı yerden incir reçeli geldi...

yorum yok.... veya aslında cok....

hurmetle ellerinizden operim....

(Konu yok)

Kimden: **fü....... al......** (fu….._al…….@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 02 Ekim 2009 Cuma 23:33:48
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Çok değerli annecim ve efendi babacım haddimi aşarak yazmaya çalıştığım bu yazıda hatam ve kusurum olursa affınıza sığınır ellerinizden hürmetle öperim.

Nefsimi terbiye etme ve C.Hakkın (c.c)bana vermiş olduğu halifelik görevini lâyıkıyla ortaya koyabilme kendi hakikatimin farkına varabilmek için çıkmış olduğum bu yolda ne kadar zorluklarla karşılaşıldığımı taşlarını, dikenlerini beni üzmek, yormak, dara sokmak amacıyla değil nefsimin terbiyesi için ne kadar özel ve ne kadar güzel imtihanlar olduğunu bizlere farkettiren mürşidimizin himmeti ile, izâfî benlikten soyunup ilâh-î benliğe doğru attığımız bu adımlarda C.Hakka (c.c) giden yolda -ben yokmuşum diyebilmemiz için nefsimin terbiyeye ihtiyacı varmış. Böyle güzel bir yola nefsimin başını koymuşsam onun istek ve arzularına gem vurmayı, irade etmeye başlamışsam,7 sene nefsimin sesini dinlemeyip incir'e LÂ damgasını vurabilmişsem büyük bir yol kat etmişim sayardım kendimi.

7 sene, 7nefis mertebelerini geçen ve hakikatin kokusunu almaya başlayan nefsi sâfiyeye gelmiş bir kişi artık dünya istek ve arzularına kapılmaması gerekir. Çünkü var zannetiği benliği bile yokmuş. Kişi artık bunu farketmiş sâfiye mertebesine ulaşmıştır.

Bu hikayenin geçtiği pazar yeri nefsini atması gereken bir yerdir. Kendisiyle konuşan nefsi saf olmuş temizlenmiş nefisdir. Çünkü ona ayakkabılarını sat diyor.Ayakkabı dünya istek ve arzuları onlardan kurtulmasını istiyor. Nefsi emmâre deki bir nefis böyle bir şey teklif etmez insana. Bu hikâyede kişilerin hepsi aslında kendisinden kendisine bir imtihandır. Nalınlarını uzak bir yere fırlatması artık nefsinin arzularından uzaklaştığının tevhide doğru giden basamakların bir işareti olabilir.

Kendi bünyesinde kesrette vahdet yapması gerekir. Daha sonra tevhide doğru sağlam adımlar atıla bilinir. Vahdete ulaşmadan tevhide çıkan basamaklar eksik kalır ve ayaklarımızı sağlam basamayız.

Halkta Hakkı bulmaya doğru atılan adımlarda çalışmalarımı gayretlendirip karşımdaki kişi ile Hakla muamele eder gibi eyvallah der ve inciri Allahın (c.c) bir ikrâmı kabul eder ve kendi nefsimi azâd ederek inciri yerdim. KIZINIZ NU…… AL………..

İncir

Kimden: **ze……. ül…..** (ze……..ul…..@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 04 Ekim 2009 Pazar 20:49:52
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Efendi babacığım,bizlere yolladığın bu hikâyeyi kendime bir ders olarak yorumlamaya çalışacağım. Bende büyük hazret gibi incirleri kabul etmezdim. 7yıl yedi nefis mertebeyi akla getiriyor ama ne kadar mertebe çıktığın değil yaşantısı önemli en yükseklerden bile aşağı düşenler var en büyük örnek şeytandır melek sıfatındayken onca sene ibadet etmiş iken nefsi yüzünden iblis adını almış. Allah bizleri ondan korusun. Büyük hazret incir alamadı üzüldü alsaydı yine üzülürdü nefsini dinlediği için ama bunu sadece kendi bilecekti satıcı ve kölenin bundan haberi olmayacaktı hikâyenin hikmeti burada olmalı ki satıcının arkadaşı küçük bir uyarıyla satıcıyı kendine getirir satıcı bir tane inciri nalınlar karşılığında vermezken hidâyete gelir ve kölesine bu incirleri az önce gelen zata verirsen seni azât ederim sözü vererek hem maldan hem candan geçmiş olur. Bizler de "Kâlû Belâ"da yaratıcımıza söz vermedik mi.? Ama çarşı denilen bu dünya yurdunda gaflet içinde yaşarken büyük bir zât bizleri de uyardı. Allah uyaranlardan razı olsun. Evliyâların insânları ne şekilde

uyaracağını nasıl hidâyete erdireceğini biz bilemeyiz bâzen alıcı gibi gelirler bazen satıcı gibi...Köleye gelince nefsimin kölesi olmaktansa başkalarının kölesi olurdum. Tıpkı Bilâl-i Habeşî gibi, Yunus Emre gibi, Hz Yusuf gibi, sonunda sûltan olmak varsa. Saygılarımla kızın Emr…….

---

incir sepeti

Kimden: **ze…… ül…..**(ze……ul……@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 04 Ekim 2009 Pazar 21:21:52
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Hayırlı günler Efendi babacığım, hadiseyi ilk okuduğumda vicdanım kabardı hemen inciri alırım başkalarına veririm köle azâd olsun diye. İyice düşününce almam dedim. Herkes nasıl ki, çeşitli işlerde çalışarak geçimini temin ediyorsa köle de kölelik görevini yerine getirerek geçimini sağlıyor.Nasıl ki, dağlar irili ufaklıysa yollar inişli çıkışlıysa ve Âdem babamızla Havva validemizin olayını düşündüm incir teklikte çokluğun simgesidir nefsin istekleri bitmez. Satıcının nalınları atmasında bir hikmet vardır nalınları attıran kim. Atan kim. Bir anlık nefsinin oyununa geldiğini anlar.

Eğer öbür tezgâha gitmiş olsaydı o satıcı değerli bir zât olduğunu bildiği için karşılıksız verecekti ama değerli zâtta o zaman nefsinin kölesi olacaktı. İnciri 7 yıl yememesi 7 nefis mertebesini simgeliyor. Sâfiye mertebesidir. Kahhar zikrini hatırlatıyor yâni ölmeden evvel ölmek gibi. Beşeri varlığından soyunmuş olması beden mülkünün de bizde emanet olduğunu, gaflette olmamamızı. Abdullah Dinar gibi bir zât almadığına göre biz neyiz ki alalım diye düşünüyorum. Saygılarımı sunuyorum hürmetle ellerinizden öperim Efendi babacığım. Bandırmadan, kızınız Ner…… Pe……..

---

incir sepeti

Kimden: **ze……. ül…..** (ze……ul……@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 04 Ekim 2009 Pazar 22:09:56
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Bismillâhirrahmânirrahîm Esselâmu aleyküm ve Rahmetullahi ve berekâtühü ve nimetullahü. Bu hikâyede Abdullah bin Dinar Hz.Hakkın rızasına râzı olmuş, sâhibine bırakmış her şeyi olması gerektiği gibi. İşin doğrusunu ancak Allah bilir. İnciri kabul etse nefsine köle olur bir kes de olsa onun yâni nefsinin kölesi olur bunun için almaması daha doğrudur.Tabii insânın aklına mantık olarak alıp kölenin özgürlüğünü sağlamak ve incirleri birine hediye etmek geliyor. İnciri vermek istemeyen satıcının sonra vermek

istemesi, güdülen menfaatin söz konusu olmasıdır. Bir şey tasadduk ederken veya hediye ederken rızâyı ilâhiye gözetilmeli, bu önce, Allah rızası olmalı, ve helâl olmalı. Bir de diğer incir satıcısının benden istese verirdim diye ifadesi var. Oda istenince vermeye bakmamalı istenmeden rızâ üzerine insân vermelidir.

Köle ise dünya köleliğinden kurtulmak için başkasının nefsine fedâ edilmesine râzı olmak ona zarar vermektir. Bugün nice insânlar kendi menfaatleri için başkalarını yakmaktadırlar. Kişi gerçek hürriyetini nefsinin isteklerini terk etmekle sağlar. Bir de insân yaşamış olduğu hatalarından ders çıkarması gerekir. Dinar Hz. Onu yapmış bir kez daha hataya tenezzül etmemiş. İnsânoğlu nefis taşıyor yanılabilir önemli olan bu yaşadıklarından ders çıkarmak ve gelecek zaman içinde tecrübelerden yararlanmaktır, çevresindekileri de uyarması gerekir. Her şey bir imtihandır bütün fiiller sâhibinin rızâsı ile olmaktadır, bu hadiselerden ders almalıyız. Yaşarken etrafımıza çevremizdekileri uyandırma gayreti içinde olmalıyız. Cenâb-ı Hakk cümlemize aldığımız ilimler ile amel etmek nasip etsin. Amin. Hürmetler Kadriye.

Fahr…….. ablada incirleri alır köleyi kurtarmış olurum diye cevap verdi.

Cevaplar

Kimden: **Bay…. Al….** (bay…..al….@hotmail.com)
Bu göndereni tanımıyor olabilirsiniz.Güvenli olarak işaretle|Gereksiz olarak işaretle
Gönderme tarihi: 04 Ekim 2009 Pazar 22:55:53
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Terzibaba:
Selâmün aleyküm. Hayırlı Geceler..

Cevapları bugün elden verecektik. Görüşemeyince mail atmaya karar verdik.

Sırasıyla Babababamın, Benim ve Ahunur'un cevapları aşağıdadır.

Babam Al… Os….. Sa…..nın Cevabı:
Abdullah bin Dinâr olsaydım inciri yerdim. Çünkü; Abdullah bin Dinar olarak gayriyet aleminde ayniyete ulaşmak için 7 yıl nefsimi incirden mahrum bıraktım ve ayniyeti gayriyette fark ettiğim için nefsim inciri yememi istedi. Yani çoklukta tekliği yaşamak istedim.

Benim cevabım (Bay….. AL……):

Abdullah bin Dinâr olsaydım inciri yerdim. Çünkü; Abdullah bin Dinar kendi nefsine köle olmamak için 7 yıl incir yememişti. 7 yıl sonra Nefis terbiyesinde geldiği seviyeden dolayı ilk önce inciri yemeyi kabul etti.Tüccar nalınları karşılığı incir vermediği için yiyemedi. Daha sonra köle kendisinin azad edilmesi karşılığı yemesini istedi. Burada kendi nefsi ile başka bir nefis arasında tercih yapma durumu oluştu. Ben burada tercihimi kendi nefsimden yana değil, köle olan başka bir nefsin azâd edilmesinden yana kullanırdım.

Ah…… AL…..'ın cevabı:

Abdullah bin Dinâr olsaydım inciri yerdim. Çünkü; Abdullah bin Dinâr'ın karşısına gelip incir yemesini isteyen köle, aslında Rab'binin isteğidir. İnciri yenilmesinin istenilmesi kendisinin tevhid hakikatini idrak ederek, nefsinin kölesi olmasından kurtularak özgür olması istenmiştir.

Bu vesile ile Selâm ve Hürmetlerimizi arz eder, hayır dualarınızı istirham ederiz....

RE: (Köle ve incir sepeti)

Kimden: **Bah…… DE…..** (bah……..de……l@gmail.com)
Gönderme tarihi: 07 Ekim 2009 Çarşamba 09:21:43
Kime: 'Necdet Ardıç' (terzibaba13@hotmail.com)

Hemen incir sepetini alır, yaprağın bile izni olmadan kıpırdamadığı yaradanıma teşekkür ederdim. Çünkü inciri yememe isteyişim de bu noktadan sonra, benim kendi nefsimin isteği olduğunu düşünüyorum. Üzülüşüm ve incinişim bu sebepledir. Hem benim bir kölenin azâd edilmesine vesile edilme sebebi oldurulma programına dâhil edilmem tesadüf olamaz değil mi? Yaradan bir kulunu başka bir kulunun kurtuluşuna vesile etmesi ne güzel bir armağan. Bu armağanı ağlayarak alır, öper, başıma koyardım. Zaten bir sepet inciri tek başıma yiyemeyeceğim için de başka-

larıyla paylaşırdım. Ya da, sepeti aldığımı kabul ettiğimi söyleyip, köleye verir, incirleri semt semt gezip Allah rızası için dağıtmasını isterdim.

Birde aklıma şöyle bir şey geliyor. Abdullah bin dinâr için söylüyorum; Bir zât var, bu zât'ın konuştuğu nefis var, ikisi arasında mücadele var ve bu mücadelenin sonunda bir beklenti var. İnşallah yaradanım, bende bunlardan daha fazlası olan "VAR" lardan beni de azâd eder.

Son olarak şunu görüyorum, nefsinin sesiyle gittiği dükkândan horlanıp kovuldu. Nefsi incir istedi ama incir ondan kaçtı. Sonra istemediği bir zamanda incirler arkasından geldi. İstemediği halde arkasından gelen inciri istememek de nefsin hilesi sanki.

Çok güzel bir hikâyeymiş, teşekkür ederim. Ben sizi çok seviyorum ve eğer sizi nefsim için seviyorsam, Allah bu sevgiyi benden hemen alır inşallah. Allah sizi avuçlarının içinde korusun inşallah.

Ben düşündüm de; mâdem kölenin azâd olmasına vesile oldum, kölenin yeni bir hayata başlamasına da yardımcı olmam lâzım. İncir sepetini satmasını, kazandığı paranın da kendine yeni bir hayat kurmasına vesile olmasını öğütlerdim. Allah yardımcısı olsun...

(Konu yok)

Kimden: **yas...... at...** (yas.....73-@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 08 Ekim 2009 Perşembe 18:04:41
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Efendi babam,öncelikle sizin ve annem'in hürmetle ellerinden öpüyorum. Göndermiş olduğunuz incir konusunu sizden aldığım bilgilere dayanaraktan anladığım kadar açıklamaya çalışacağım. İlk gönlüme gelen inciri almazdım. Siz,insân nereye çıkarsa çıksın nefside onunla beraber çıkar demiştiniz. İncir satıcısı abdullah bin dinâr'ın aynası onu bu işe zorlayan nefsi emmâresi. Nalınlarını uzak bir yere fırlatması onun bulunduğu halden uzaklaştırması, yâni şüpeye düşürmesi.

İncir vahdette kesreti bildirmekte. Abdullah bin dinâr hazretleri tekliğe giden bir nefsin çoklukta işi ne ama nefis bu, insân-ı dâimâ kötülüğe iten ayak kaydıran bir arkadaş. Her ne kadar onu susturmaya çalışsak da arada bir bizleri yönetimi altına

almaya zorluyor. İşte kişi burada kendini çok iyi tanımalı, hata yapsa bile bunun farkına varmalı. Yedi nefis mertebesini aşmayan bir kişi nefsini yâni konuda geçen köleyi azâd etmemeli. Eğer hür bırakırsa nefsi onu istediği şekilde evirip çevirecek.

Konuyu birkaç kez okuduktan sonra gönlüme gelen 'inciri alırdım' oldu. Burada zâten Abdullah bin dinâr hazretleri yedi sene nefsini susturmyı başarabilmiş. Yedi bizim yolumuzun yedi nefis mertebesi. Yed arpçada Allahın eli demektir. Abdullah bin dinâr hazretleri allahın himâyesi altında.Nefsinin ikinci bir yaklaşımında artık beni hür bırak istemesi beden kuturundan kurtulmak isteme-sidir. Eğer kişi devamlı kahhâr-ı çekerse diğer esmâlara haksızlık etmiş olur. C. Allah'ın bizden istediği esmâları ölçülü bir şekilde hakkınnı vererekten çıkarmak. Adullah bin dinâr hazretleri ayakka-bılarını incir satıcısına vermesi, incir satıcısının da ayakkabıları uzak bir yere fırlatması senin yerin buralar değil. Onu beş hazreti ham-seye davet etmesi.

GÖNLÜME GELEN BU KADAR EĞER BİR HATA YAPTI İSEM BENİ AFFEDİN. SELÂMLAR.

---

köle ve incir

Kimden: **gü..... ay......** (gu......ay........1@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 12 Ekim 2009 Pazartesi 18:41:14
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Efendibabacığım hayırlı günler diler. İncirle ilgili göndermiş olduğunuz tefekkür konusunda bende âcizane kendi düşüncelerimi yazmak istedim. Ben bu konuyu nur yengenin msn inden okudum. Haddi mi aşmış olurmuyum bilmiyorum. Edepsizlik yapmamışımdır umarım. Sizin affınıza sığınıyor. Nur yengenin teşvikiyle bunu size gönderiyorum.
Ben o zatın yerinde olsaydım. İncirleri alır. Kölenin özgürlüğe kavuşmasını isterdim. Aynı zamanda da inciri yerdim. Çünkü bana göre o zatta incircide imtihandaydı ve ikisi de ilk seferde imtihanı kaybettiler. Biri vermemekle diğeri nefsini ne kadar terbiye ettiğini düşünse de bir anlık nefsinin hilesiyle ona uyduğu için. Ama çabuk fark etti nefsine uyduğunu. Böylece nefsi arzulardan kurtuldu. Hürlüğe ulaştı. İncirci de uyarılmayla hatasını fark edip cömertlik gösterdi.

Ama zât inciri kabul etmeyerek nefsi arzu ve isteklerinin bitmiş olduğunu gösterir. Aynı zamanda da bize şunu gösteriyor ki, bu onun ikinci imtihanıydı. Çünkü ilk önce inciri nefsi istemişti. Şimdi ise gelen incir ona nefsinden arınmış olmasından dolayı

Hakk'ın ikrâmıydı. O bunu fark edemedi. Benim gönlüme gelenler âcizâne bunlar. İnşallah doğru bir tefekkür yapmışımdır.

Selâm, saygı ve hürmetlerle... Gü...... Ay........

Re: FW: (Köle ve incir sepeti)

Kimden: **Cu.... Os.....** (c....osk.....2001@yahoo.com)
Gönderme tarihi: 13 Ekim 2009 Salı 23:01:36
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)
Bilgi: Cu..... os..... (cu....os.......@hotmail.com)

Hayırlı akşamlar Cü...... oğlum sana da bu hikâye yi gönderiyorum okur vakit bulunca cevaplandırırsın . Nüket anneninde selâmları vardır. hoşça kal.

Ellerinizden operim efendi Babacigim,

Ben Allahin izni ile kazasiz belâsiz geldim.

Aşağıdaki hikâyeye fikrimi sormuştunuz bende Rabbimin izni ile yazayım dedim.

E.B.R.R.

Hikâyede ki, 7 sene (nefsinin istediği inciri yememesi) bana zannımca 7 nefis mertebesini geçinceye kadar nefsinin isteklerine sorgusuz sualsiz hayır demesinin bir gostergesi gibi geldi.

Nefsin yemesini istedigi meyvenin incir olmasıda ilgi cekici. Sizin sohbetlerinizden bildigimiz kadari ile incir teklik icindeki cokluğu ifâde eden bir ürün. Zamânı gelmeden alınacak bir mânevi gıda nın dervişi nasıl zor duruma soka-bileceği tehlikesi.

Yine de ilk olarak "hayır" diyor. Sonra ise bir şekilde, bir sebepden artik o incir. Bin Dinâr hazretlerinin peşinden koşuyor "beni ye" diye. Ister kölenin araciligi ile olsun isterse başka bir sebepden.

Mertebeler esas alınarak eğer Bin Dinâr hazretleri gerçekten de 7 nefis mertebesini gecti ise, Nefsi emmâre-deki koşullar ile nefsi sâfiyedeki koşullar ayri olabilecegi tahmini ile, belki de etrafinda doğal olarak gelişen olaylara

daha çok dikkat etmesimi gerekirdi bilemiyorum? o mertebelerdeki yaşantı gereği alacağı kararın ne kadar da tehlikeli olabilecegini kestiremiyorum. fakat sonra araya birde köle giriyor. Yâni bir koşul oluşuyor inciri yeme olayında. Üçüncü bir sâhıs giriyor denkleme ve ısrar ediyor.

Ne ilginçdir ki böyle işin içinden çıkılması zor bir denklemde, Bin Dinâr hazretleri kimseye danışma gereğini duymuyor. Acabâ mertebesi gereğimi? yoksa hikâyenin gelişindenmi?

Bir kere daha fark ettimki; Efendi babam sizin gibi bir mercinin bize yardımcı olabilmek icin hep musait olmaniz bizim tahminimizden daha değerli ve önemli. Böyle oluşabilecek ve içinden çıkılamayabilecek bir sınavda sizin gibi bir büyüğümüzün yanımızda olabilmesi ihtimali yaşama bakışımızı bile değiştiriyor.

Bin Dinâr hazretlerini bilemiyorum ama, bu hikâyeden benim aldığım.

Başında Kâmil insân olmayınca derviş nereye gideceğini bilemeyebiliyor.

Sizin bizim başımızda olmaniz çok ama çok şey ifâde ediyor.

Rabbime sonsuz kere sonsuz şükürler olsun. Rabbim inşeallah bizleri sizin rehberliğinizden eksik etmesin.

Âmîn:

Evlâdınız cüneyt

Re: FW: (Köle ve incir sepeti)

Kimden: **Çið.... Ýn....** (ci...in...@yahoo.com)
Gönderme tarihi: 16 Kasım 2009 Pazartesi 17:47:13
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Necdet Amca'cığım,
Merhaba... Umarım Nükhet Teyze'mle afiyettesinizdir ve herşey yolundadır...
Çeviriyi Perşembe gününe kadar yapıp yollayacağım.
Bu arada, ben de hikâyeyi çok sevdim. Çok zor bir karar elbette...
Ama şahsen ben, o köleyi kurtarmak için önce incirleri alır, ama nefsimin kölesi olmamak için de yemez, bir başkasına (mümkünse karnı aç olan bir fakire) verirdim...

Sonsuz sevgi ve saygılarımla...
Kü…. Çiğ…. İN….

Sultanım,
Efendi Babamız
Terakkimize vesile olarak bize lutfedilmiş "küçük ibretlik hikâye" ile ilgili olarak
biz evlâtlarınız halimize göre zuhuratlarımızı ekte göndermiş bulunuyorum.
Allah sizden râzı olsun.
Sizi ve Nükhet annemizi başımızdan eksik etmesin. Amin.
B.G.İ

İncir_Köle KARDEŞLER

01. AL…. GÜR…….

02.10.2009

Selâmün aleyküm Efendim:

Efendim; "Köle ve İncir Sepeti" ile ilgili tefekkür ettiğimizde birbirinden çok farklı, birbirine zıt birçok fikir oluştu.

Kûr'ân-ı Kerîm'den Tîn Sûresine baktım daha sonra Abdullah bin dinâr'ı araştırdım, kelimelerin ve rakkamların bizlere öğrettiğiniz mânâları ile tekrar baktım fakat nasıl yazmam gerektiğine karar veremedim. Daha sonra "ne yapıyorum ben" dedim kendi kendime ve hemen iki rekât namaz kılıp tövbe niyaz ettikten sonra, "Ya Şeyhim" deyip beklemeye başladım. İlk gelen "**alırdık**" oldu Efendim.

Ellerinizden öperim…

----

02. AS….. GÜR……

30.09.2009

Selamun Aleyküm Efendi'm,

"Euzübillahimineşşeytanirracim Bismillahirrahmanirrahim, Ya Şeyhim" der,

fiilin fâili Allah olduğu için Rabbime şükreder ve yemişi alırdım. Bu yemiş ile nefsimi azad eden Rabbime beni bir köleyi azad etmeğe vesile kıldığı için teşekkür ederdim.

"Rabbena zalemna enfüsena in lem tağfirlena ve terhamna, lenekünenne minel hasıriyne" der; "ve ma überrü nefsiy innen nefse le emmaretün bis sui illa ma rahime rabbiy inne rabbi gafurun rahümün" diye tövbe eder,nefsi de Allah'a teslim ederdim.

Şahsınızda Efendime de teşekkür ediyorum. Bize iki koldan tek olarak tevhidi öğretmek için bu kadar çabaladığınız için Rabbime şükrediyorum.
Allah, sizleri başımızdan eksik etmesin Efendi'm.

<u>03. AY.... DİL.....</u>
25.09.2009

Efendim,
Yukarıda anlatılan misâlin bizdeki yansıması, şöyle ki ;

Vahdetteki kesreti şehâdet âleminde yaşamanın ilk temel öğesi Nefsi akla bağlayarak yaşamaktır. Ancak 7 nefs mertebesi sâlih amel ile sırât-ı müstakîm üzere yaşandığında kemâlâtın zuhuru olur.Hz. Allah (c.c.) Tîn Sûresinde bize 3 aşamayı işâretle
Hz. Mûsâ-Hz. İsâ ve Hz.Muhammed'le öğrettiği tenzîh, teşbîh, tevhît bilincine ulaşan sâlik'in Hakkın yakınlığını (Küllî akla

teslimiyetinde) tattığından artık cüzi akla ihtiyacı kalmamıştır.
Aklını terk ettiğinde hürriyetine kavuşur. Bir kerede bunu yaşarsa artık hiçbir şeyin esaretini kabul etmez, çünkü "Nefsini bilen Rabbını bildi" hitâbına mazhar olmuş, hürriyetine kavuşmuştur.

Yukarıda, bize helâl kılınanların kendimize yasaklamanın hiçbir sonuç vermediğini görüyoruz. Ancak seçimlerimizi yaparken rızâsını gözetmek bize sunulan güzelliklere kavuşmamızı sağlar.

İncir : Vahdette kesret
7 yıl : 7 nefs mertebesi
Ayakkabı : cüz-i akıl

Ellerinizden öperim

---

04. AY…. KAR……
25.09.2009

Selâmün aleyküm efendim iyi akşamlar

köle ve incirdeki nefis yedi sene bekleme yedi nefis mertebesine erişmesi tekrar nefsini kontrol etmek için pazara çıkması nefis yine orda harekete geçiyor nefsimizin esiri olmamamız lâzım nefsimizin kölesi olmayıp rabbimize tam teslim olmamız lâzım o zaman incir alma imkânımız çok kolay olur inşallah bende böyle zuhur etti efendim

----

05. AZİ…. SU…..
01.10. 2009

Selamun Aleyküm Efendi'm,

Abdullah bin Dinâr 'ın yaşadığı "Köle ve İncir Sepeti" olayı ile ilgili yazıyı okuyup bitirdiğimde, ilk aklıma gelen kölenin getirdiği incirleri alıp yememek oldu. Çünkü burada nefis mücadelesinde, nefse köle olmamaktır öğrenip de yapmaya çalıştığımız.

Ayrıca, Allah o kölenin azâd edilmesinde beni vesile kıldı ise, ondan dolayı alırdım ki, köle özgürlüğüne kavuşsun; ama yemezdim.

Rabbim inşeallah imtihanlarımızı başarı ile vermeyi nasib etsin. Himmetinizden eksik etmesin. Her şey için Allah razı olsun. Ellerinizden öperim.

Hürmetlerimle.

---

06. BA…. AK….. **(1)**
26.09.2009

Selâmün aleyküm Efendim.

Şu anda göndermiş olduğunuz maili okudum. Köleyle gönderilen incirleri kabul ederdim. Ama yermiydim şu anda bilemiyorum.
Arkasından nefis terbiyem için gene Allah'a sığınırdım diyorum.

Hürmetlerimle.
----

06. BA…. AK….. **(2)**
28.09.2009

Selamun aleyküm Efendim.

Yukarıdaki maili vaktinde cevap vermeme telaşıyla o andaki kendi iç dünyamı test ederek yazmıştım. Fakat dergâhtaki sohbet esnasında daha geniş düşünülmesi lâzım olduğunu hissettim.

Gönderilen bir sepet incir kabul edildiği takdirde, kölenin azâdlığını kendinden üstün tutmuş olacaktı. "**Ente**" diyecekti. Burada nefis terbiyesi hususu tutku hâline gelmiş gibi görünüyor. Nefis terbiyesi bir bakıma da tutkularımızdan arınmak değil midir, teslimiyet değil midir?

Nefsimizi temizleyen ve tezkiye eden Rabb'imiz değil midir? Bin kere tövbe etsem de "**Ya Şeyhim**" diye kapınıza gelirim.

Ya Şeyhim. Zâten bir sepet incir Abdullah bin Dinâr'ın taleb ve ihtiyacı olmadığı zaman teklif edilmiş. Gaye hasıl olmuş olmuyor mu?

***

İki Râhip hakkında bir yazı okumuştum onu hatırladım.
Genç bir Râhiple ihtiyar bir Râhip beraberce giderlerken
bir nehir kıyısına gelmişler, karşıya geçecekler.
Orada da genç bir bayan "karşıya nasıl geçebilirim" diye bekliyor.
Onlardan rica ediyor "lütfen ıslanmadan karşıya geçmem lâzım beni nehrin öbür tarafına geçirir misiniz" diyor. Genç Râhip bayanı kucağına alıp karşı kıyıya bırakıyor ve herkes kendi yoluna devam ediyor.
Aradan 1-2 saat geçtikten sonra,
ihtiyar Râhip "acaba" diyor "o bayanı taşımak doğru muydu?"
Genç Râhip şaşkınlıkla bakarak "sen hâlâ orada mısın" diye cevap veriyor.

Rabb'im bizleri teslim olmak için teslim olanlardan eylesin.
Âmîn.

Hürmetlerimle. Gül…. Hanım'a da hürmetlerimi bildiririm.

----

06. BA…. AK….. **(3)**
02.10.2009

Selâmün aleyküm Efendim.
Müsaadenizle.

Nar gibi incir de vahdette kesret olduğuna göre, Abdullah bin Dinâr'ın arzusu tevhid oluyor. Beşeriyetinden kurtulmak için 7 sene yani 7 nefis mertebesinden geçmiş durumda. Fakat tekrar pazara geldiğinde henüz nalınları ayağında. Nalınlarla gelinmesini incir satıcısı yâni Mâlik-ül Mülk reddediyor. Ve Abdullah bin Dinâr'ı onlardan da kurtarıyor. Abdullah bin Dinâr karşı çıkmıyor, "ben nefsime zulmettim" diye Mâlik-ül mülk'e teslimiyet içinde. Fakr'a geliyor. Bu durumda teklif incirlerin sâhibinden geliyor. "Artık senindir" deniyor.

Zâten her şey O olduğuna göre verilmiş verilmemiş, nar ve nûr Abdullah bin Dinâr için fark etmiyor. Beşeriyetinden kurtulmuş oluyor çünkü. Bu durumda incir sepetini kabul etmesi ve kölenin azadlığına yardımcı olması tekrar kendine vücud izafe etmesi olacağı içinde kabul etmiyor. Mâlik-ül Mülk'e köle olanın azadlığa ihtiyacı olurmu ki?

Efendim, verdiğiniz "tiyo"lardan sonra bunları yazdım. Yolumuzun ne kadar uzun ve incelikli olduğunu anlar gibi durumdayım. Bu yol Siz'siz, O'nsuz nasıl yürünür.

Hürmetlerimle. Gül….. Hanım'a da hürmetlerimi bildiririm

---

07. BE.. ŞA..
29.09.2009

Selamün aleyküm Efendim,

"Köle ve incir sepeti" adlı hikâyede Abdullah bin dinâr yerinde olsaydım nasıl davranırdım diye düşünerek;

soruları şu şekilde yanıtladım:
- o kişinin azâdlığı karşısında incirleri alır mıydınız?
- incirleri almazdım. O teklifi bir kere yaptı.
belki kölenin bunda suçu yok ancak belki kölenin kurtuluşu başka bir teklifle olacak.

- yoksa sizde almaz mıydınız, ve yemez miydiniz,? - ve hangi gerekçelerle.

incirleri almazdım ve yemezdim. Teklif incir satana yapıldı, ancak o, incirleri vermeyi kendi yapmalıydı. Hizmetçisine yaptırdı. Çünkü kendi başından savarak onu azâd edeceği konusunu da ortaya

koydu...burada incircinin hilesi de söz konusu. onun hatasını hizmetçisi örtmemeli...Hizmetçi elbette ricâda bulunur azâd edilmek için. Abdullah bin dinâr belki hizmetçinin azâdı için incirleri alıp yemiyebilir, ancak azâdı ayrı bir konu. bu nedenle almaması ve yememesi zaten o anda nefsine de hâkim) doğru gelmektedir.

---

08. EB... KA.... UY....
24.09.2009

Aleykümselâm efendim
Allah bizleri nefislerimizle terbiye etmesin ben olsaydim bir kere nefsime yenik düştüm tekrarlamazdım aslında sizin sohbetlerinizde hep bu konular işlendi ve de birçok kere de imtihandan çoğumuz geçemedik Allah inşeallah bizi bu imtihanlardan geçirmeyi nasip etsin

---

09. EB.... KU....
20.09.2009

Sevgili Efendi Babam,

Şeyhim vasıtasıyla sormuş olduğunuz sorunuzun cevâbı bende şu şekilde zuhur bulmuştur: O zât'ın yerinde olsaydım inciriyerdim, ve yine onun ifâdesine göre kendim esir olurdum.

Beni bu şekilde davranmam gerektiği düşüncesini veren noktalar:

(1). Olayın anlatımında o kişinin Rabbimize teslim olmak hâli yerine kendi aklıyla nefsini terbiye etmeye çalıştığını duyuyoruz.

(2). Eğer nefis 7 sene veya 7 nefis mertebesini geçirdikten sonra Hz. Yusuf kıssasında olduğu gibi hâlâ o tek inciri arzu ediyor-sa, yâni arzu etme halinden geçmediyse, veya bir başka ifadeyle kendisi incir olmadıysa, zâten o zât kendi kafasında arzu ettiği noktaya gelememiştir. Ama işi Rabbimizin arzusu yerine kendi kendine yapmaya çalışması açısından da bu doğal bir sonuçtur.

(3). “Kendi nefsime beri olmayayım” düşüncesiyle hareket ederek yapmış olduğu bu çalışmanın son noktasında da esâret fikrinin, veya esir olacağım korkusunun esiri olduğunu görüyoruz. Yâni yine o esir olan kişiden konuşanın Allah olduğunu görmeyerek kendi benliğini ortaya koyduğunu hissediyoruz. Yâni kişi “nefsime beri çıkmayayım” düşüncesinin veya kibrinin esiri durumunda gözükmektedir.

Bu kıssasta bizlerin düşünebileceğinden çok daha fazla bir gizlilik olduğunu hissetmemek mümkün değildir, hattâ belki farklı açılardan bakıldığında o zâtın doğru hareket ettiği de düşünülebilir. Ancak izniniz olduğu üzere bendeki şu anki açılımı bu şekildedir.

Saygı ve hürmetlerimle,

---

10. EM.... KU......
20.09.2009

Kafamı kurcalayan birkaç şey var.
Öncelikle 7 sene yememe sonrası 1 incir yemeyi hakettin dedirten nefsi ise o zaman daha nefsini terbiye edememiş oluyor. Zâten “hakettin” kelimesi o noktadan geçmediğinin göstergesidir.

Yine incir yemesi için nalınlarını takas etmesini söyleyen nefsi ise aldığı ilhâm’ın nefsâni olduğunu gösterir. Fakat alınan nefsânî ilhâmın nalınlarını inciri yemek üzere çıkarmasını söylüyor olması yâni dünyevi elbisesini vahdette kesreti yaşamak üzere çıkarmasını söylüyor olması da ilhâm’ın nefsânî olmadığını gösteriyor.

O halde esir olan kişinin sorduğu soruya yine o anda aldığı ilhâm’a göre cevap vermesi gerekir. Doğru ve yanlış aldığı ilhâm’ı tatbik edip etmemesine göre şekillenecektir.

ب

11. FA.... GÖ.... İS......
28.09.2009

I. Yâ İlahi ! Rızâlığınla, şu andaki indinde olan hakikat üzre “Köle ve İncir Sepeti” hikayesindeki soruya en uygun olan cevabı vermeyi nasibeyle, Yüce Rabb’im ! Amin !

En önce Hz.Muhammed Sallâllahü Aleyhi Vessellem Efandimize Salâtü Selâm olsun !

Muhterem Efendim,
Nâzik selâmınıza cevâben
"Ve Aleykümüsselâm ve Rahmetullahi ve Berekâtühü ! …

(1). Bu hikâyede Abdullah bin Dinâr nefsiyle yedi sene mücâdele etmiş. Bu da belki bize "7" nefis mertebesinde mücâdelesini göstermekte. Ama sonunda yine nefsine yenik düşerek ayakkabılarını satmayı, inciri almayı düşünüyor. Bu Cihâd-ı Ekber'de her an bizi gagalayan nefisle, ömür boyu, her makamda mücadele etmemiz gerekiyor. Burada, Abdullah bin Dinâr, yaptığı hatadan dolayı kendini levm ediyor. ! ! ! (Bu basamaktaki kararı)

(2). Satıcı ise tam dünyevi ticaret kişisi, hesaplı, kitaplı. Abdullah bin Dinâr'ın orada beşer'in taktığı rütbesini bilmediği için ona hiç iltifat etmiyor.

(3). Orada, bu hâdiseyi seyreden "3." Kişi, onun zamânın değerli insân-ı olduğunu söylüyor ve böyle bir zat'a "Eğer benden incir isteseydi, o'na bütün tezgahı verirdim" diyor.
(Burada Haşr Suresi'nin 23, 24, 25. ayetlerinden haberi yok.)

(4). Ama Abdullah bin Dinâr bu ismi bile olmayan, ismi bile anılmayan kölenin azâdı bahasına da olsa nefsinin terbiyesi için bu incirleri kabul etmiyor. Burada (köle = kul = hizmet eri = belki de Seyyid) kulundan görünen Yüce Rabbi'min ikrâm ettiği hikmetler, nefsin zaafları içinde gibi görünen, ama nefsimizi terbiye eden noktalar var, bu ibretli hikâyede.

II. Burada, aslında Abdullah bin Dinâr'ın böyle oynak bir satıcıdan bunu almaması doğru olabilir. Ama hangi makamda ve hangi şartlarda ? Tam bu noktada, nefsini terbiyeye çalışırken, nefsine yenik düşüyor. Kapısına gelmiş bir ikrâmı kaçırıyor. Zirâ köleden (kuldan) görünen Allah'ı göremiyor, incirlerdeki Allah'ın esmâsını göremiyor. Yüce Rabbi'min aciz kulunun cevâbı bu dörtlüklerde :

ER ALAYIM İNCİRİ, VERYANSIN BEN'İM NEFSİM,
HER AN, ALLAH UĞRUNA İNCİR KOKSUN NEFESİM,
CİĞERLERİME DOLSUN İNCİRDEKİ ESMÂLAR,
BAŞKA GERİ KALMAYA EN UFAK BİR HEVESİM.

DEĞİLDİR DERDİM İNCİR ALMAK,

AMMA, ALIPTA ELİNE VARMAK,
ELİNDE TUTTUĞUN "NEFİS" İLE YANMAK,
UĞRUNADIR ALLAH'IM, KÖLENDEN SUNDUĞUN
İNCİRİN HİKMETİNE BAK !

Hikmetlerden kurulu, örgü yumağı gibi, üzeri hikmetler örtüsüyle örtülü şuhûd âleminde "hiçbir şey göründüğü gibi değil."

Bu anlatılan bir kurgu değil, bir hikâye değil;
her harfinde Allah-ü Teâlâ'nın imzâsı var.

Netice :
Abdullah bin Dinâr'ın buradaki alacağı inciri nefsinden infakı için sunulmuş bir vesile olarak algıladım.

En derin hürmetlerimle, Muhterem Efendim !

ب

---

12. F....OY.. TÜ......
01.10.2009

Euzübillâhimineşşeytanirracîm Bismillâhirrahmânirrahîm
Selâmün Aleyküm

Efendim,
Rabbımın lütfuyla bu ibretlik hikaye ile ilgili şunlar zuhur etmiştir. Bu hikayede ilk dikkat çeken Abdullah bin dinar isimli zatın incir yeme isteğini yedi sene ertelemiş olması. Neden yedi sene ve neden incir diye düşünülünce yedi nefis mertebesi olabileceği fikri geldi. Yedi nefis mertebesini tamamlayıp razılık makamına erişmiş bir kişi Hakkın kuluna tenezzülüyle daim razılıkta değilmidir? Bütün herşey Hakkın varlığıdır ama metre-belere riayet şarttır denmiştir.

Fenâfillâhla âlemleri kendinde gören bekâbillâhla kendini âlemlerde görmeye başlayınca incirin de vahdette kesret ve kesrette vahdet olduğu zevkindedir. Nitekim incir satıcısının nalınları fırlatıp atması Hz. Mûsâ'nın Tur dağında Rabbının bildirmesi ile kutsal topraklarda nalınlarını çıkar emri ilâhisini akla getiriyor. Böylelikle o zatın yürüdüğü yolun mânevi ve ilâh-î yol olduğu kendisine hatırlatılıyor. Ancak satıcı da kendi bulunduğu nefis mertebesi hususiyetiyle o anda gelenin diğer bir ifadeyle Abdullah bin dinârdan görünenin belki de Hızır (A.S) olabileceğini

düşünmüyor düşünemiyor. Uyarıldıktan sonrası ise çok geç. Kölesini bu işle görevlendirmesi hatta köleyi özgürlüğünü vermekle ödüllendireceğini belirtmesi nefsin emmâre hâlidir. Zîrâ Hz. Âdem (A.S) tevbeyi kendi yapmıştır. Rabbına "Rabbenâ zalemnâ enfüsinâ" diyerek rabbından aldığı kelimelerle bizzat kendi tevbesini niyaz etmiştir. Allah'a ferden gidilir. Bir kimsenin tevbesi başkaları için geçerli olamaz. Kişinin ancak kendisiyle alâkalıdır.
Kölenin azâd edilmesi hususunda ise acımayı, merhameti Allah'a göre yapmak gerekir. Bu konuda hissi, duygusal davranmak nefsidir, aklı kül noktasından meseleyi görememektir.

Dolayısıyla tüm bu hususiyetler nedeniyle şu durumda İncirlerin alınıp yenmemesi gerekir. Onları almak ve yemek nefsine beri çıkmaktır. Unutmayalımki Allah vaadinde emindir.

"Men arefe nefsehu fekad arefe Rabbehu".

Sonuç olarak en güzel ve en anlamlı gerekçe yine Allah'ımızın bildirdiği gibidir:

"Ve ma überriü nefsiy innen nefse leemmâretin bissûi
İllâ mâ rahime rabbiy inne rabbiy gafurün rahıymün".
Amin.

Allahu âlem.
HÜRMETLE ELLERİNİZDEN ÖPERİM.

<u>13. FE.... ÇA.....</u>
30.09.2009

Selâmun Aleyküm Efendim,

Vermiş olduğunuz ödevle ilgili ;

Bahsi geçen zât' ın karşılaştığı durumda kalsaydım, köleliğinden azâd edilecek kişinin teklifi dünyevi bir konu olduğundan mânevi olarak başlamış olduğum yoldan ayırıcı bir harekette bulunmayı gerektirecek teklifini kabul etmezdim.
Hürmetlerimle.

<u>14. FI... MA...</u>
25.09.2009

Selâmün alleyküm.

Hayırlı akşamlar. Gerçekten çok güzel bir maildi.

Öncelikle üzülerek şunu fark ettim ben yedi sene sabredebilecek irâdeyi herhalde gösteremezdim. Ama böyle bir olayla karşılaşabilecek konuma gelebilmek bile güzel. Şayet böyle bir olayla karşılaşabilecek duruma gelebilseydim ilk iş size ne yapmam gerektiğini sorardım. İnşallah da sizin dediğinizi düşünmeden uygulayabilme imkânına sahip olurdum. Eğer size soracak olgunluğa erişemezsem zâten bir çuval inciri mahvetmiş olurum. Bu durumda da o incirin önemi kalmaz.
Hayırlı geceler. Sevgi ve saygılarımla.

---

15. Fİ... KA....
01.10.2009

Selâmün aleyküm
Efendimiz

7 yıl 7 nefis mertebesini gösteriyor. Nefsimiz her zaman bizimle oyun oynar. İncirleri bende kabul etmezdim. Sepeti alırsa halen nefsinin kurbânı olurdu. Rabbimize teslim olmalıyız.

---

16. GÜ…. KU…..
Istanbul 28.09.2009

Muhterem Efendim,

"Köle ve incir sepeti" konulu yazıyla ilgili acizane görüşlerimi aşağıda ifade etmek istiyorum.

Abdullah bin dinâr 7 sene nefsine hükmetmiş, yâni 7 nefis makamını geçmiş bir zât-ı muhteremdir.
Bir gün nefsi ondan bir adet incir istiyor. (İncir malûm hem vahdette kesret, hem de kesrette vahdet.) Nefis inciri elde etmek için çok güzel akıl da veriyor ve bu zât da almaya yöneliyor. Fakat karşı taraftan gelen ters bir hareket karşısında bir anda uyanıyor ve hata ettiğini anlıyor.

Çünkü Nefsi Sâfiye'ye gelmiş bir zât Allah'ın mülkünde ikiliğe yer olmadığını, buradaki yaşamı kesret, yâni çokluk âleminde yaşayanlara göre olmadığını idrak etmiştir.

Daha sonra gelen kölenin isteğini kabul etmesi hâlinde kendisi nefsinin kölesi olacaktır. Hakka teslim olmuş bir zât'ın bunu kabul etmesi mümkün değildir.

Saygılarımla,

---

17. GÜ.... ÇA....
29.09.2009

Selâmün Aleyküm.

Bizi bu hikâyenin içinde andığınız için saygı ve sevgilerimizi sunarız. Abdullah nefsine köle olmuş. Nefis niye incir istiyor? (İncir, vahdette kesret işareti). Abdullah'ın bundan haberi olmadığı için 7 nefis mertebesini aşınca, nefsi ona inciri yeme vakti olduğunu hatırlatıyor.

Abdullah halinden öyle memnun ki, ondan kurtulmak istemiyor. Nefsi yine ona yol gösteriyor. (Abdullah, nefsin Allah'a ait olduğunu bilmiyor). İncir satıcısının nalınları beğenmemesi (nalınlar: dünya), onu uzağa atması ile dünyadan uzaklaş demek istemiş. O da yanlış.

Yandaki incir satıcısı, İnsân-ı Kâmil imiş (mürşîd). Mürşîdi kabul etse idi, Abdullah'a nefsi, vahdetteki kesreti öğretecek idi. Yâni, Allah'ı, Hakikat-ı Muhammediyye'yi öğretecek idi. Oysa, O'nu da reddetti, çünkü "ihtiyacım yok" dedi. Çünkü, Abdullah'ı nefsi tutsak etmiş. İnsân, mürşîdi elinde yetişirse, kölelikten kurtulup, hürriyetine kavuşur. Biz, Efendim, inciri yer, Âdem'i kabul ederdik. Esaretten kurtulup, hüvede yok olurduk. Murâdımız budur.

---

18. HA... EM... **(1)**
08.10.2009
Hayırlı akşamlar. Muhterem kardeşlerimiz, hamdolsun hepimiz iyiyiz,
ismini duymuşsundur Abdullah bin dinar, isminde bir zat varmış.

Bir gün nefsi kendisinden (incir-yemiş'i) istemiş,

Nefis irfan olmak istemiş. Vahdet ile ehad aşeke olup hüve olmayı istemiş.

bu isteğini yedi sene ertelemiş

nefsin irfan olmadaki yolculuğu başlamış.

bu süre içinde nefsine bu yemişten hiç vermemiş,

sebat sabır ısrarla yoluna devam etmiş.

nihayet bu süreden sonra
bir gün pazarda dolaşırken incircinin önünden geçtiğini fark etmiş.
İşte tam o esnada nefsi kendisine konuşmağa bağlamış!
"Abdullah bak yedi yıldır bana bir incir yedirmedin ben de kabul ettim bak işte senin dediğin oldu, ne olur bir tane incir al da artık yiyeyim" demiş

nefsin irfan olma zamanı gelmiş. Allahın muradı irfan olmak imiş. inciri yiyip aslını, kimliğini bulma hüve olma zamanı

Abdullah bin dinâr başından savmak için "param yok ki; nasıl alayım" diye cevap vermiş

Abdullah bin dinâr emin olmak istemiş. Bir hardal tanesi bile kalmayacak.

bunun üzerine nefsi, "ayakkabılarını sat onun parası ile alırsın" demiş.

Burası tûvâ vadisi nalınlarını çıkar da gel. Nalınlarını da bırakması gerekiyor.

Bunun üzerine Abdullah bin dinâr "peki" deyip incir tezgâhının başında duran satıcıya
"bir incir karşılığında nalınlarını vermeyi teklif eder, bunun üzerine satıcı
"benimle dalga mı geçiyorsun?" diyerek nalınları uzak bir yere fırlatıp atmış.

Hacı bektâş-ı velinin yunusun buğday istemesine sana onun yerine getirdiği ardıçların herbirine 3 nefes vereyim misâli yaşanmış.

Bunun üzerine Abdullah yedi seneden sonra tekrar nefsinin oyununa geldiğinden üzülerek oradan ayrılmış..

abdullah sahneyi idrak edememiş. Şemsi yokmuş.

Hacı bektâş-ı velinin neşesinin kendinde zuhur ettiğini yaşandığını Allahın nefesi olduğunu hüveyi

Ancak az yanda olan ve bu hadiseyi takip eden satıcının arkadaşı hemen incir satıcısına gelip "yaptığının çok yanlış olduğunu" ve "o kişinin zamanın çok değerli bir insân-ı olduğunu" ve "eğer benden bir incir isteseydi ona bütün tezgâhı verirdim" der.

Bunun üzerine aklı başına gelen incir satıcısı, hemen yanındaki hizmetçisine "demin gelen adamı hemen bul şu bir sepet inciri karşılık istemeden ona ver ve almasını sağla seni kölelikten azad edeceğim" der.

Bunun üstüne görevli hemen pazarda Abdullah-ı armaya koşar nihâyet bir yerde üzgün halde bulur. Ve şöyle der; "efendim, özür dileyerek, bu incirleri kabul etmenizi rica ediyor" diyerek incir sepetini kendisine uzatır. Bunun üzerine Abdullah "o, o zamandı artık incire talebim ve ihtiyacım yok" diyerek kabul etmez.

Haydi şimdi git tapduk ermeye, hâli

Bunun üzerine de köle; "efendim ne olur benim hatırım için alın çünkü bu sepeti alırsanız ben kölelikten kurtulup hür olacağım" demiş.

Yine bunun üzerine! bu sefer Abdullah! "eğer alırsam o zaman yine ben nefsimin kölesi olacağım" diyerek, incirleri kabul etmemiş..

o nefis ki irfan olmuş nefis, onun kölesi olunmaz da kimin kölesi olunur. O kölelik ki orda hürriyet var, özgürlük var azadlık var. Kurban olayım, köle olayım ben o nefse, hüveye. Amenna saddakna

18. HA…. EM….. (2)

Bu hadise hz. Yusufun mısır halkını buğday karşılığı köle senedi imzalatıp, onları kendine köle etmesi, bunu yapmasındaki amacının meydanda halkı toplayıp mısır halkını kendine köle etmek değil, kölelikten kurtarıp özgürlüklerini hürriyetlerini vermektir. Allaha imân etmeyenlerin kölelik senetlerinin tâ ki imân edene kadar köle kalmaları yolunda idi. Kölelikten ancak asıl hüviyetimize kavuşunca hür olabiliriz

18. HA. EM…. (3) Diğer bir bakış açısından:

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde nefis ile enfes darül bekaya yolculuğa çıkmışlar. Enfes bir alımlı bir çalımlı. Nefisi beğenmez. Ben bilirim ben ederim. Nefis sessiz sedasız, suskun. Enfes verdikçe aldıkça azıyor, azgınlaşıyor, dizginlenemiyor**.**

Gel zaman git zaman böyle olmayacak. Nefis devreye girmiş. Sen bilir misin beni? Sustum anlamadın. Kadir kıymet bilmedin. Şimdi senin başını ezme zamanı geldi. Gör bakalım anyayı konyayı.

Devran döner enfes ne olduğunu anlayamaz. Tepe taklak olur, hayıflanır. Ah o gidi günler neydi der ama hiçbir hükmü kalmamıştır. Per perişan. Sadece elinden eski günleri yad etmek gelir gelmesine de o da işe yaramamaktadır. Bir çare bulmak ileri gelir. Bu böyle olmuyor. Sen ben kavgasındayken bir ışık açılır. Ama ne ışık, o ışık ki geçmişteki yaşadıkları hiç kalır. Hayran kalmıştır, meftun olmuştur. O ışık etrafında döner döner durur, yine doymaz. Doyulacak gibi değildir.

Ne yapmak gerek, böyle de olmuyor. Öyle bir özlem istektir ki enfesin ışığa duyduğu hasret dayanamaz yanmaya başlar, yanar yanar. Artık işte o zaman kendisi de ateş olup yanıp ışık olmuştur. İşte o zaman nefis mutmain olmuş, özlem, istek, ışık, olmuş, kendisi olmuş, muradına irfan olmuş, huzura sükûnete kavuşmuş, şimdi o nefis ki bunu tatmış, âlem-lerde kendini, kendini de âlemlerde görmüş**, kesrette** vahdeti, **vahdette** kesreti, bir daha enfesine köle olur mu?, geri döner mi? İnciri yer mi?

HAYIR.

Not: Selamün aleyküm,
Her üç görüş farklı zamanlarda **euzübesmele** çekip **"yâ şeyhim"** deyip gelen ilham üzere yazılmıştır**.** Buradaki incir köle mevzuunda tüm kûr'ân hatmedilmiştir. Bir çok görüşler doğabilir, hepsi de doğrudur**.**
Selâmlar.

----

19. HA.... GÜ....
04.10.2009

Efendim,
İnciri yemezdim. Rabbimden derdim,
nalınlarımı aldığını düşünürdüm.
"**Ya şeyh'im**" der köleyi nasıl kurtarırım diye rabbime sorardım.

Saygılarımla, Ellerinizden öperim

20. ME...... KA.....
25.09.2009

Ben nefsimle mücâdele ederim. Fakat oradaki kişiyi kölelikten azâd etmek için o sepeti alırım zâten günahımız var, Allah da İnşeallah, bizi günahlarımızı af etsin.

---

21. ME...... KA........
02.10.200

Muhterem Efendim,

Haddimi aşan sözcükler ve anlatım olmamasını dileyerek izninizle cevaplıyorum.

Allah'ın lütfu ile yedi sene nefsini terbiye cihadı verebilen Abdullah bin Dinâr'ın, nalınlarını kabul etmeyip, inciri vermeyen satıcının kaçırdığı 'bir fırsat' ise, Abdullah bin Dinâr'ın bir köleyi azâd edebilmeyi reddi de, kaçan bir fırsattır. Olayların akışını, sıralanışını düzenleyen Allah, Abdullah bin Dinâr'ı, incir satıcısına, köleyi de, Abdullah bin Dinâr'ın ayağına yollamıştır.

Zaten, yedi yıl sonra dilediği inciri alamaması ve hor görülerek kovulması da, Abdullah bin Dinâr'ın, bir başka şekildeki nefis imtihanı olmuştur.

İncirlerin kabulü konusunun, bir kölenin azâd edilmesi için yaratılmış, Allah'ın hikmeti olan, bir olaylar zinciri, olduğunu düşündüğümden, ben olsam; incirleri kabul ederdim.

Ayağıma kadar gönderilerek, bir kula yardım fırsatını, özlediğim incirler ile sunan Allah'a karşı koymak da 'kendi nefsimi' dinlemek olurdu sanıyorum.

Saygılarımla

---

22. MÜ...... BÜ......
29.09.2009

Nefis dediğimiz zihin; insanı geçmiş ve geleceğinle meşgul ediyor. 7 senedir yapamadığını o an önüne getiriyor ve Abdullah

bin dinâr, zihninin oyununa gelip (nefsinin) nalınları karşısında incir almayi teklif ediyor ama çok kötü bir karşılık görüyor.

İncir satıcısı empati kurup bu kişinin Allah tarafindan gönderildiğini düşünse idi bu kötü davranışta bulunmaz ve pişman olmaz idi. Pişmanlık fayda etmiyor. Incir satıcısı kölesini bir sepet incirle azât edecekse zâten köle tutmazdi.

Bu dergâha girip mürîd olmadan önce olsa idi köleyi kurtarmak icin incir sepetini alabilirdim. Ama şimdi almam.

Şimdi nefsimin hevâsından uzak kalmanın **kul olma** yolunda olacağını biliyorum.

MÜ…… BÜ…..

Not : Kardeşimizin "Nefis dedigimiz zihin.." diye ifadesi bizden zuhur eden bir ifade olmayıp bilahare öğrendiğimiz üzere Felsefeye meraklı kocasına aitmiş.
Bu vesile ile (**Zihin ve Nefis**) mevzuunda tüm kardeşlere ayrıca bir sohbet yapılmıştır.

23. NE…. GÜ….
05.10.2009

Selâmün aleyküm Efendım

KÖLE VE İNCİR SEPETİ
Ben, eğer köle olmasaydı işin içinde kesinlikle almazdım ama kölenın azâd edilmesi işin içinde olunca o kişi için sanırım alırdım. Burada mantığın yanında duygusallıkta ön plâna çıkıyor. Aynı zamanda kölenın geleceği biryerde benim bir anlık nefsime bağlı. Herne olursa olsun alırım.

---

24. NU… SE…..
05.10.2009

Saygılar Efendim

Kölenin getirdiği incir sepetini alırdım ama yemezdim kölenin azâd edilmesini sağlardım.

Ellerinizden öpüyorum.

<u>25. Pı…. ÇA…..</u>
01.10.2009

Hayırlı Akşamlar Efendim

Buradaki 7 sene 7 nefis mertebesidir.
Zât nalınlarını satmak istiyor nalınlar nefsi temsil ediyor. Nefsinin sahibi Rabbine sığınarak bir an bile Rabbinden onu nefisinin eline bırakmamasını istiyor. Nefsini Rabbine bırakarak incirleri alıp kölenin azat edilmesini sağlar.

<u>26. RU…. ÇE…..</u>
24.09.2009
Selâmün aleyküm Muhterem Efendim.

Tabii ki anlatılan zaman içinde yaşamıyoruz ama, eğer olay zamanımız da olsaydı nacizane **ente,** gönlüme danışarak içimden gelene uymayı, O'nunla beraber olarak, yap denileni yapardım.
Saygılarımla. ---
<u>27. SA…. Dİ……</u>
24.09.2009

Selâmün Aleyküm Efendim,

Bu durum karşısında Rabbime, Şeyhime danışırdım ve söyleneni yapardım. Kölenin azâd edilmesi hayır gibi gözükse de en doğrusunu ve güzelini Rabbim bilir.

hürmetlerimle

<u>28. SE….. AT…..</u>
09.10.2009

Selâmün Aleyküm, hayırlı cumalar efendim,

Abdullah Bin Dinâr'ın yaşamış olduğu bu hikâyeyi günümüze göre yaşamış olsaydım, incir sepetini getiren köleye söyleyecek-lerim şunlar olurdu:

Efendinize şunları söyleyin: eğer gerçekten incir sepetini kabul etmemi istiyorsa sizinle birlikte gelip yanında sizi kölelikten azad etmesini ve nalınlarımı kabul etmesini isterim.

Eğer ayağına uyarsa nalınlarımı da giymesini isterim. Bir de o incir sepetini bana kendi elleriyle vermesini isterim (bunları kölenin efendisinin de nefsini terbiye etmesi için ondan isterdim). Efendisi bunları yaparsa incir sepetini aldığımda o incirleri nefsimi yeniden terbiye etmek için yemez, ihtiyacı olan yoksullara dağıtırdım.
Saygı ve Sevgilerimle

---

29. SE.... TA.....

30.09.2009

Kişinin azadlığı karşısında incirleri almazdım, çünkü (an, o andı) denilen zaman dilimi geçmiş olduğu için. (Allah'ın rızâsında ki, hâdise aslında her iki hâl için de geçerli olabilir.)

---

30. SU.... YI.....
07.10.2009

Selâmün aleyküm EFENDİM
Hayırlı akşamlar

Köle ve İncir sepeti

Gönlümden geçenleri nasıl sıraya koyup da yazacağımı bilemiyorum.
ALLAH idrakimi açar inşallah, hoşgörünüze sığınıyorum EFENDİM…

Abdullah bin Dinâr ismindeki zât'ın nefsi incir çekmiş. Bence çok güzel, incir mânâ itibariyle çokluktan birliğe hedef mükemmel oraya ulaşmak nefsi irfan olunma 7 nefis cennetini tamamlayıp hakikatine varmak üzere o lezzeti arıyor, sanırım burada bir imtihandan geçiyor burada Rabbim Celâliyle görünüyor onu temizlemek adına. Artık onun maddeden uzak olması lâzım. Takunyalar gidiyor, istediğini alamıyor, gönlü kırık iken Rabbim ikrâma başlıyor.

Ben olsam hiç kaçırmaz alırdım. Bendeki kölede azâd olmuş olurdu yâni ikilikten bir olmak, sarmaşık olmak gibi.

EFENDİM takdir sizin. Hayırlı günler diliyorum.
Sevgimle

---

31. SÜ….. GÜ……

30.09.2009

Selâmân Aleyküm Efendim,

SORAN SEN,
CEVAP SEN'SİN,
SORUDA, CEVAPSIN,
HZ. PİR TERZİ BABA.

---

32. TU…. ŞA.. SA…..
01.10.2009

Efendim Selâmün aleyküm,

Hayırlı günler,
Köle Ve İncir Sepeti hikâyesini okudum. Abdullah bin Dinâr isimli şahsın yerinde ben olsaydım incirleri almazdım. İnsân nefsinin esiri olduğu takdirde, bir süre sonra dünya üzerindeki herşeyi aşama-aşama istemeye başlıyor. Nefis, sınırsız arzu ve istekleri insân'a kabul edilir hâle getirebiliyor. İlk önce kölenin azâd edilmesi, kurtulup özgür olması önemli gibi gözükse de, Abdullah'ın nefsine yenik düşmemesi çok daha önemli. Ben de olsam nefsime yenik düşmemeye çalışır ve almazdım.

---

33. ÜM….. DE…….
29.09.2009

"KÖLE VE İNCİR SEPETİ" hakkında tefekkür

Karar :
* O kişinin azâdlığı karşısında incirleri alırdım.

Gerekçe :
* Nefis incir istiyor --------------------------------------- : vahdette kesreti diliyor
* 7 yıl erteleniyor -------------------------------------- : nefis mertebeleri aşılıyor
* Pazarda dolaşılıyor ------------------------------------- : Allah'la alışveriş yapılıyor
* İncircinin önünde nefis talepte bulunuyor;

para olmaması bahane ediliyor;
nefis, nalınların çıkartılıp para yerine kullanılmasını
söylüyor---------------------------------- : mana maddeye tebdil edilmiyor;
vehim elbisesinin çıkartılması,
putların kırılması gerektiği ikaz ediliyor;
dünya elbisesinin çıkartılıp
nefsin akl-ı küll'e tabiyeti talep ediliyor
* Satıcı, zâhirde beş'er olarak hatasını anlayıp
kölenin azâd edilmesini keffaret olarak görüyor;
bâtında ise putlarını kırarak incirle birlikte maddeden mânâya geçmeye izin istiyor.

İnciri almama fiilini "nefsimizin kölesi olmak" olarak görüyorum. İncir'de ismin ardındakini, yâni kesretten vahdete geçişi / tevhidin yaşanmasını görmeye çalışıyorum.

***Aldığımız ledünnî eğitime göre nefsin yok edilmesi değil, akl-ı küll'e tâbi kılınması esasıyla köleliği ;
özümüzü, hüviyetimizi (hüve), irâdemizi, hürriyetimizi sınırlamanın, yâni kayıtta kalmanın işareti olarak algılıyor; zâhirdeki beşer kölenin azâd edilmesinin, bâtındaki mana kölenin azâd edilmesini temsil ettiğine, yâni dünyadan sıyrılıp, vesvesenin ve alışkanlıkların geride bırakılıp, putların kırılarak, Muhammed-î yaşamın ve İslâm'ın hâle geçirilmesi / yaşanmasına vesile olduğuna inanıyorum.***

Köle azad edilmesiyle, hür olarak hürlerle bir'leniyor

Bu gerekçeyle, incir yemişini, Rabbimin /Şeyhimin rızâsı ile ve rızâsı için alır; bu hâlin feyzine ve mânâsına ulaştırmasını dilerdim.

Ü. D
----

33. Ü. D.
Per 01.10.2009 01:31

Efendi Baba'm, Mevlâ'm, Hazret'im, Nur'um, Sûltân'ım,

Selâmün Aleyküm.

"Köle ve İncir Sepeti" ile ilgili cevabı,
kardeşlerimin yazılarını mail ile göndermek üzere aracı olmak durumunda olduğum için, etkide kalmış olmamak amacıyla hemen yazıya dökerek dün size gönderdim.

Ancak, bir süre sonra,
- *Bu yazılanlar* ***İlmel*** *ve* ***Aynel*** *; peki* ***Hakk*** *nerede* ?? ---
beynimden geçmeye başladı.

Sabah işe giderken ise, bu defa da
- *Hani her sabah, "Rabbim, ne dilersen bugün vacib-ül vücud olarak benden gözükmeni fiil etmeyi diliyorum" diyordun ?*
- *Hani "Lehül mülkü, lehül hamdü ve hüve ala külli şey'in kadir" diyordun?*
- *Hükmü veren sen mi olmalıydın ? Allah bu işin neresinde ??---*

beynimden geçmeye başladı.

Çok utandım. Dünkü yazıda verilen cevap ile nasıl mülk edinildiğini fark ettim. Önce tövbe, takiben **Lehül mülkü** …. duası ile Rabbime uyarma lütfunda bulunduğu için teşekkür ettim. Yaşadığım hali ve ikinci cevabı yazıya dökerek takdirlerinize arz ediyorum.

Efendi Baba'm, bizleri bu güzellikleri yaşama noktasına getirdiniz. Allah razı olsun.

Hürmetlerimle,

D. Ü.

33. <u>ÜM…. DE……….</u>
30.09.2009

<u>"KÖLE VE İNCİR SEPETİ" hakkında Terzi Baba'nın sorusuna cevap</u>

Rabbıma danışırdım.
O anda verdiği ilhama göre inciri yerdim veya yemezdim.
Hükmü Allah'a bırakır; O'nun dilediğini vacib-ül vücûd olarak fiil ederdim.

---

34. <u>VE…. UY….</u>
25.09.2009

selâmân aleyküm efendim

hayırlı cumalar. mesajınızı aldım çok güzeldi, fikrime gelince kölenin özgürlügü icin incir sepetini alırdım ama nefsime de yenilmemek icin incirleri yemeyip başkasına hediye ederdim tabii bu sadece şu anki düşüncem . nefsime olabilirmiydim hakim oda ayrı bir konu çok basit bir şey değil herhalde basit olsaydi oncelikle şu sigara illetinden kurtulmak isterdim.

selâmetle kalın görüşmek üzere...

---

35. <u>VE..... DE.....</u>
04.10.2009

Selâmün aleyküm, **Gözümün Nûru Efendim,**

Cevap yazmakta geciktiğim için özür diliyorum.
Bu sabah ne yapardım, sorusunun cevâbı gönlümde netleşti.

(1) O kişinin azatlığı için alırdım. Allah'ın rızası ile Allah rızası için. Bu teklifin, kölenin kurtuluşu için vesile olduğunu, Allah'tan geldiğine inandığım için.

(2) İncirleri yemeğe gelince, 7 seneyi 7 nefis mertebesi olarak düşünerek, nefsimin terbiyesi için; Param yokken, aç değilsem nefsim için, nalınlarımı vermezdim. İncirler nalınların karşılığı olan tekliften geldiği için yemezdim.

Saygılarımla, Ellerinizden öperim

---

36. <u>YA.... ÇA.....</u>
01.10.2009

Hayırlı akşamlar efendim

Bu zatın yedi sene bekleyip inciri yememesi burada nefsini terbiye etmesi anlamına geliyor. Bence bu zat yedi nefis mertebesini tamamlamış. Ama köleyle bu zatın karşı karşıya gelmesi bence tesadüf değildi. Allah bence köleyi zata nefsini sınav etme bakımından vesile kıldı. Ben olsaydım mertebeler tamamlanmasınarağmen her an nefsimizle sınav halinde olduğumuz için yine de incirleri almazdım.

Sûltanım,

Efendi Babamız

Terakkimize vesile olarak bize lütfedilmiş “küçük ibretlik hikâye” ile ilgili olarak

biz evlâtlarınız hâlimize göre zuhuratlarımızı ekte göndermiş bulunuyorum.

Allah sizden râzı olsun.

Sizi ve Nüket annemizi başımızdan eksik etmesin. Âmin.

B.G.İ

Köle ve İncir Sepeti - (Efendi Baba’ya Cevab)

Olay da belirtilen zat eğer **Ehlullah** makâmı ise
ondaki tatbikatın **RAHMÂN-Î** olması sebebiyle
üzerinde fikir beyân etmek **edeb-i ilâhiyye ye** uymaz
dervişe düşen ancak (**tebea**) tabiyet ve (**tavea**) itaate takat yönünde
Hz. Kur’anın işaret ettiği gibi (**amenna saddaknâ**) - (**semi’nâ atanâ**)
demektir.
Allah bizleri bu yol üzere gitmemizi nasib etsin, inşaallah. Âmin.

Diğer taraftan, bir kurgu olarak bizdeki irfaniyete hizmeti bakımından
bizlere lutfedilen bir ikrâm, bir bahşiş olarak kabul edersek,
ki Nitekim (Efendi Baba)mız (Terzi Baba) mız da
“Tabii işimiz Abdullah bin dinâr-ı eleştirmek değil.
O kendi doğrusunu yapmış, Cenâb-ı Hakk hepsinden râzı olsun.
Ve gayemiz bu hikâye yolu ile kimseyi imtihan etmek değildir.
sadece tefekkür ufkumuzda küçük bir gezinti yapmaktır
ve okuduğumuz her şeyi mutlak doğrudur diye kabul etmeden
bir şuur süzgecinden geçirmenin gereğini ortaya koymak içindir.”
diyerek bu yolda edeb yönünü de bize göstermiştir.

Bize böyle bir imkânı açmış olduğundan Allah ondan dâim râzı olsun.
Başımızdan eksik etmesin. Âmin.

Anlatılanı haddimiz olmadan (**10**) madde altında sırasıyla incelemeye çalışalım....

Not: Ne enteransandır ki, sonradan farkettiğimiz üzere,
incelememiz (**10**) madde altında olduğu gibi,
İstanbuldaki beraber yürüdüğümüz kardeşlerden
bu hikâyeye herkes kendi hali içinde
ve kendi rızaları ile cevaplayanların sayısı da **37** dir,
ki **37** kendi içinde toplandığında (3 + 7) = **10** dur.
Bu da bize makâm'ın bir işâreti imiş gibi geldi. **Allah-u âlem**.....

Hikâyenin başlagıcındaki ifadeden anlaşıldığı üzere,

1. Bir gün **nefsi** kendisinden (**İNCİR**/yemiş'i) istemiş,
bu isteğini **YEDİ SENE** ertelemiş bu süre içinde **nefsine** bu yemişten hiç vermemiş,

Daha sonraki kısmında da anlatıldığı üzere,

4. bunun üzerine **nefsi,** "ayakkabılarını sat onun parası ile alırsın" demiş.
Bunun üzerine Abdullah bin dinâr "peki" deyip
incir tezgahının başında duran satıcıya
"bir **incir** karşılığında nalınlarını vermeyi teklif eder,

Bu iki hususu değerlendirirsek,

1. İNCİR (**TIYN**)'den (**VAHDETTE KESRET**) bahsedilmesi
ve
2. NALINLARIN ÇIKARTILMASININ (**İŞİN SONUNDA**) ortaya çıkması
Seyrullah'ta irfan olunma mertebesinin
İSEVİYYET (**Teşbih** - Fenafillah) **Makamına** işaret edilmiştir, diyebiliriz.

Eğer NALINLARIN ÇIKARTILMASI (**İşin Başında**) olsa idi o zaman
İrfan olunma mertebesinin **MUSEVİYYET** (**Teşbih**) **Makamına** işaret edilmiştir, derdik de, o zaman **İNCİR** (**TIYN**)'den bahsedilmesi ile uygun düşmezdi.

1. - İNCİR (TIYN),
Hz. Kur'an-ı Kerim'de 95. Sure olan **TIYN** Suresinde geçmektedir.
TİN (95)/1

ve't tiyni ve'z zeytuni

ve (andolsun) **tiyn**/incire – **ve** (andolsun) **zeytun**/zeytine

- ZEYTİN (ZEYTUN),
Hz. Kur'an-ı Kerim'de 24. Sûre olan **NUR** Suresinde geçmektedir.
NUR (24)/35

yukadu min şeceretin mübareketin zeytünetin
la şarkıyyetin ve la garbiyyetin yekadü zeytüha yudıy'ü
velev lem temseshü narun nurün 'ala nurin

şark/doğusu ve garb/batısı olmayan mübarek/kutlu bir zeytün/zeytin şecer/ağacından ukadu/tutuşturulur
(Doğuya da, batıya da mensub olmayan bereketli bir zeytin ağacından yakılır)
Onun zeytü/yağı (öyle) ki, nar/ateş kendisine emses/dokunmasa bile neredeyse yudıy'ü/ışık verecektir. Nur üstüne nurdur.

2. - AYAKKABILARIN (NALINLARIN) ÇIKARTILMASI

Hz. MUSA

TEVRAT'TA

RAB'bin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin içinde ona göründü.
Musa Horev'de yandığı halde tükenmeyen bir çalıyı gördü *(Mısırdan Çıkış. 3:1-3).*
Musa baktı ki, çalı yanıyor, ama tükenmiyor.
'Çok garip' diye düşündü, 'Gidip bir bakayım, çalı neden tükenmiyor!'

Musa a.s. zâhiren soğuk havanın varlığı, mânen de seyrullahtaki terakkiye vesile olacak ilâh-î ısınmaya ihtiyaç duyması üzerine ısı neşreden tükenmeyen ışığı müşahade etti.
Yâni onun kendisindeki ihtiyaç o görünmeyi ortaya çıkardı.
Eğer ihtiyacı su olsaydı, o zaman muhtemelen suya bağlı görünme ortaya çıkacaktı.

RAB Tanrı Musa'nın yaklaştığını görünce,
çalının içinden, '**Musa, Musa**!' diye seslendi. Yani Musa, Tanrı ile yüzleşti.

Ne enteresandır ki, Firavun'un eşi (Mısır'ın bir numaralı kadını)
Âsiye,
saraydaki odasında oturduğu bir sırada Nil nehrinin ortasında yuvarlana yuvarlana sulara batıp çıkan bir sandık görünce saray muhafızları ve nedimelerine, gidip o sandığın içine bakmalarını emretti…
Görevliler, **Âsiye'ye** sandığın içinde güzel bir oğlan çocuğunu getirdiler…

Âsiye nur topu gibi bir oğlan çocuğu olduğunu görür görmez, zavallı annesinin onu, Firavun'un korkusuyla Nil'e bıraktığını anlamıştı.
Bu nedenle, bu çocuğu evlâtlık olarak yanına almaya
ve onu bizzat büyütüp yetiştirmeye karar verdi.

Bu arada **Âsiye Sultan** bu çocuğa (Musa'nın Rabbının çalılıklar içinden seslenmesini hatırlatıcı olarak) (Sudan **çalılıklar içinden** gelen) **çocuk** anlamında
(**MUSA**) ismini verdi.

Firavun içeriye girip de çocuğu görünce Firavun'un yüreğine bir korku düştü;
gelecekte ne olur ne olmaz endişesiyle, derhal öldürülmesini emretti.
Fakat Âsiye var gücüyle karşı çıktı ona:

KASAS (28)/9

ve kaletimreetü fir'avne kurretü 'aynin liy ve leke
la taktüluhü 'asa en yenfe'ana ev nettehızehü veleden

Ve imreetü fir'avne/iravun'un eşi kalet/dedi ki:
Benim için ve senin için bir kurretü 'ayn/göz aydınlığı. Bunu aktül/öldürmeyiniz.
asa/Umulur ki bize nafi/faideli olacaktır veya onu veled/oğul ittihaz/ediniriz.

Demek ki **Âsiye Sultan'ın** ifade ettiği (**MUSA**) ismi
Allah'ın Âsiye kulunun gönlüne indirdiği bir ilham ile onda tatbikata geçmişti.

Musa, 'Buyur!' diye yanıtladı.
Tanrı, 'Fazla yaklaşma' dedi, **'Çarıklarını çıkar**.
Çünkü bastığın yer kutsal topraktır.'" *(Mısırdan Çıkış 3:2-5*

Tanrı ile yüzleşen Musa, O'nun önünde güçsüzlüğün, kaçışın
ve dünyasal şeyleri arzulayan **çarıklarını çıkarmak** zorundaydı.

Hz. Şuayb'ın gönül dergahında yetişen Musa a.s., Şuayb'ın kızı olan eşi ve çocuğu ile tekrar Mısır'a risaleti tatbik etmek üzere giderken, Nübüvvet müjdesini **Tuva** (Mukaddes) Vadisinde almasında Kudsiyete uygunluk (**çarıklarını çıkarmak**) ile başlıyor.

Böylece buradaki tatbikat **işin (emrin) başında** oluşmaktadır

O sırada amaçsız bir hayat sürdürdüğünü düşünmekte olan Musa'ya Tanrı,
geçmişteki bütün deneyimleri ve düşüncelerinden kurtulmasını söylüyor.
Kurtuluş sadece ruhsal bir eylem değildir. Kurtuluş, Tanrı ile bizzat buluşmadır.
Bu kurtuluş, bizim kaybettiğimiz Tanrı'nın bize olan planları ve çağrılarını telafi eder.
O yüzden amaçsız bir hayat değil de,
Allahı'nın kutsal ateşiyle yaktığı çağrılarıyla O'nu yücelten
yeni bir hayata sahip olmuş oluruz. İşte buna yeni yaşam denir.

Musa; firavunun yanında, sarayda yetişmişti
ve çıplak ayakla dolaşmanın ne demek olduğunu çok iyi biliyordu.
Tanrı ona ; "**Çarıklarını çıkar!**" dediğinde
"Sen artık benim kulumsun,
çarıklarını çıkartırken benim kölem (kulum) olma kararını veriyorsun"
diyordu.

Hz. KUR'AN'DA

TA-HA (20)/10

iz rea naren fekale liehlihimküsu inniy anestu naren le'alliy atiyküm minha bikabesin ev ecidü 'ale'n nari hüden

O vakit ki, o bir nar/ateş rüyet/görmüş de ehli/ailesine kale/demişti ki:
imkus/Durunuz, ben şüphesiz bir nar/ateş anes/gördüm,
belki ondan size bir kabes/aydınlık ateş/getiririm,
yahut nar/ateşin üzerinde bir hüda/rehber veced/bulurum.

TA-HA (20)/11

felemma etaha nudiye ya musa

Vaktaki, (ateşin yanına) eta/geldiğinde. Ya Musa!. Diye nida olundu

TA-HA (20)/12

inniy ena rabbüke fahla' na'leyke inneke bi'l vadi'l mukaddesi tuven

*Şüphe yok benim, ben senin Rabbinim. İmdi **ahla' na'ley/**pabuçlarını çıkar.*
Muhakkak ki, sen vadi'l mukaddes/mübarek, kutsal bir vâdide, Tuvadasın.

TA-HA (20)/13

ve enahtertüke festemı' lima yuha

Ve ben seni ahter (ihtiyar ettim/seçtim), şimdi vahy olunacak şeyi sen semi/dinle

TA-HA (20)/14

inneniy enallahü la ilahe illa ena fabüdniy ve ekımı's salate lizikriy

Şüphe yok ki, ben, enallahü/ben Allah'ım,
*la ilahe illa ena/benden başka ilâh yoktur. İmdi bana abüd/ibadette bulun**,***
ve beni zikri/anmak için ekımı's salat/namaz kıl.

MAİDE (5)/21

ya kavmidhulü'l arda'l mukaddesetelletiy keteballahü leküm
ve la terteddü 'ala edbariküm fetenkalibü hasiriyne

Ey kavmim!. sizin için keteballah/allah'ın yazmış olduğu
arda'l mukaddes/mukaddes yere idhul/giriniz.
Ve edbar/ardlarınız üzerine redd/geri dönmeyiniz
Sonra hasiriyn/ziyana uğramışlar olduğunuz halde inkilab/geri dönmüş olursunuz

MAİDE (5)/22

kalu ya musa inne fiyha kavmen cebbariyne
ve inna len nedhuleha hatta yahrücü minha
fein yahrücü minha feinna dahılune

*kalu/Dediler ki, **ya Musa**!.*
Muhakkak orada kavmen cebbar/zorbalar olan bir kavim vardır.
Ve onlar oradan ahrüc/çıkmadıkça biz oraya elbette edhul/girmiyeceğizdir.

Fakat onlar oradan ahrüc/çıkarlarsa bizler oraya muhakkak dahılun/giricileriz.

<u>MAİDE (5)/23</u>

kale recülani minelleziyne yehafune
en'amallahü 'aleyhimedhulü 'aleyhimü'l babe
feiza dehaltümühü feinneküm galibune
ve 'alellahi fetevekkelu in küntüm muminiyne

Kendilerine en'amallahi/allah'ın ihsanda bulunmuş olduğu havf/korkanlardan
*iki **(2)** rical/er kale/dedi ki: Onların üzerlerine **BAB/**kapıdan edhul/giriveriniz,*
siz ona dehal/girdiğiniz zaman şüphe yok ki, galiplersiniz.
Artık siz mü'min kimseler iseniz allah'a tevekkül ediniz

<u>SA</u>

69 Tefsîrler bu iki zâtın Nûn oğlu Yeşû' ile Yefunne oğlu Kaleb olduğunu yazar.
Kitapı Mukaddes'in **Sayılar, 14/6-10** ncu âyetlerinde şöyle deniliyor:
"Ve memleketi çaşıtlamış (casus) olanlardan Nun oğlu Yeşû'
ve Yefunne oğlu Kaleb, esvaplarını yırttılar;
ve bütün İsrâîl Oğulları cemâatine söyleyip dediler:
Çaşıtlamak (casus) için içinden geçtiğimiz memleket, çok çok iyi bir memlekettir.
Eğer Rab sizden razı olursa o zaman bizi o diyara götürecek ve onu bize verecektir.
Siz memleketin kavminden korkmayın...Ve Rab bizimledir, onlardan korkmayın."

İSA MESİH ;

Golgotaya giderken, çarmıhını sırtında taşırken ayakları çıplaktı !
İsa Mesih çarmıhını çıplak ayakla taşıdı.
O dönemde çıplak ayakla gezmek köleliğin işaretiydi.

İsa Mesih'in çok büyük bir amacı vardı ve amacını yerine getirmek için
birçok şeyden vazgeçti. Allah yolunda **kul** olmayı seçti.

Bir rivayete göre, **İsa Mesih,** üzerinde sadece çuvalvari bir elbise ile bedenini örter,
ayağında da ayaklarını taşlardan korumak üzere sade çarıklar giyerdi.

Makamının kemalatının kamil hale geldiği bir vakitte
Rabbı ona, "ayaklarındaki nedir" diye sorduğunda
"Ayaklarımı taşlardan korumak üzere giydiğim çarıklardır," demişti
Rabbi, " onları çıkar rabbına **tevekkül** et," buyurmuştu.

Nitekim Hz. Kur'anı Kerim'de
(3/122) **vallahü veliyyühüma ve 'alellahi felyetevekkeli'l muminune**
Oysa Allah onların (velisi) yardımcısıydı
Artık mü'minler, yalnızca **Allah'a tevekkül** etmelidir.

(33/3)**ve tevekkel 'alellahi ve kefa billahi vekiylen**
Allah'a tevekkül et; vekil olarak Allah yeter.

(9/129) **fein tevellev fekul hasbiyallahü la ilahe illa hüve 'aleyhi tevekkeltü ve hüve rabbü'l 'arşi'l 'azıymi**
Eğer onlar yüz çevirirlerse, de ki:
"Bana Allah yeter. O'ndan başka ilah yoktur.
Ben O'na tevekkül ettim ve büyük arşın Rabbi O'dur."

Burdan anlaşıldığı üzre,

İseviyet Makamında tatbikat **işin (emrin) sonunda** oluşmaktadır.

***

Bu izahlara göre, hatırlatma bakımından tekrarlayacak olursak,
1. **İNCİR** (**TIYN**)'den (**VAHDETTE KESRET**) bahsedilmesi
ve
2. NALINLARIN ÇIKARTILMASININ (**İŞİN SONUNDA**) ortaya çıkması
Seyrullah'ta irfan olunma mertebesinin
İSEVİYYET (**Teşbih** - Fenafillah) **Makamına** işaret edilmiştir, diyebiliriz.

***

Şimdi gelelim **İNCİR** (**TIYN**)' e
Hz. Kur'an-ı Kerim'de 95. Sure olan **TIYN** Suresinde geçmektedir.

TİN (95)/1 - 6

(1) ve't tiyni ve'z zeytuni (2) ve turi siyniyne
(3) ve haze'l beledi'l emiyni
(4) lekad halakne'l insane fiy ahseni takviymin
(5) sümme redednahü esfele safiliyne
(6) illelleziyne amenu ve 'amelu's salihati

felehüm ecrün gayrü memnunin

1. Andolsun o incire, Andolsun o zeytine, **2.** Sinin (Sina) dağına (şekil veren Ulvi gönle)
3. ve **haze**/bu, o emin/güvenli beldeye ki,
4. Biz insanı en güzel biçimde (**ahseni takviym**) halkettik.
5. Sonra da aşağıların aşağısına (**esfele safiliyn**) redettik/çevirdik.
6. Ancak iman edip salih amel edenler başka;
onlar için kesilmez bir ecir/mükafat vardır.

ilk **6** ayet ile halk edişteki nizam alenen beyan edilmiştir.
Buna bir bakıma (**6 YEVM**) üzere halkedilme'nin değişik bir görünüşüdür, denebilir.

Şimdi bu ayetleri haddimiz olmayarak,
rabbımızdan lutfedilenler ışığında tek tek inceleyerek
SEYRULLAH hakkında fikir edinmeye çalışalım.

<u>TİN (95)/1</u>

ve't tiyni ve'z zeytuni

ve (andolsun) **tiyn**/incire – **ve** (andolsun) **zeytun**/zeytine

Burada **İNCİR** ve **ZEYTİN**'inİN **RABBİNE** yemin edilmiyor de
Rabbı, hem (**İNCİR**) e ve hem (**ZEYTİN**) e yemin ediyor.

Görüldüğü gibi **tek ayette iki müthiş sırr** üzerine ayrı ayrı (**ve**/andolsun) denmiştir.
Böylece bunlar birbirlerinden hem ayrı olarak manalanırlar
ve aynı zamanda da birbirlerini tamamlarlar.
Yani birinden diğerine vuslat ile kemalat tammiyetine erer.

***

***1. (TIYN) (TÎN) İNCİR**, dağ adı veya incir demektir.*

Bu Sûrede dört şeye yemin edilir:

1. Tin'e, - 2. Zeytûn'a, - 3. Tûr'i Sinin'e - 4. el-Beledu'l-Emin'e.

İmam Musa el-Kazım bu ayet hakkında şöyle buyurdu:
İncir ve **Zeytin**, **Hasan** ve **Hüseyin**'dir;
Sina Dağı **Ali bin Ebi Talib**;
Güvenilir şehir de **Muhammed (s.a.s.)** 'dir."
(Fayd el-Keşani "Tefsir'üs Safi" C.5, S.346-347)

1. Bir deyişe göre de
ve (andolsun) **tiyn**/incir (cevher-i şeriata)
ve (andolsun) **zeytun**/zeytin (cevher-i hakikata)

2. İlmi olarak (**Tiyn**/İncir ve **Zeytun**/zeytin) ağaçları ilk ortaya çıkan ağaçlarmış.

Bu yüzden onlara (**ve**/andolsun) denmiş.
Faydalarından ötürü bunlara yemin edilmiş olabilir.

3. Diğer taraftan, ikinci ve üçüncü âyetlerle ilişki bakımından bu ma'nâ pek tutmuyor.

Sözgeliminden, bunların da vahye sahne olmuş coğrafi bölgeler olduğu anlaşılıyor.

3.1- Birer DAĞDIRLAR (demişlerdir).
İbnü Cerir'de Katade'den:

Tin, Dimeşk'ın (Diyarı ŞAM) bulunduğu dağ;
Zeytun, Beyt-i Makdis'in bulunduğu dağdır.

İkreme'ye göre **Tin** ve **Zeytun** iki dağdır;
bu dağların birinde **İNCİR**, öbüründe **ZEYTİN** yetiştiği için bu adlarla adlanmıştır.

Rebi'den: Hemedan ile Hulvan arasında iki dağ, **Şam dağları**.

Said b. Mansur ve İbnü Ebi Hâtim, Ebu Habib Haris b. Muhammed'den
Tin, Tur-i Tina;
Zeytun, Tur-i Zeyta denilen dağlardır.
İyi **İNCİR** ve **ZEYTİN** bittiği için bu şekilde isimlendirilmişlerdir.

Bu takdirde yüce Allah Nebilerin yetiştiği yerlere yemin etmiş demektir

Tin denilen dağ **İsa** (a.s)'nın;
Zeytun, Şam **İsrailoğullarına** gelen peygamberlerin çoğunun gönderildiği yer;
Tur, **Musa** (a.s)'nın peygamber gönderildiği yer;
Beled-i Emin de **Muhammed** (s.a.v.)'in peygamber olarak gönderildiği yerdir.

Şu halde gerçekte yeminden maksat,
peygamberlere hürmet ve derecelerini göstermek olur.

3.2. İki MESCİTTİRLER (demişlerdir).
İbnü Zeyd:
Tin, **Dimeşk** (Diyar-ı ŞAM) mescidi;
Zeytun, **Beyt-i Makdis** mescidi demiştir.

İbnü Abbas'tan gelen bir rivayete göre de
Tin, **Nuh** mescidi, (**Cudi** tepesindeki)
Zeytun, **Beyt-i Makdis** mescidi

Cüneyd-i Bağdâdi

Tin, **İlyâ** mescidi

Zeytun, **Beytu'l-Mukaddes** olduğunu söylemiştir.

Tin, **Ka'be'dir,**
Zeytun, **Mescid-i Aksadır** diyenler de olmuştur.

3.3. İki BELDEDİR (demişlerdir).
Ka'b'ın dediğine göre
Tin, **Dimeşk** (Diyar-ı ŞAM)
Zeytun, **Beyt-i Makdis**'tir.

İbn Cuzey de bunların,

Filistin'de Hz. Îsâ'nın doğduğu ve ikamet ettiği iki bölge olduğu kanısındadır.

Hâsılı buradaki **Tin** ve **Zeytûn,**
peygamberlerin yetişmiş olduğu **coğrafi** bölgelerdir

4. İncirin, Museviliği temsil ettiği söylenegelmiştir.

2. (**ZEYTUN**) **ZEYTİN,** için de.....
Nur 24/35. ayetinde
"Müslümanlık, doğuda ve batıda olmıyan zeytin ağacına"
benzetilmiştir.
NUR (24)/35

> **yukadu min şeceretin mübareketin zeytünetin**
> **la şarkıyyetin ve la garbiyyetin yekadü zeytüha yudıy'ü**
> **velev lem temseshü narun nurün 'ala nurin**

şark/doğusu ve garb/batısı olmayan mübarek/kutlu bir
*zeytün/*zeytin *şecer/ağacından ukadu/tutuşturulur*

(Doğuya da, batıya da mensub olmayan bereketli bir zeytin ağacından yakılır)
Onun zeytü/yağı (öyle) ki, nar/ateş kendisine emses/dokunmasa bile neredeyse yudıy'ü/ışık verecektir. Nur üstüne nurdur.

Hz. İSA → **Zeytinlik** dağ/tepesinde sohbet edermiş.
TUR dağında → **İNCİR** ve **ZEYTİN** bol çıkarmış (Mübarek, gıdası bol)

ZEYTİN Ağacı → *Alem ağacı (Zeytin çekirdeğinde alemleri gizlidir)*

(Zeytin çekirdeğinin açılıp, AĞAÇ halinde alemleri ihata etmesi)

SİDRE ağacı (Muhammedi tohumunun ağaç halinde, nihayetini meyvaları ile göstermesi)
(Hakikatı olan çekirdeğin, ağaç haline gelip, meyvasında kemal bulup, hüviyetini tasdik)
(Mirac'ın sınır kemal hali) (Muhammedi çekirdeğin **AĞAÇ** olarak belirtilmesi)

HURMA (Meryemin kurumuş hurma kütüğünün yanına gitmesinde hurma ona meyvalarını takdim etmesi)
(**Meryem,** iseviyet, sıfat mertebesi)

***

Bizim kabulumüz:

İNCİR (VAHDETTE KESRET)
İncirin içindeki her bir taneden meydana gelen muazzam incirlikler
Tüm Alemler (**İNCİR**) mesabesinde **VAHDET** halinde olup
içindeki her zerresi tafsil olarak görünmesidir.
(Feza incir kabuğu, tanecikler de gezegenler hükmünde)
Bu alemlere yemin ediyor, ki bu da (**VAHDETTE KESRET**) i zevk etmektir

ZEYTİN (KESRETTE VAHDET)

Bir adet zeytinden, o zeytin çekirdeğinden, zeytinliğin meydana gelmesi,
(ki incir içindeki çekirdeklerinden incirlikler gelmesi gibi....)

Zeytin, ham iken yeşildir.
Yenmesi için kemal bulup siyahlaşması gerekir.
Bu da **siccinde** kalıp gereken evreler geçirip olgun (siyah), yenebilme haline gelir
Zeytinlerin ezilmesi ile de **ZEYTİN YAĞI** meydana gelir

Zeytin adet olarak (**VAHDET**), adetler halinde (**KESRET**)
ZEYTİN YAĞI ile de (**KESRETTE VAHDET**) i zevk etmektir.

VAHDET : Birlik. Yalnızlık. Tek olma.
(Tarifen kesret/çokluğun zıddı denir. Aslında Kesret Vahdetin açılmış halidir.
Yani **Vahdet** teksiren kesret halinde görünmesindeki her biri yine **Vahdet**'tir
ve yine onun teksiren kesret hali vardır.)
(Kalbini tamamen Allah ile meşgul etme hali.)

Beş parmak kesreti (çokluğu) ifade eder;
bunların bir araya gelmesi ve vahdete ermeleriyle **bir el** ortaya çıkar;
elde **VAHDET** vardır.

"Yüz trilyon hücre" kesreti ifade eder.
Bunlar bir insan bedeninde birlikte görev yaptıklarında (kesret)ten (vahdet)e varılır.
Cenab-ı Hak, Vahidiyet içinde Ehadiyet tecellileriyle, bizleri (vahdet)e sevkeder.
Meselâ, **bir ağaç**, dal, budak, çiçek yaprak gibi farklı şeylerden meydana gelmiştir.
Bütün bunlar "**meyve**"de (vahdet)e ererler. Çünkü, o ağacın bütün özellikleri
o meyvenin içindeki çekirdeğe (genetik şifre olarak) konulmuştur.

İnsan da kâinat ağacının meyvesidir.
Kendini böylece değerlendiren insan, kâinattaki kesret içinde boğulmaz,
kolayca (vahdet)e erer.

Aynaya baktığımızda orada kendimizi (**tek bir kişi**) olarak görürüz.

Bu (**tek bir kişi**), her şeyden evvel,
bir fizik vücudun kendisi olarak kendisini temsil eder.
Aynı özelliklerin sahibi olarak görünen nefsi temsil eder.
Aynı özelliklerin sahibi olarak görünen ruhu temsil eder.

Daha bir görüntü. Başlangıç itibariyle,
kendi bünyesine eşdeğer görüntüde olan nefsi de, ruhu da temsil eder.
Yani (**tek bir kişi**) olarak görünen fizik vücudumuz
3 vücudun (fiziki – nefsi - ruhi) birden temsilcisidir.

Ama bununla bitmiyor.
İki hücreden hayata başlanır ve bu hücre büyüyüp gelişene kadar,
200 trilyon hücreye dönüşür.
Bu **200 trilyon** hücrenin her biri, **23** çift kromozom taşır.
Her kromozom, kişiyi her şeyi ile yeniden inşa edebilecek olan bütün özelliklere sahibtir.
Öyleyse; **200** Trilyon x (2 tane 23 yani) **46** = **9.2** katrilyon
bir tek görüntü ile temsil ediliyor.
Öyleyse aynada görülen fizik vücudu (kendisi olarak) **tekliği** temsil eder,
Ama muhtevasına ve derûnuna baktığınız zaman; orada **kesret** (çokluk) görürlür .
Vahdet, aynaya baktığımızdaki (tekliktir)
Ama onun içinde olan **9.2** katrilyon (siz) ise, işte o kesrettir ki, bu,
vahdette kesrettir.

Hz. Allah, kişinin kalp gözünü açtığında mutlaka **"Adem"**den kâinata baktırır.
Adem'den; yani **yokluktan**,
varlıklar âleminin ötesinden, varlıklar âlemine, kâinata bakıldığında,
250 milyar galaksisi ile bir sonsuz kâinat dizaynı görülür.
Görülen şey ise, bir insan vücududur. Yani Cinsiyetsiz bir insan vücudu görülür.
O, **250** milyar galaksinin muhtevası, bir insan vücudu oluşturur.

Böylece **Adem**'den kâinata bakıldığında Kâinatı, **insan vücudu** şeklinde görülür.
O zaman kesin olarak şunu idrak ederiz ki,
Hz. Allah'ın kâinatta en çok sevdiği mahlûk insandır.
ve kâinatı da bir insan vücudu şeklinde halketmiştir

Öyleyse
insan bir **vahdette kesrettir**,

öyleyse

insan bir **kesrette vahdettir.**

yine

Kâinat da bir **kesrette vahdettir,**

yine

kâinat da bir **vahdette kesrettir.**

İşte şimdi biz, buradan kâinata bakıyoruz ve bir **kesret** görüyoruz.
250 milyar galaksiden oluşan bir korkunç, sonsuz büyüklükte bir kâinat.
Ama şu anda biz **kesretin** içindeyiz.

Aynı kâinata eğer, **Adem**'den kalp gözümüzle bakarsak,
o kâinatın o kadar galaksisini bir insan vücudu şeklinde göreceğiz.

Yani **Adem'**den bakıldığında **vahdette kesret** söz konusudur.
Eğer bizim dünyamızdan bakarsak, **kesrette vahdet** söz konusudur.

***

AYAKKABILARIN ÇIKARTILMASI *ile*

MUSEVİYYET *(**Tevhid-i Esma**)* ***TENZİH Makamına***

*(**Olayın başında** olsaydı) ve (**Olayın sonunda** olması ile)*

İSEVİYYET *(**Tevhid-i Sıfat**)* ***TEŞBİH Makamına***

İNCİR (**TIYN**) den bahsedilmesi ile de

İSEVİYYET (**Tevhid-i sıfat**) **TEŞBİH Makamına**

işarettir.

İNCİR (**TIYN**) (**VAHDETTE KESRET**) : Bu mertebe **Nefsi Mutmainne**'dir

Hz. Kur'an'ı Kerim'de 89/27 – 30 ayetlerine

FECR (89)/27 – 30

(27) ya eyyetühe'n nefsü'l mutmeinnetü
(28) irci'ıy ila rabbiki radıyeten merdıyyeten
(29) fedhuliy fiy 'ıbadiy
(30) vedhuliy cennetiy

(27) Ey o ki, Mutmain Nefs (itmina/tatmin olmuş, huzura erip sukuna kavuşmuş nefis)
(28) radıyeten merdıyyeten (razı olan - razı olunan) olarak Rab'bine irci/dön,
***(29)** Artık ibadi/kullarımın içine/arasına idhal/dahil ol*
***(30)** Ve benim (**zati**) cennetime idhal/dahil ol*

Nefis itmina olmuş, kemal bulmuş ve (**İRCİ**) emri ile Alemlerin rabbine rucu ki,
Radiyeten Mardiyeten hakikati üzere,
Fenafillah vuslatı, **sıfati zati** kemalatında,
Rahmani Tecelliyatında, **Kendinde alemleri görme** makamı müşahade edilmiş,
(**Tenzih**) irfaniyetinden (**Teşbih**) irfaniyetine vasıl olunmuştur.
Bu makamda kişi kendisindeki beşeri kudretin aslı olan
sıfati hakikatlerine inkılab etmiştir.

Sıfat-ı subutiye

1. Hayat	Allah hay/Diridir
2. İlim	Allah alim/Bilendir
3. Sem'	Allah semi/İşiticidir
4. Basar	Allah basir/Görendir
5. İrade	Allah murid/Dileyendir
6. Kudret	Allah kudret/Güçlüdür
7. Kelâm	Allah kul/Konuşandır
8. Tekvin	Allah **"kün feyekun"** dır

1. "bu isteğini **YEDİ SENE** ertelemiş bu süre içinde **nefsine** bu yemişten hiç vermemiş"

Fenafillah makamı üzre
nefsin **7** mertebesinin irfaniyeti için (yani bu makamın kendi içindeki

1. Nefsi Emmare 2. Nefsi levvama 3. Nefsi Mülhime 4. Nefsi Mutmaine 5. Nefsi Raziye
6. Nefsi Marziye ve 7. Nefsi Safiye kemalatını mümkün kılan) mücahade ile müşahadeyi mümkün kılmış görünüyor. O mertebenin **Kamil İnsanı** olarak görünmektedir.
Bunun oluşması ancak
Allahın irfan olunma arzusunun Nizamullah üzere tatbikatı ile mümkündür.
Nitekim,

AHZAB (33)/72

> **inna 'aradne'l emanete 'ale's semavati ve'l ardı ve'l cibali**
> **feebeyne en yahmilneha ve eşfakne minha**
> **ve hamelehe'l insanü innehü kane zalumen cehulen**

Biz emaneti semavati ve'l ard/göklere ve yere ve cibal/dağlara arad/teklif ettik,
onlar onu ahmil/yüklenmeden hemen ebey/çekindiler ve ondan eşfak/korkuya düştüler
ve onu insan hamel/yüklendi.
Şüphe yok ki, o, zalumen cehul/çok zâlim, çok bilgisiz kane/oldu.

Biz emaneti (*Halifeyi Hakk sırrını) göklere, yere, dağlara arzettik de*
Onlar onu yüklenmekten kaçındılar, ondan ÜRKTÜLER
onu zalum cehul olan insan yüklendi.

İşte bu insan kendisindeki (**Adem**) programı tatbike geçtiğinde,
kurbiyet etmeyeceği şey,
(BAKARA (2)/35) ayetinde

> **la takreba hazihi'ş şecerete fetekuna mine'z zalimiyne**

Ancak hazihi'ş şecer/şu ağaca akreb/yaklaşmayınız,
sonra ikiniz de zalimlerden kun/olursunuz..

kurbiyet edecek olduğu şeyin de,
Allahın hidayetlediği gönlü tasdik edip, gönüllenmek üzere
(TA-HA (20)/123) ayetinde

> **kalehbita minha cemiy'an ba'duküm liba'dın 'adüvvün**
> **feimma yetiyenneküm minniy hüden**
> **femenittebe'a hüdaye fela yedıllü ve la yeşka**

kale/Buyurdu ki: ba'du/Bâzınız ba'dı/bâzınıza 'adüvv/düşman olarak cemiy'an/hepiniz minha/oradan ehbit/ininiz

ne vakit size minniy/benden bir hüda/hidayet eta/gelir de
men/kim ki, hüda/hidayete tâbi olursa
artık dalalet/sapıklığa düşmez ve şaki/bedbahtlığa uğramaz.
(ALAK (96)/19) ayetinde de ancak **o gönle secde ile kurbiyet** mümkündür

vescüd vakterib (*ve escüd/SECDE ET ve akterib/YAKLAŞ*)

Ancak böylece kişi kendisindeki beşeri kudretin aslı olan sıfati hakikatlerine inkılab edebilir.
İlk önce **Fenafillah** makamı gereği (**Vahdette kesret**)
Mukarrebun zümresine dahil olarak kendisinde Alemleri müşahade eder
Sonra da **Bekabillah** makamı gereği (**Kesrette Vahdet**)
Müferredun zümresine dahil olarak Alemlerde özünü müşahede eder.

Böylece
(MAİDE (5)/3) ayetinde

el yevme ekmeltü leküm diyneküm
ve etmemtü 'aleyküm nı'metiy
ve redıytü lekümü'l islame diynen

yevm/bugün sizin için dininizi ikmâl ettim,
ve sizin üzerinize nimetimi tamamladım
ve sizin için din olarak İslâmiyet'e redıy/razı oldum

Hz. Yunus Emre der ki, ,
"Din tamam olunca doğar muhabbet (ilahi)
ve muhabbet ile bulunur Muhammed (hakikati) ."

***

YUSUFİYYE Makamında bu seyir, Hz. Kur'anı Kerimde belirtildiği üzre,

YUSUF (12)/42

ve kale lilleziy zanne
ennehü nacin minhümezkurniy 'ınde rabbike
feensahü'ş şeytanü zikre rabbihi
felebise fiy's sicni bıd'a siniyne

Ve o ikisinden nacin/kurtulacağını zanne/sanmış olduğuna kale/dedi ki:
Beni rabbi/efendinin ınde/yanında ezkur (zikret/an)
Fakat rabbi/efendisine zikri/anmayı şeytan ona nesiy/unutturdu
ve artık sicni/zindanda bıd'a siniyne/senelerce lebis/kalıverdi

Efendimiz (s.a.v.) buyurmuşlardır:
"Allâh, kardeşim Yûsuf'a rahmet etsin! O şarabdâra:
ezkurniy 'ınde rabbike "Beni efendinin yanında an!" *(Yusuf 12/42)* demeseydi,
zindanda **5** seneden sonra **7** sene daha kalmayacaktı."
(Taberi Tefsiri: C. 12. s.223)

"El-Fetih'te buyruldu: Yusuf (a.s.) **12** sene hapiste kaldı.

İsmail Hakkı Bursevî Hazretleri, Rûhu'l-Beyân'da
Yusuf (a.s.) ile beraber hapse giren o iki arkadaşı **5** sene hapishanede kaldılar.
Sonra **5** yılın dolmasına **3 gün** kala o rüyalarını gördüler.

Haberde manen bu adede (**12** sayısına) işaret olundu ve buyurdu:
"**12** sayısına ulaşıldığı zaman, kendisinden azınlık tarafından asla mağlub olunmaz…."
(Bursevî, Rûhu'l-Beyân,
(Ömer Faruk Hilmi Fatih Yayınevi C.12, shf.763, shf.806-807)
Diyerek bu müddetin **12 yılda** tamamlandığı işaret olunmaktadır.

Velhasıl her mertebe, her makam Hakikati Muhammed içinde kendi makamlarının, mertebelerinin irfan olunma kemalat ikmallerini, yine kendi içlerindeki hususiyetlerine seyretmektedirler.

***

Bu tatbikat yani irfan olunma üzere (**Nefsi Vahide**)'den görünen nefsin kendine arifliği,
SİNE TURU (İnsan gönlü), (**Museviyet**) ve (**İseviyet**) makamlarınca olmakta,

TİN (95)/2

ve turi siyniye

ve (andolsun) **Turu siyniyne (Sina)** (sine turu) (Turu Sina) → (İnsan gönlü),
(**sina**/sünnet, kanun, şekil verme, medh, yüce/ulvi) **tur** (inkişaf, gelişme)

Rabbının, **Mûsa** Peygamber ile görüştüğü ve ona **tecelli ettiği dağ,** Seyna'daki **Tûr dağı**. **40 gün halvete** (iç alemine) dönmüştür.

Tûr-i siyniyn, Hz. Mûsâ'nın Rabbi'nin hitâbını duyduğu ve Kitâbını aldığı kutsal dağdır.

Tûr Dağı, Mûsâ Dağı veya Harea Dağı olarak da bilinir.
Mısır'da Sina Yarımadasında ve Kızıldeniz'in kuzeyinde yer alır.
Yüksekliği **2** bin **285** metredir.

Kur'ân-ı Kerimde **Tûr** Dağı olarak geçer.
Bu dağ Hz. Mûsâ'ya (a.s.) dört semâvî kitaptan biri olan Tevrat'ın indirildiği yerdir. Süryanice **TÛR,** "dağ" anlamına gelir.
Tûr Dağı Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslâma göre kutsal bir yerdir.
Museviyet makamı : **turi siyniyne** (sine turu) (Turu Sina) → (İnsan gönlü),
Yani **<u>Hazarati Hamse Tur'u</u>;** (nefs makamlarına hazarat hamse makamları)

(**sina/** sünnet, kanun, şekil verme, medh, yüce/ulvi) **tur** (inkişaf, gelişme)
gönlümüzde olan meratibi ilahiye, yani tevhid mertebeleri.]

<u>Tavere,</u> **(tı-ve(elif)-re)** **(<u>Tavver</u>)** **(<u>Tare</u>)** Bir şeyi geliştirmek, ilerletmek.**(x)**
Bir şeyi halden hale çevirmek. Yaklaşmak, etrafında dolaşmak. **(MSx)**
Tavere, **(Tavr) (Tavır)** Defa, kere, Hal. Durum, Sınıf, nevi. Hiza. Sınır, limit, kademe, devre, evre, faz. Tekrar, tekrar. **(x) (MSx)**
Tavere, **(Tuvr) (Tur)** Dağ. (Tur dağı, Sina dağı) **(x)**
Avlu, Had ve miktar**.** Kuranda bir sure. **(MSx)**

<u>Sene,</u> **(sin-nun)** **(<u>Senn</u>)** **(Senne)** Keskinleştirmek, Bıçağı bilemek. Taşı cilalamak.
bir şeye <u>şekil vermek, bir şeyi biçimlendirmek.</u>
Bir kanun, gelenek çıkarmak, koymak. Adet ihdas etmek. **(x)**
Dişleriyle ısırmak, dişlerini kırmak, fırçalamak. Tebaasına güzel bakmak.
Çamurdan saksı yapmak. Yer üzerine su vs. dökmek. Göz yaşı akıtmak.
Dişe misvak sürmek. **(MSx)**
Sene, **(Sinin)** Sünun. Seneler. Sina dağı. **(XX)**
Sene, **(Mesnun)** Sünnet olan. Sünnet olmuş olan. * Âdet edilen şey.
* Bilenmiş bıçak. * Üzerinden ömürler geçmiş olan.
* Şekillendirilmiş. * Kalıba dökülmüş. **(XX)**

TİN (95)/3

ve haze'l beledi'l emiyni

ve (andolsun) **haze**/o el **beledi'l emin**/güvenli belde (Mekke/kabe)
(Allahın selam ve selamet yeri. Cismen ve ruhen selamet yeri.)

ve Böylece **Muhammediyet** (**Zat**) makamı vuslat olur
Şeytandan arındırılmış, tahir olmuş gönül alemi zevk ve şehadet edilir

Bunun için **Muhammedül Emin** olması gerekir.
Tûr-i siyniyn, Hz. Mûsâ'nın Rabbi'nin hitâbını duyduğu ve Kitâbını aldığı kutsal dağdır
el-Beledu'l-emin de Hz. Muhammed'in vahiy aldığı **Mekke** kentidir.

Bekafillah vuslatı ise, **Zati** kemalatta **Alemlerde özünü görme** makamıdır.
(**Tenzih**) irfaniyetinden (**Teşbih**) irfaniyetine vasılıyet
(**Tenzih**) ve (**Teşbih**) i (**TEVHİD**) irfaniyetine vasılolunmuştur.

Böylece

Sıfat-ı subutiye

1. Hayat 2. İlim 3. Sem' 4. Basar 5. İrade 6. Kudret 7. Kelâm 8. Tekvin
ilave

Sıfat-ı zatiye (Allah'ın ne olmadığını (**Selbi :** Nefiy ile alâkalı) dile getiren sıfatlar)

1. Vücud Var olma
2. Kıdem evveli olmayan, ezelidır
3. Beka sonrası olmayan, ebedidır
4. Vahdaniyet Birlik. Zâtında ve sıfatlarında tek, ortağı olmayandır
5. Kaimi/kıyamı **bi nefsihi** kendi nefsi ile kaim
6. Muhafetül üns Kendisinin dışındakilere hiçbir biçimde benzemeyendir
(Muhalefetun lil Havâdis) Sonradan olanlara hiç benzememek
ikmal olmuştur

Burada
TİN (95)/3

﴿وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِينِۙ ﴿٣﴾

ve haze'l beledi'l emiyni

ayetinde

(**haze'l beledi**) deki, (**haza**) (he–zelelif) (**el**) (elif–lam) (**beled**)

(**el beled**), ism-i tarif olan beldedir. Yani belirlenmiş, tarif kazanmıştır.
Bu hususiyeti (**zahiri, dünyevi**) olarak **tarif** olunmasıdır.

(**haze**), (**he**) hüviyet (**elif**) (ehadiyet-ülfiyet/ünsiyei-ademiyet) (**zel**) bu, şu
anlamında olup Ebced olarak, (**heelif-zel** (5+1+700) = **13** (**Hakikati Muhammed**)
Hüviyetin (**Ehadiyet**) olarak tarif olunmasıdır, ki
zahir - batın, (şeriat, tarikat, hakikat, marifet) (nasut, melekut, ceberrut, lahut) ve ilah...
bütün alemlerdeki hüviyet tasdiğidir.

(Enbiya 21/107) **ve ma erselnake illa rahmeten li'l alemiyn**
*(Biz seni göndermedik **illa/**ancak alemler için rahmet olaraktır.)*
ki, **İNSAN-I KAMİL** kemalatına işarettir.

(12) İNSAN-I KAMİL

Bütün Alemler (her alemde geregini hareket etme) **ALLAH c.c.**
la İLAHE illallah MUHAMMEDUN Rasulullah
Seyri ANİLLAH (Hakk'tan halka) → **Muhammed s.a.v.** (Abdühu ve Resulühu)

Suresi : Fatiha Suresi (el hamd)

(Enbiya 21/107)
İdrakı : ve ma erselnake illa rahmeten li'l alemiyn

(Enbiya 21/107)
Hali : ve ma remeyte iz remeyte ve lakinnallahe rema

(Hadisteki)
Hali : men reani fekad ree'l hakk

TİN (95)/4

lekad halakne'l insane fiy ahseni takviymin
Muhakkak ki: insanı ahseni takviym/en güzel bir biçimde Biz halak/yarattık

Takvim, (sözlükte), zaman, kıyam, kıyamet, kıvam

Süreyle kayıtlı, kıyam özelliği ile, kıyametle hesaba çekilen
ve her hale uyabilen bir kıvamda yaratıldı
Takvim, *kıyametle hesaba çekilen ve her hale uyabilen bir kıvam*
İki ayak üstünde yürüyen yaratık.
En güzel yaratık. Akıl, düşünce, anlayış, söz söyleme kabiliyetleriyle diğer yaratıklardan seçilmiş en güzel mahluk, insan.

İnsanı **"biz halkettik"** ifadesi **zati** olduğu. İnsan Allah hakkında halkedilmiştir.
"Biz" dediği yerde sıfatları ile (bakanlar kurulu gibi)
yani (**Sıfat-ı subutiye - Sıfat-ı zatiye**) ile birlikte halketme hakikatidir.

ahseni takviym →
hem beşeriyet (cismani), hem ruhani – nefsani – sırrıyet
nasuti, melekuti, ceberruti, uluhiyeti itibariyle kemal üzeredir.
Bu kemali zevalde yaşamak gerekir
ancak zeval yaşanması da onun kemalliğine zeval vermez.
"Altın çamura da düşse altın altındır."
Sadece fiil itibariyle cezalanır.

Sıfat-ı subutiye

1. Hayat 2. İlim 3. Sem' 4. Basar 5. İrade 6. Kudret 7. Kelâm 8. Tekvin
Sıfat-ı zatiye (Allah'ın ne olmadığını (**Selbi :** Nefiy ile alâkalı) dile getiren sıfatlar)
1. Vücud 2. Kıdem 3. Beka 4. Vahdaniyet 5. Kaimi/kıyamı bi nefsihi
6. Muhafetül üns (**Muhalefetun lil Havâdis**) Sonradan olanlara hiç benzememek

TİN (95)/5

sümme redednahü esfele safiliyne

Sonra da onu esfele safiliyn/aşağıların en aşağısına
reded (döndürdük/yuvarladık) (yakınlaştırılmak üzre) uzaklaştırdık)
(Halden hale geçirmek ve arzu ilahi olan bilinmek için Esfele safilin, ahlaksızlık edinmek için değildir, İlahi Ahlakı kazanmak ve buluşmak için)

halife ca'l tatbikatı üzere halk olanın **"esfele safilin"** e rededilmesi

Allaha hangi noktaya kadar kabul edip,
irfan olunmada hangi kemalat üzere olmasına işarettir.
Tecellide bu derece ileri tatbikat rahmettir ki yerme değil, taltiftir.
Kemalattaki ikmaliyet nihayetidir. Yani Tenezzülün nihayetine işarettir.

Nitekim Hayvanlar, sahaları dünya
Melekler, (cinler, şeyan, iblis) sıfat mertebesinde programı yapılıp,
esma mertebesinde meydana geliyorlar.
Zat mertebesine geçemiyorlar yanıyorlar.

İnsan ise, ehadiyetten **"ala-ya illiyin"** den **"esfele safilin"** e ki, rabbi ile vuslat/lika buluşma mahalli, **Hz. Şehadet**. Herşey burada kazanılmaktadır.

Yücelerin (hubbiyet ile irfan olunmanın ki,
irfan olunma kemalatı hamd kemalatı olan muhammed ki
gönlü muhammed müşahadesidir) buluştuğu yer
İnsan ile Kuranın, kulu ile rabbının lika/mülaki ettiği yer....
bir ismi de
Mescidil Aksa (merkeze en uzak mescid/yer)
Kabeyi Muazzama olan Allahın zatından yani (**Mescidil Haram**) dan
Mescidil Aksa (merkeze en uzak mescid/yer) olan bu dünyanın tamamı, yer yüzüdür.
Hepsi bu alemde buluşmuştur.

Bir müddet burada oyalanmak (irfan olunma tatbikatı üzre) üzere konuk olarak gönderildik ve en büyük ve en önemli seyyahız.

Zati olarak,
(**zat**)'tan → sıfat'a
(**sıfat**)'tan → hayal (esma) ya
(**esma**)'dan → dünya'ya geldik.

Böylece Dünyadan da irfan olunma üzre sefer başladı.
Cennetlikler ve cehennemlik aslında bellidir.
Ancak hedef irfan olunma cihadıdır.

Tevrat'ta nasıl geçiyor?

Sina Dağı, Tevrat'a göre, Musa Peygamber öncülüğündeki İsrailoğulları'nın (İbraniler) Mısır'dan çıkarken durdukları, Musa'nın Allah ile konuştuğu ve On Emir'i aldığı yerdir.

Olay Tevrat'ta şöyle anlatılıyor:
"Çık.19: 16 Üçüncü günün sabahı gök gürledi, şimşekler çaktı.
Dağın üzerinde koyu bir bulut vardı.
Derken, çok güçlü bir boru sesi duyuldu. Ordugâhta herkes titremeye başladı.

Çık.19: 17 Musa halkın Tanrı'yla görüşmek üzere ordugâhtan çıkmasına öncülük etti. Dağın eteğinde durdular.

Çık.19: 18 Sina Dağı'nın her yanından duman tütüyordu.
Çünkü RAB dağın üstüne ateş içinde inmişti.
Dağdan ocak dumanı gibi duman çıkıyor, bütün dağ şiddetle sarsılıyordu.

Çık.19: 20 RAB Sina Dağı'nın üzerine indi, Musa'yı dağın tepesine çağırdı.
Musa tepeye çıktı.

Kuran'da nasıl geçiyor?
Sina Dağı, Kuran'da "**Tur-u Sina**" olarak geçiyor.
Tur, Arapça **dağ** anlamına geldiğinden çevirirken **Sina Dağı** diye çevriliyor.

Meryem Suresi 19/52'inci ayette

ve nadeynahü min canibi't turi'l eymeni ve karrebnahü neciyyen

(Musa'ya) Tur'un eymen/sağ canib/tarafından O'na nadey/seslendik ve neciyy (özel konuşma, sırdaş) olarak onu karreb/yaklaştırdık. deniliyor.

Bakara Suresi 2/63'üncü ayette ise

ve iz ehazna misakaküm ve refa'na fevkaküme't ture
huzu ma ataynaküm bikuvvetin vezkuru ma fiyhi
le'alleküm tettekune

Hanı bir vakitte misakınızı ehaz/almıştık. Turu da fevka/üzerinize refa'/kaldırmıştık
size atay/verdiğimizi (kitaba) kuvvet ile huzu/tutunuz,
onda olanı ezkur/zikreyleyiniz ki, ettekun/korunmuş olabilesiniz (demiştik)

Tur Suresi (52/1) ayetinde de **ve’t turi** (Tur'a andolsun) diye yazıyor.

Kuran’da anlatılana göre
Hz. Musa, İsrailoğulları'yla beraber Mısır’dan ayrıldıktan sonra
Kızıldeniz’i geçmiş,
daha sonra Sina Dağı’na doğru yönelmiş.
Hz. Musa kavminden ayrılıp tayin edilen sürede Sina Dağı'na ulaşmış,
’On Emir’ (Dokuz Emir) olarak adlandırılan levhalar da
Hz. Musa’ya bu sırada Sina Dağı'nda indirilmiş.

TİN (95)/6

illelleziyne amenu ve ‘amelu’s salihati
felehüm ecrün gayrü memnunin

Ancak o kimseler ki: amenu/İman ettiler ve amelu’s salihat/sâlih amellerde bulundular,
artık onlar için gayrü memnun/kesilmeyecek bir ecrün/mükâfat vardır.

Böylece Dünyadan ındallah (allah katına) terfi için, irfan olunma seferi başladı.
Salih amel (manası kaynağı allahtan tatbiki kuldan olan ameller)
(Allah arzusunu anlayarak o rızaya tabi olma)

TİN (95)/7

fema yükezzibüke ba’dü bi’d diyni

O halde ba’de/bundan sonra din hususunda seni ma/kim kezzib/yalanlayabilir?.

bu gerçek dinden seni alıkoyan (yalanlatan) nedir.

TİN (95)/8

e-leysallahü bi’ahkemi’l hakimiyne

Allah ahkemi’l hakimiyn/hâkimlerin en hâkimi
(hükmedenlerin, en güzel hükmedeni) değil midir?.

2. – Nihayet bu süreden sonra bir gün pazarda dolaşırken
incircinin önünden geçtiğini farketmiş
İşte tam o esnada **nefsi** kendisine konuşmağa bağlamış!
“Abdullah bak **7 yıldır** bana bir incir yedirmedin ben de kabul ettim
bak işte senin dediğin oldu, ne olur **bir tane incir** al da artık yiyeyim”
demiş

Devre'nin tamamlanması vaktin gelmesine işarettir.
Nitekim (**İncirci'nin** önünden geçmesi) ile **Nefis** dile gelmiş....
Ancak bu nefis artık (nefsi emmare) görünen nefis olmayıp,
(nefsi mutmaine) olan nefistir. Yani **Aklı küll** terbiyesinde akla tabi olmuş,
(**Fenafillah**) zevki üzere **Rahmani Tecelli** tatbikatındadır, diyebiliriz.

Nefsin dile gelmesi (nefsi mutmaine) deki (nefsi emmare) olarak görünmesidir.
İNCİR'in (**VAHDETTE KESRET**) irfan olunma,
arifiyetini tasdik etmek zevki üzre talepte bulunmaktadır.

3. - Abdullah bin dinar başından savmak için
"param yok ki; nasıl alayım" diye cevap vermiş

Fenafillah erip, **sıfati zati** kemalatında, **Rahmani** Tecelliyatında,
Kendinde alemleri görme makamı olarak,
(**Tenzih**)'den (**Teşbih**)'e vasıl omuştur.
Bu makamda kişi kendisindeki beşeri kudretin aslı olan
sıfati hakikatlerine inkılab etmiştir

Parasının olmaması, fakr'a düştüğüne işarettir.
(**Fakrullah**) sırrı açılmış, Allah fakrı olmuştur,
yani (vahdette kesret) kemalatında (kesrette vahdeti) müşahadeye başlamıştır.

Kelimeyi tevhid hakikati **hakk** olmuştur.
Nereye ve ne şeye bakarsa baksın kendi mazhariyeti içinde
Allahı müşahade zevkine garkolmuştur.
Allah'tan başka birşeyi kalmamıştır.

Dünya hali görme, Allah'da seyre inkılab etmiştir. (**TEVHİD-İ SIFAT**) makamıdır.

Terzi Baba Kelime-i Tevhid kitabında,

TEVHİD-İ SIFAT

Burası onuncu mertebe (**Tevhid-i Sıfat**)tır, Sıfatların birliği anlamınadır
Makamı : (**Teşbih**) (benzetme). (**FENAFİLLAH**) Allahta fani olmak
Zikri : (**Ya Ahad**)
Alemi : (**Alemi Ceberrut**) (Hakikati Muhammedi) .

Peygamberi : (**İsa**) a.s.
Lakabı : (**Ruhullah**)
Kelimesi : (**la mevsufe illa Allah**) (sıfatlanmış olan ancak Allah'tır)
Seyri : (**Seyri fillah**) Allah'da seyir

İdrakı : *Kur'anı Keriym Ali İmran 3/185 ayetinde*
"küllü nefsin zaikatül mevti" (her nefis ölümü tadacaktır)

Hali : *Kur'anı Keriym Bakara 2/253 ayetinde,*
"ve eyyednahu biruhil kudüsi" *(*biz onu ruhül kudüs ile destekledik*.)*

Yaşantısı : Bu mertebede kişi daha evvelce
bu varlığın "Esmaül Hüsna" Allah'ın güzel isimlerinden kaynaklandığını idrak etmişti.

Bu defa isimlerin dahi kökenlerinin Allah'ın sıfatlarına "Sıfatı Subutiye"
yani (hayat, ilim, irade, kudret, kelam, semi, basar)a dayandığını
ve herşeyin aslında bu sıfatlardan kaynaklandığını anlamaya başlar.

Bu makamın anahtarı ve yükseltisi (**Ahad**) ismidir,
hakikat mertebesinin devamıdır.
Burada zikredilen (**Ahad**) Ahadiyyet mertebesi değil, (**Ahad**) ismidir.

Bu mertebeye ulaşıncaya kadar epey yükselme kaydeden salik,
burada bir mertebe daha yükselir ve (**tenzih**)ten, (**teşbih**)e ulaşır.
Mertebe-i İseviyyet'in tahsil yeri "**Ruhül Kudüs**"ün batınen zuhur mahallidir.
(**la ilahe ell**) müşahade ile (**ah**) kısmı ise, lafızla söylenmektedir diye özetledi.
Ancak bu makamın olgunlaşması için
bir müddet daha misafir olmanız gereklidir, diyerek dersine son verdi.

4. - bunun üzerine **nefsi,** "ayakkabılarını sat onun parası ile alırsın" demiş
Bunun üzerine Abdullah bin dinar "peki" deyip
incir tezgahının başında duran satıcıya
"bir **incir** karşılığında nalınlarını vermeyi teklif eder,

Bulunduğu nefsi mertemenin (emmaresi) yönü ile gelen teklif onu içindeki makam üzre (**illa ma rahime rabbi**) sırrı gereği terbiye etmektedir.

Gelen ilham nefsani olmayıp, **rahman** asıllı **rabbani** görünmektedir.

Nitekim, Nefsin de (**İNCİR**) alabilmek için,
karşılığında (nalınlarını vermesi) **aklını** ileri sürmesi,
bulunduğu makamı işaret etmekte yani bu makamda dünya hali kalkmıştır.
Bu makam (ruhul kudus) ile desteklenmiş olan rahmani makamdır.

İbrahim kıssasında da buna benzer bir tatbikatı müşahade ediyoruz.

SAFFAT (37)/102

> **felemma belega me'ahü's sa'ye**
> **kale ya büneyye inniy era fiy'l menami enniy ezbehuke**
> **fenzur maza tera kale ya ebetif'al ma tumerü**
> **setecidüniy inşaallahü mine's sabiriyne**

Vakta ki onunla beraber say (koşma, yürüme) çağına baliğ olduğunda (yetiştiğinde)
dedi ki: büney/Oğulcağızım!. kesin ben nevm (uykumda/rüyamda) kesin seni zeheb/boğazlıyorum olarak rüyet ediyorum (görüyorum) ki,
Artık nazar et (bak), sen ne rüyet edersin (görürsün, düşünürsün)
Ey ebeti/babacığım! Emrolunduğun şeyi fiil et (yap)
İnşallah beni sabredenleren veced edecek (bulacaksın)

5. - bunun üzerine satıcı "benimle dalga mı geçiyorsun?" diyerek nalınları uzak bir yere fırlatıp atmış

Satıcı olan İncir sahibi (incir, vahdette kesret olduğuna göre) **VAHDET** görünmedir.
Dikkat edilecek nokta, kişinin teklifini reddetmekle kifayet etmemiş, teklif edilen nalınları **celali** bir şekilde uzak bir yere fırlatıp atmıştır.

Çünkü bulunduğu makam kesinlikle **Nalınların** kabul edilemeyecek olan makamdır.
Burada böyle bir teklif mazur görülmez. Bu yüzden tepki de **celali** olmuştur.
Bu **celaliyet** ile irfan olunma ikramının (**illa ma rahime rabbi**) sırrının rabblığının görünmesidir, diyebiliriz.
Bu makam (**bikalbin seliym**) (**fürada/ferdan**) vuslat makamıdır.

Nitekim *Hz. Kuran-ı Kerim'de,*

ŞUARA (26)/89

illa men etallahe bikalbin seliymin
Ancak Allah'a kalbin seliym/selim bir kalb ile eta (varan/getiren) müstesna.

SAFFAT (37)/84
iz cae rabbehü bikalbin seliymin
(ibrahim) Rabbine kalbin seliym/selim bir kalb ile cae/gelmişti

EN'AM (6)/94
ve lekad citümuna fürada kema halaknaküm evvele merretin
*ve Andolsun ki tıpkı ilk defa halkettiğimiz gibi, bize ferdan (teker teker) cae/*geldiniz

6. - Bunun üzerine **Abdullah** **yedi** seneden sonra
tekrar **nefsinin** oyununa geldiğinden üzülerek oradan ayrılmış..

Esasında (nefsi emmare) hangi mertebe/makam üzere görünürse görünsün
(**illa ma rahime rabbi**) sırrı nizamullah üzere tatbikatta değilse, hüküm eden durumunda kalır ki, bu noktadan daima (salavat hakikatı üzere) Allah'ın işaret ettiği Muhammedi Adem gönlüne sığınarak, teslim olarak, tabiyet ve takat gösterip,
Allaha istiaze ve istiane etmek gerekir.

Zat'ta böyle bir zannın ortaya çıkması, kendisinden bu durumun hardal tanesi kadar dahi bir engelin kalmaması üzre tammiyete erdirme işaretidir, diyebiliriz.
Unutmamak gerekir ki, "Allah, ben kırık kalblerdeyim" buyurmaktadır.
Böylece orayı irfan olunmada mükemmel hale getirmede bizzat kendi tatbikata geçer.

7. - Ancak az yanda olan ve bu hadiseyi takip eden satıcının arkadaşı hemen incir satıcısına gelip "yaptığının çok yanlış olduğunu"
ve "o kişinin zamanın çok değerli bir insan-ı olduğunu"
ve "eğer benden bir incir isteseydi ona bütün tezgahı verirdim" der.

Nitekim "Allah, ben kırık kalblerdeyim" buyruğu derhal harekete geçmekte ve **Vahdet**'teki **Cemali** bir görünme ile önemli bir müjde ve tasdiği beyan etmektedir.

8. - Bunun üzerine aklı başına gelen incir satıcısı,
hemen yanındaki hizmetçisine
"demin gelen adamı hemen bul şu bir sepet inciri karşılık istemeden ona ver
ve almasını sağla seni kölelikten azad edeceğim" der.
Bunun üstüne görevli hemen pazarda Abdullah-ı armaya koşar
nihayet bir yerde üzgün halde bulur.
Ve şöyle der; "efendim, özür dileyerek, bu incirleri kabul etmenizi rica ediyor" diyerek
incir sepetini kendisine uzatır. Bunun üzerine **Abdullah**
"o, o zamandı artık **incire** talebim ve ihtiyacım yok" diyerek kabul etmez.

Böylece kırık gönle Allahın bizzat müdahalesi ki, verdiği ilham, vahiy vs. ile
kişi irfan olunmada
ve satıcı tarafından da (zül celal vel ikram) sırrı gereği ikram olarak
yeni bir idraklanma tatbikatına geçilmiş olmaktadır.

Şu anda artık ayağında nalınları yoktur ve nalınları peşinden gidip de onları tekrar ayağına giymemiş görünmektedir. Gönderilen (esir) in aslında kendi nefsani hevasat esaretinin selamet bulmasına işarettir, diyebiliriz.
Dış görünmesiyle, teklifi reddetmesi aslında
hakikatın kendisi tarafından anlaşıldığına işarettir, diyebiliriz.

Bir kimse ki, zati olarak
Tıyn/İncir'in manayı hakikati olduğunun irfan şehadetini zevk eder,
o kimse artık hakikat kendisinde zati olarak tebeyyün ettikten sonra geriye dönmesi mümkün değildir.

9. - Bunun üzerine de köle;
"efendim ne olur benim hatırım için alın çünkü bu sepeti alırsanız ben kölelikten kurtulup hür olacağım" demiş.

Fakrullah neşesinin, **fenafillah** makamı gereği, tam kesinlik kazanması tasdiğinin imtihanıdır, diyebiliriz. İncir'in ne olduğu tarif kazanıp da o hakikate eren kimse
artık incir talebinde bulunmaz, bulunamaz.

10. - Yine bunun üzerine! bu sefer **Abdullah!**

“eğer alırsam o zaman yine ben nefsimin kölesi olacağım” diyerek, incirleri kabul etmemiş..

Nefsin Allaha ait olduğunun tasdiğinde ve şehadette olan gönül, zahiren bir şeyi kendi nefsi olarak alma temayülü,
hakikat kendisine geldikten sonra geri dönenlerden olur.

Nitekim Hz. Kur'an'ı Kerim'de,

CASİYE (45)/18

sümme ce‘alnake ‘ala şeriy’atin mine’l emri fettebı’ha
ve la tettebı’ ehva elleziyne la ya’lemune

Sonra seni (din) emir/konusunda bir şeriat üzerine (memur) ca'l/kıldık.
Artık sen ona ittibea/tabi ol, a'lem/bilmeyenlerin ehva/isteklerine ittibea/tabi olma.

BAKARA (2)/145

ve leinitteba’te ehvaehüm min ba’di ma caeke mine’l ‘ılmi inneke izen lemine’z zalimiyne

Ve (andolsun/kasem olsun) ki sana cae/gelen ilimden sonra
onların heva/isteklerine tabi olacak olsan
şüphe yok sen de o zaman zalimlerden olmuş olursun

Allah Resûlü (s.a.s.)
"Bizden başkasının sünnetiyle amel eden bizden değildir" *(Sahihtir. . câmi)*

ÖNSÖZ

2009-2010 öğretim yılının ilk yazılımı: Ha…Yı….Do…..
BİSMİLLâHİRRAHMâNİRRAHÎM:

Necdet Ardıç Beyefendi’nin teşvikleriyle bu yazıyı yorumlamaya çalıştım. Tabi ki onun bizlere verdiği eğitimlerin neticesinde, bizim için imtihandan çok düşünce ve idrak boyutlarımızı incelemesi açısından böyle tatbikatlar çok önemlidir. Şimdiye kadar verilen derslerden kim ne almış, kim neleri idrak etmiş, çalışmalarım ne kadar sağlıklı, ne kadarı yaşantılarına geçmiş? Bu, üzerinde çalıştığımız orta okul seviyesinden bir çalışma idi. Arkadaşların çoğu bu çalışmaları unutmuşlardır bile. Çünkü liseye üniversiteye giden öğrenciler var. Tabiki hakikat ve marifet mertebelerinden de cevap verilebilir ama anlaşılmayan

meselelere kendi mertebelerinden cevap verilirse daha net anlaşılır ve daha sonra da üst metrelerden de anlatımlar olabilir. Biz yaklaşık 20 sene tarikat mertebesinde kaldığımız için olaylara bu mertebeden bakarız ve buraların sıkıntılarını gayet iyi biliriz. Bunu bilebilmek için de bir üst mertebeye geçip oranın yaşantısını da yaşadıktan sonra geriye bakıldığında daha iyi anlaşılıyor. İçindeyken bu eksikler bilinmez, bilinmiş olsaydı şimdiki durumda olmazlardı.

Sizi, korkudan, açlıktan veya can ve maldan, meyve ve mahsullerden bir şeyin eksikliği ile imtihan ederiz. Bunlara sabredenleri müjdele (Bakara Suresi 155). Efendime ve iHvan kardeşlerime sonsuz teşekkürler. Himmet ve dualarınızı her zaman beklerim. Saygılarımla

01.10.2009

(1)-Abdullah bin Dinar:
Anlatılan mevzunun kahramanı olan bu zat tarikat mensubu olup nefis mücadelesinde Hakk'a doğru bir seyir yapmakta olan bir şahsiyet olduğunu görüyoruz.

(2)-Nefsi kendisinden incir istemiş
Tarikat yoluna girmeden nefis mücadelesi bilinmez. Önüne geleni yer içer ancak bu yola girildiğinde fark edilir. Üstadı nefs-i emarenin kötü hallerini talebesine anlatır, onun istikametini gösterir. Talebede gayreti ve himmeti nispetince yoluna devam eder. İşte böyle bir girişimdeyken kahramanlarımızın nefsi incir istemiş. O da o inciri yasaklamış. Sadece incirle kalınmaz emmarenin en az dokuz kötü hasletinden levvamenin kötü hasletinden, mülhimenin kötü hasletlerinden kendini sakındırıp seyrine devam etmek zorundadır.

(3)-Bu isteğini yedi sene ertelemiş.
Yedi seneden muradı ilahi yedi nefis mertebesini işaret olabilir. Bu süreç seyr-i sülûk yolunda çok önemlidir, nefsinle mücadeledir, sıkı bir perhiz gereklidir. Bunun sonunda nefs-i sâfiyeye ulaşmaktır maksat.

(4)-Nefsine bu yemişten hiç vermemiş.
Kahramanımız sıkı bir şekilde yedi sene perhiz etmiş. Her şeye dikkat etmiş. Derdi ve niyeti safiye nefse ulaşmak olmuş. Kendine göre başarılı olmuş, ta ki başına son hadise gelinceye kadar.

(5)-Nefsi kendisine konuşmaya başlamış.
Bu cümlenin altına sinsi nefis bir pundunu kolluyor. Rakibinin açığını gözlüyor, onun esnaf halinden istifade etmek istiyor üstelik kendini acındırarak.

(6)-Abdullah bak bana yedi yıldır bir incir yedirmedin.
Kahramanımızın önce dervişliğini övüyor nasıl irade sahibi olduğunu, verdiği sözde nasıl sadık kaldığını ona hatırlatıyor. Nefsin üzerindeki otoritesini ona hatırlatıyor. Çok takva sahibi oldun ,herkes seni biliyor,beğeniyor.Yardım serliliğini ve merhametli oluşunu ona hatırlatıyor. Derviş olsa olsa bu kadar olur diye onun safiyetinden istifade etmek için onu duygusal bir yönden kendisine çekiyor.

7-Ben de kabul ettim.
Bir kişi kendi başına olsa sadece şeriat mertebesinde kalıp yedi sene mücadele etmesi çok zordur. Muhakkak o nefis onu aldatır,bu kadar mücadele edemez.Tarikat mertebesinde bir üstattan ders alıp bir yola girdiyse ve o Efendinin himmeti,nazarı,sohbeti,telkin ve ona ders olarak verdiği esmaların ışığı,nuru,sırrı,feyzi ve Allah'ın ihsanı ile bu mücadeleye girer ve her gün efendinin duaları, ihvanın birbirine gönderilen dualar hürmetine nefis etkisini kaybeder ve zaman içerisinde o da olgunlaşır,kemale erer. Kabul etmesi bu yüzdendir.

(8)-Bak işte senin dediğin oldu.
Bu cümleye gelince, burası çok tehlikeli bir yerdir. Tarikat mertebesine göre yedi nefis mertebesini bitiren kişi veli olur. Veli olunca mürşid ona: "Özgürsün, dilediğin gibi yaşa. Artık sâfiye nefse ulaştın, bizimle işin kalmadı. Bizden öğrendiğin bilgileri hayatına temel yap,ölünceye kadar ilmini artır, Kur-an'dan ayrılma !" der. Bazısına da yeni bir yol kurmasını ister,"Tarikatlarımızı devam ettir" der. O da halka hizmet eder. Fakat en zoru bundan sonra başlar. Çünkü efendinin kollayıp gözetimi azalır ve talebe veli oldum demeye başlar. Nefs-i düşmanlar onun tekrar etrafını sararlar,açığını kollarlar. Buraya gelindiğinde Abdul Kadir Geylani'nin bir kısası vardır.Şeytan "Gavs'sa ya gavs, günde senin gibi 70 velinin ayağını kaydırırım" der.Abdullah bin Dinar'ın da böyle bir konumda kaldığını idrak ettim. Kendi fikrim.

(9)-Ne olur bir tane incir al da artık yiyeyim demiş.
Nefis yine de sinsice yaklaşıyor bu kadar mücadeleden sonra. Hala aklı karnında eski alışkanlıklarını geçici olarak bıraktığı anlaşılıyor. "İncire andolsun" ayetinin Batını manası incir dünyayı menzeder . Dünya sevgisi dünyanın lezzetleri yine ön plana çıkacak. İncirin içindeki yüzlerce çekirdekleri tatları yine nefsin bütünmertebelerine ulaşacak bütün çalışmalar boşa gidecek. Burada ikinci manası da hala inciri incir olarak görüyor. Ondaki hikmetlere bakmıyor.
Hakikatını göremiyor, dünya lezzetlerine karnını doyurmak için baktığı anlaşılıyor. İlim yollu beslenmemiş bir nefis görüyoruz.
Sürekli yasaklarla telkin edilmiş, şartlanmalar, alışkanlıklar duygusallıkla verilmiş. Nefsin hilesine karşı ilim verilmemiş,

irfaniyet verilmemiş, ariflik verilmemiş. İdraklı bir bakış açısı nasıl olur? Nefsi bu bilgilerle donatmak gerekli, onun hileleri karşısında ilimle, irfaniyetle, idrakla onu telkin etmek gereklidir.

(10)-Başından savmak için "param yok ki nasıl alayım?" diye karşılık vermek. Kahramanımız yine çok basit bir cevap veriyor. Yukarıdaki anlatılan bölümler ne kadar doğru.İlimle,irfaniyetle cevap veremiyor. Kendisinin ilminin azlığı bu arada meydandadır. Kendi aciziyetini nefsine hissettiriyor.Belirli bir zamanda kendi işini kuramamış.Kıt kanaat yaşarım ,bu kadarı bana yeter anlayışıyla dünya yaşantısını düzenleyemeyen kişiler eninde sonunda nefsin kölesi olurlar. Veli dahi olsalar,onlar da talebelere baskı yaparak para toplamaya kalkarlar.

(11)-Nefsi "Ayakkabılarını sat, onun parası ile alırsın" demiş. Emir altında olan nefis yani nefs-i emare burada emir veren konuma geçiyor.Yani ruhu tekrar etkisi altına alıp ne yapacağını da söylüyor.Ayakkabılarını satarsın diyen nefis daha sonra da ayakla-rım acıyor diyecek olan kahramanımıza câmiden bir çift ayakkabı çaldırmaya yeltenecektir ve nefsin bu yönde isteklerinin de arkası kesilmeyecektir.

(12)-Abdullah peki deyip incir tezgahının başına gitmiş. "Peki" deyip incir tezgahının başına, yani dünya tuzağı ile karşı karşıya getirmiş nefsi. İşte bunlar bir anlık gafletten dolayı olan hadise. İşte bunlar bir anlık Hak'tan gafil olmanın sıkıntısı.İşte bunlar duygularıyla hareket etmenin sancısı. Ani karar verme sıkıntısı sırat köprüsünden geri dönme hali.

(13)-Satıcıya bir incir karşılığında nalınlarını vermeyi teklif eder.Nefs-i emare o anda dervişin Rabbi konumunda. Rabbinden aldığı emri uygulamak için yola çıkıyor. Bu ayakkabıları alır mı almaz mı karşılığında inciri verir mi vermez mi düşüncesi yok. Gerçek Rabbine verdiği sözü unutmuş bir halde adeta, büyülenmiş gibi hareket ediyor. İşte bunlar tarikat duygusallığı; hep iyi niyet gözeterek, hep kendinden fedakârlık yaparak yaşanan bir seyir.

(14)-Satıcı: "Benimle dalga mı geçiyorsun?"
Satıcının verdiği cevap çok manidar (Benimle dalga mı geçiyor-sun?). Satıcının ağzından Hakk hitab ediyor. Benimle dalga mı geçiyorsun? Ben sana kimselere vermediğim dervişlik gibi ulu yolu açtım ve velilerimin içine kattım. Dünya yükünü üzerinden aldım, tek bir olan Rabb'a yönelttim. Sana sıratullah yolunu açtım. Sen ise tekrar eski adetlerine eski rablerine geri dönüyorsun diye satıcının ağzından ikaz ediyor. O anda satıcı Cebrâillik vazifesi görüyor.Hakk Teâlâ celâl sıfatıyla satıcının ağzından hitap ediyor.

(15)-Diyerek nalınları uzak bir yere fırlatıp atar.

Nalınlerını Hakk'ın emriyle ayağından çıkarmış olsaydı Rabbı ile konuşma mutluluğuna ermiş olurdu Musa (a.s.) gibi. Oysaki nefs-i emare olan Rabbının emrini tuttuğundan Pazar yerinde hor ve hakir düşmüştür. Adem Alehisselam kıssası gibi bu kıssa bu emmâre nefsine yaklaşma. Eğer emredici ve hayvani nefsine yaklaşırsan kovulmuşlardan olursun. Pazar yerleri de cennet bahçeleri gibidir, ne istersen bulabilirsin.Böylece cennetten kovulmuşlardan olursun. Neyse ki Hakk Teâlâ onu yine merhamet edip onu nefsin elinden kurtarıyor.

(16)-Abdullah yedi sene sonra tekrar nefsinin oyununa geldiğinden üzülerek oradan ayrılır.
Bu tasavvuf yolu yedi senede kemâle ermiyor.Yedi esmâ ile de kemâle ermiyor. Şeriat mertebesinin kemâlâtı var, tarikat metrebesinin kemâlâtı var, hakikat mertebesinin kemâlâtı var, mağrifetullah mertebesinin kemalatı var. Bunlar hep ayrı ayrı hukuklardır, her bölüm ayrı bir okuldur. Bu okulları bulmak, o okulların öğretmenlerini bulmak,öğrenci olup ta diplomaları hak etmek gerekli. Peygamber Efendimiz bile ashabına 23 senede ser-i suluklarını tamamlattı.Sonra da halifeleri vasıtasıyla seyr-i suluk yolunda yürümek isteyenlere rehber oldular, yola tâlim ettiler. Dersleri yarım kalanlar, rehberleri sahte olanlar, bir yerlere takılıp kalanlar eninde sonunda bu kahramanımız gibi olabilirler. Burası da çok ince bir yoldur.

(17)-Satıcının arkadaşı hemen incir satıcısının yanına gelip, yaptığının çok yanlış olduğunu ve o kişinin zamanın çok değerli bir insanı olduğunu ve eğer ondan bir incir isteseydi bütün tezgahı vereceğini söyler. Bu bölümde kahramanımızın nefs-i emaresi ve onu yönlendiren şeytan ve cinler devreye girmektedir. Kahramanımızın bu ateş çemberinden Allahüteala'nın izni ve ihsanı ile kurtulmuş, benim hidayet ettiğim ,gözleyip kolladığım kullarıma sen hiçbir şey yapamazsın ayet mealindeki vaadi devreye girip o dar boğazdan kurtarmış,onu silkeleyip uyandırmıştır.

(18)-Kahramanlarımızı dar boğaza sokan cin ve şeytan çevredekileri uyandırmakta.
Bu sefer insan cinlerini,insan şeytanlarını devreye sokmaktadır.O insanların duygularıyla güya ona yardım ve ikam edeceklerdir.Satıcıyı da pişmanlık vesveseleriyle duygulandırıp sevap kazanma yoluna iterler.Aklına ilk gelen Hak'tandır ikincisi ise şeytandandır diye boşuna dememişler.Satıcının ilk hareketi gayr-i ihtiyar.Hak onun ağzından konuştu ama satıcı bu durumun idrakinde değildir.

(19)-Yanındaki hizmetçisine (kölesine)
Hürriyeti kısıtlı olan kişi etiyle kemiği ile o insan suretinde bulunan kişiyi satın alıp onu nefsinin yapamadığı veya nefsine ağır ve zor

gelen bütün işleri ona yaptırır. Sonunda hiçbir ücret ödemez. Karın tokluğuna çalışan kişi bunların dinleri, hürriyetleri kısıtlı bazılarına evlenmelerine dahi müsaade edilmezmiş.

(20)-Demin gelen adamı hemen bul.
Köle göreve başlıyor. Ya bulacak ya da kellesi uçacak; belli değil.

(21)-Şu bir sepet inciri karşılık istemeden ona ver.
Biraz önce bir tane inciri ayakkabılar karşılığında vermeyen cimri satıcı şimdi cömert bir adam olarak karşımıza çıkıyor.Nasıl oluyor da aynı adam kısa zaman aralığında hem cimri hem de cömert olabiliyor.İşte bunlar süfli akımın süfli güçlerin etkisi ile oluyor.İşte bir derviş kendi şeytanına tekbirlerle, ilimle, ibadetlerle, iradesiyle efendinin himmetiyle, Allah'ın ihsânı ile hakim olmaya gayret eder, fakat onu alt edemeyen şeytan bu sefer onun yakın çevresiyle onu sevdirmez, onu herkese karşı kötületir, sağlam bir dostu kalmaz, en yakınları bile ondan yüz çevirir ve ona düşmanlık ederler. bu satıcı da şeytanın oyununa geliyor.

(22)-Almasını sağla.
Bir de incirci aracı kullanıyor.Dervişten daha aşağı, garip, kimsesiz, eşi dostu olmayan..Derviş onu görünce tekrar acır da alır diye şeytan o köleyi göndertiyor.

(23)- "Seni kölelikten azad edeceğim"
Cimri satıcı burada iki ikrâm birden yapıyor. Şeytan ona nasıl iva veriyor. Belki de başka köle alacak parası da yok. O an için bir fedakarlık yapıyor. Yaptığı bu fedakarlığın kendisi de farkında değil. Belki de adamlık olsun, nam salayım diye yapıyor. Belki de daha sonra pişman olacak yaptığına..

(24)-Pazarda Abdullah'ı aramaya koşar.
Köle fırsat bu fırsattır anlayışıyla pazarın her yerine bakar. Belki tanıdığı köle arkadaşlarını da devreye sokar. Köle arkadaşlarına efendim beni serbest bırakacak, ne olursunuz bana yardım edin bulalım şu dervişi der.O köle de kendi nefsinin derdine düşer. Şeytandan bir piyango vurmuştur. Hakikatta da ona da çektiği sıkıntılardan dolayı bir ikrâm olur. Ama dervişin tutumuna bağlı. Köle kendi aklınca bir umut, yollara düşüyor.

(25)-Nihayet bir yerde üzgün halde bulur.
Köle dervişi bulunca çok sevinmiştir. Bin bir türlü hayaller kurmakta, yeni bir hayata başlayacak kim bilir. Dervişlerde gerçek üstadı bulduğunda acaba bu köle gibi sevinirler mi? Yoksa 'ne alacağını bilmeyen, ne aldığını da bilmez' tabiriyle ben falan üstattan ders alan ders aldım, artık sırtım yer gelmez anlayışıyla yan gelip yatarlar mı?Gerçek bir üstattan ders alan bir kişi nefs-i emmaresine köle olmaktan kurtulur. Sadakat ile çalışıp gayret ettiğinde nur-u Mu-

hammed-î gülü olurlar. Dağ gülüyken has bahçeden ona da bir fidan aşılarlar. O da has güller arasına dahil olur.

(26)-Efendim özür dileyerek:
Hatayı yapıp özür dilemek şimdiki zamanda çok kullanılıyor. Oysaki hatalarımızı en asgariyeye indirmek gerekiyor. Büyükler söyleyeceğin lâfı üç kere yutkunduktan sonra söyle demişler. Yâni acele etmeden tart biç karşındaki bu sözden kırılır mı incinir mi biraz irfaniyyetle söyle. "Acelecilik şeytandandır" "her gördüğünü hak bil" "kırma insân kalbini yapacak ustası yok" derler.Kalpler rahmân'ın nazargâhı'dır. Her an tecelli etmekte, bilsek de bilmesek de.

(27)-Bu incirleri kabul etmenizi rica ediyor:
Yine bu cümlede köle hedefine ulaşmanın heyecanını yaşıyor. Bir hamle kalmış özgürlüğe. Karşısındaki biraz önce bir inciri almadan oradan uzaklaştı. Şimdi ayağına kadar bir sepet incir geldi. Biri özgürlüğe, biri incire kavuşacak işte "cilve-i rabbâniyye"

(28)-İncir sepetini kendisine uzatır:
Çok büyük bir nefis mücadelesi yine başlıyor.Karşısında bir sepet incir ayağına kadar gelmiş, üç beş günlük nafakası önüne gelmiş. Issız tenha bir yerde arada bir hizmetçi, şimdiki zamanda bir sepet para da olabilir, hak etmediğin mal da olabilir. Amma nefsine kulak verip onun istediği doğrultuda ilerlersin, amma ruhunu ve seyr-i sülükünü düşünüp Hakk'ın yolunda ilerlersin. İşte burada iradeyi yönlendirmek "amma hayra amma şerre"

(29)-Abdullah o, o zamandı:
O, o zamandı derken bile bu lafın altında kibir seziyorum. Hakk'ın ikrâmını anlayamamış nefsinin oyununa geldiği halde satıcının ağzından celal tecellisi ile hem nefsini hem ruhunu, yedi nefis mertebesini sallayıp ateşten kurtaran Hakk'a teşekkür etmesi gerekli iken burada kibirleniyor. Hayret bir şey! Tarikat mertebesi hala gurur kibir devam ediyor. Efendimin dediği gibi "ham hayal peşinde koşup durur bunlar" der, çok doğru.

(30)-İncir talebim ve ihtiyacım yok:
Burada dervişin nefsi nasıl bir darbe almış ki bir sepet inciri gördüğü halde reddediyor. İnsânlar yanında dervişlik ediyor, kendi kendine kaldığı zaman her türlü düşünceye dalıyor. Mühim olan yalnızken zamanını nasıl değerlendiriyorsun?Kişi yalnızken daha çok Hakk'la beraber olduğunu idrak etmeli, tefekkür etmeli. Başkalarıyla birlikteyken de Hakk'la birlikte olmaya gayret etmeli, rabıtayı bırakmamalıdır. Derviş incir ismini kullanıyor. Yani aklı başı hala inciri sayıklıyor.Talebim derken de talebinin bitmediği anlaşılıyor.. İhtiyacım derken de ihtiyaç sahibi olduğu anlaşılıyor. Fakat gurur ve kibir devrede. İhtiyacı varken de ihtiyacım yok diyor.İşte "fakirin kibrinden korkun". Fakir kendine gelecek nimeti

gurur ve kibri yüzünden kaybeder. Araştırmacı Prof. Dr. Gurur , kibir konusunu araştırırken en çok tekkelerde ve dervişlerin Üzerinde gördüğünü söyler. Tarikat mertebesi dış yaşantı olduğundan mevzuların iç hakikat yüzüne bakamıyorlar.

(31)-Kabul etmez:
Kabul etmemesi yaşadığı sıkıntıdan dolayı ve nefsinin o pazarda rezilliğini gözleriyle görmesi ve nefsine çok kızması ona bir daha yenilmemesi için aldığı bir karar olabilir.Bu kendine ait bir düşünce olabilir.

32-Köle efendim ne olur , benim hatırım için alın:
Köle olan kişinin bir anda bütün ümitleri sona eriyor. Aciziyetini bildiriyor benim hatırım için derken. Tanımadığın bir kişiye nasıl denebilir. O kişiyi ilk defa görüyor, onunla arkadaşlık yapmamış, onun işini görmemiş.Nasıl olurda hatırı onun yanında çalışabilir? "Kişi iyi zamanda Hakk'la iyi dostluklar kurmazsa dara düştüğünde ne kadar da yalvarsa ona yardım eli uzanmaz!"

(33)-Çünkü bu sepeti alırsanız ben kölelikten kurtulup hür olacağım: Acaba bunca medeni insân hür müdürler yoksa köle midiler? Ne zaman hür olunur, ne zaman köle olunur ? Hürriyeti çok parada arayanlar sonra o parayla kurdukları işlerin sıkıntıları içinde o malın, paranın kölesi olmuyorlar mı? Derler ya "az verip gezdirme, çok verip azdırma"

(34)-Abdullah eğer alırsam ben yine nefsimin kölesi olacağım: Senelerdir seyr-i sülük yolunda yapmış olduğu çalışmaların bir anda yok olup gideceğini Pazar yerinde açık ve net olarak anladı. Artık o gibi kişiler daha dikkatli davranması gerekli. Dış etkilerden gelen teklifleri dahi çok iyi değerlendirmeli. Şaka yaparken bile temkinli ve çok dikkatli yapmaları gerekmektedir. "Ben de şaka yaparım fakat hakkı söylerim" diyen efendimiz ne güzel söylemiş.

(35)-İncileri kabul etmemiş:
Yâni dünyayı değil hakikat yolunu seçmiş. Zâten iki yol var; ya dünyayı seçersin ya da ahreti. Dünyayı seçip öylece yaşayanlar, dünyası cennet ahreti malum; ahireti seçenler dünyası cehennem ahreti cennet olur. Dünya ehli cehennemden çok korkarlar.Oysaki arifler dünyadayken cehennemi seçerler ve oraya koşarak giderler. Arzulu istekli giderken her belaya hoş geldin sefa getirdin derler. O gelenin içinde Hakk'ın olduğunu bilirler. Ahirette sorulan soruları ölmeden önce nefsine kendi iradesiyle kendi sorar ve ahrette sorulacak soru kalmadığından aklı kün ve nefs-i kününü kardeş edip vefatları anında, mi'râc yaptığı yoldan doğruca Hakk'a uruc ederler.

(36)- Şimdi gelelim günümüze:
Bu cümlenin ışığı altında değerlendirecek olursak önce tarihten başlamak gerek. 1/10/2009=1+1+2+9=13 1+10+29=40 =40-1=13 saat gece 1=14-30 senedir seyr-i sülük yolunda yürümemi gerçek Rabb'im müsaade etmiş, dört tane üstattan ders almış o güzellikleri yaşatmış sonunda. Necdet Efendi'min tasdiğinden onayından ve Hakk'ın ikrâm-ı olan tasdiğini ikrâm etmiş nusretini vermiş en güzel müjdesine mashar etmiş (halifelik) ünvânını almış olan biri olarak derim ki!
ümmetim,ümmetim,ümmetim.

(37)-(sizler olsaydınız) o kişinin azaldığı karşısında incirleri alır mıydınız yoksa almaz mıydınız?:
Sizler olsaydınız cümlesini efendim özellikle parantez içine almış. Demek oluyor ki, bu soruya dış yaşantı olarak değil de iç yaşantı olarak bakın diyor. Ademe secde eden meleki güçler gibi acaba hepsi birden secde edecek mi yoksa daha hala secde etmeyen güçleriniz kaldı mı diyor ve hemen cümlenin yanında tek harf var O oyu artık hepimiz öğrendik sanırım neyin remzidir. Tabi ki onun o da o kişide zuhurda ise konuşanın hak olduğunu biliyorsak hareket eden,yaşayan her nesnede de o varsa,sen de o san o zaman işte o zaman zamanda yok o an-teslim olmuşsa Eşhedü enna ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden Abduhu ve resuluhu olur.

(38)-İncirden maksat dünya dedik aslında dünyada beni müşahede: edeceksin sebeplere sarılıp çeşit çeşit halk ettiklerimle beni tanıyıp, incirin içindeki binlerce tohumu toplayıp yâni esmâlarımı sıfatlarımı ve onların her birerlerinin ilmini nurunu sırrını idrâk edip tatlandırıp olgunlaştırıp tekrar bana döneceksin. Ben ancak dünyada "bilinmekliğimi istedim ve sevdim"diyor. Kendi nefsi köleliklerimizi bu dünyada olgunlaştırıp azat etmeli, orasını cennet bahçesi yapmalıyız. Karşımızdaki kişiyi affederken aslında kendimizde bir yönümüzü daha keşfediyoruz, nefsimizin bir kötü yanı daha ölüyor. Orasını buduyoruz yerine yeni filizler sürüyor.

(39)-Sizde almaz mıydınız: derken eğer aksine bir şey yaparsak ahrette karşımıza çıkar dünyada da mi'râc yapmamıza mâni olabilir. Her şeyde hak mevcut ise ve itiraz ederek o kişiyi kırıyorsak kırıyorsak o zaman "kırma insan kalbini yapacak ustası yok" sözüne muhatab oluruz.

(40)-Ve yemez miydiniz? :
Yenilmeyecek bir meyve olsaydı Kur-an'da övülmezdi. Bunu yemesek veya kabul etmesek o zaman Kûr-ân'dan bir Âyete itiraz etmiş olurduk.O zaman da iman etmemiş olurduk.İncir dünya remzi ise dünyada bütün yetişenleri her gün zâten yiyoruz.

(41)-Ve hangi gerekçelerle? :

Bu perhizli insânlar varsa yemeyebilir. Arif ve Arif-i billah olmuş bir kişi her şeyin hakkını vererek dünya yaşantısını sürdürür. Karşısına gelen kişinin nereden konuştuğunu, hangi makamdan konuştuğunu bilir. O mertebenin de hakkını verir ve gerçek yaşantısını sürdürür.

(42)- Ve gayemiz bu hikâye yolu ile kimseyi imtihan etmek değildir:
Bu ve buna benzer yazılar benim için çok iyi oldu. Biz kara câhil olduğumuzdan elimiz kalem tutmaya alıştı. Mevzuyu cümleler içinde geçen bölümlere dikkatlice bakıldığında nelerin içinde gizlendiğini her kelimenin içindeki potansiyellerini gördüm. Birikimlerimle, ilhamlarımla çok güzel risale olduğunu fark ettim.Atıl vaziyetten çalışır vaziyete geçtim.Bir haftadır üzerinde tefekkür ediyorum ve geleni yazıyorum.İnşallah diğer kardeşlerimiz de bu çalışmaya katılırlar. Yeter ki bu dünyada babamız bizi imtihan etsin de ahrete bir şey kalmadan tertemiz geldiğimiz yoldan geldiğimiz yere sağ salim dönelim, hür ve özgür olarak.

(43)-Sadece tefekkür ufkumuzda küçük bir gezinti yapmaktır:
Tefekkür boyutunda çok değişiklik oldu. Elhamdülillâh diğer arkadaşlarımız da çok güzel yaşantılara başladı ve yaşıyorlar. Efendimin ricası en büyük himmet bunu yaşayan bilir. Elhamdülillâ hirabbilâlemin.

(44)-Okuduğumuz her şey mutlak doğrudur diye kabul etmeden bir şuur süzgecinden geçirmenin gereğini ortaya koymak için:
Bu cümleler bile büyük bir eğitim. Benim için bir kitabı okurken günde 10 sayfa okumak başka. Efendim gibi mesneviden 2-3 sayfa okuyup üç saat açıklama yapmanın mantığını bize öğretiyor,sonsuz teşekkür ederim. Kendi adıma bu imtihandan çok şeyler tecrübe edindim, çok teşekkür ederim. Allah başımızda daim etsin, acılarınızı göstermesin, uzun ömürler ihsan etsi; bizleri insân yaptığı için.

(45)-Cenâb-ı Hakk her birimizin idrâk ve irfaniyetini artırsın:
Cen-Ceni-cennet ab-ı Kulu (kün) Halk-Hakk,Her-çoğul-Ef'al birerlerimizden her birerlerimizdeki Hakk'ın zuhuru olan, Hakk'ı açığa çıkarmamızı temenni ediyor. Efendim nasıl mertebeler konumu irtibariyle ve irfaniyetini, nuru Muhammedi ahlak ve bakış açısıyla dediği gibi "Ben güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim" Efendim de bizdeki güzel ahlâkı tamamlamak için bizleri eğitiyor.

(46)-Vereceğiniz cevaplar için şimdiden teşekkür ederim:
Güzel ahlâkın bir örneğini görüyoruz burada, hem eğitiyor hem öğretiyor. "Teşekkür etmesini bilmeyen Allah'a şükretmesini

bilmez.” Hadisinin tatbikatını görüyoruz. Mürşitlik sanıldığı kadar kolay bir şey değil. Talebesiyle nasıl ilgi ve alâka var. Sıcak bir ilişki her zaman kendi içine ve özüne cezp edici bir yaklaşım, Âdem ve Havva’nın cemi bir vücut olma hâli Rahim ve Rahmân’ın cem’in-den zuhur eden Allah hüve bu ancak bismillahirrahmanirrahim cemini cem edenlerin halidir; o da cem-cem-cemülcemdir.

(47)-Bu mevzu ilgi gördüğü için sizlere de göndermek istedim:
Bu mevzuyu inceledim, baktım. Üzerinde birçok tefekkürler doğdu ve ilhamlar gelmesine vesile oldu. Sohbetten gaye hep bildiğimizi tekrar etmek değil. Tekrar ederken yeni ufukların açılmasına vesile oluyor.Onun için bu gibi sorular olsun, yeni yeni ufuklar açılıyor.Bu sistemi bize önce benimseten sonra yolunu öğreten sonra Tatbika-tını yaşatan ve bunlardan lezzet almamızı sağlayan efendimize sonsuz teşekkürler ve saygılar. Hürmetlerimle.

(48)-Daha sonra bu kitap haline getirilecektir. İnşeallah:
Bu cümleyi okudum tefekkür ettim. Madem ki bir kitap hâline gelecek, o halde bu mevzunun o kadar sıradan bir şey olmadığını idrâk ettim. Defalarca okudum, üç veya dört gün düşündüm. Hadislere, Âyetlere baktım. Onlardan da notlar aldım fakat yeterli Kûr-ân bilgim olmadığından, Âyetler hangi mertebelerde anlatılıyor, bu buraya uyar mı diye tereddütlerim oldu ve onları buraya yazmadım. Yine doğal halinde halimce idrakimi kullandım. Cebrâil’im bana ne ilham ettiyse öylece yazmaya çalıştım. Eksikleri varsa affedip bağışlayın. Babalar evlâtlarının hâlini hoş görürler inşeallah.

(49)-Herkese sonsuz selâmlar:
Burada sıradan bir selâm olmadığını, dünya ve âhiret mahfaza olduğunu her an Efendimin hürmetine ve onun zâtının bizleri dâimâ selâm esmâsıyla mahfaza ettiğini ve o esmânın içerisinde S.insân-ı kâmilin bizleri koruduğunu, sonsuz derken çok büyük vaat ettiğini ve dünyada da öbür âlemde de devamlı şemsiyemin altındayız tevhit sancağının gölgesinde, dünyanız da ahretinizde selâmet olsun demektir. M. Hakikat-ı Muhammedi remzi olduğunu hepimiz biliyoruz. Vaat edilen makâm-ı Mahmuttayız. Her câmide bu duayı Peygamber Efendimiz’e yapmakta, ona vaat ettiğin makâm’a ulaştır demekteler. İşte biz Terzi Baba’mın talebeleri olarak hepimiz Makâm-ı Mahmuttayız. Bütün insânlar bu birliğin daima yaşaması için dua ediyorlar. Bizler de o makamdan ümmetimize dua ediyoruz. Hepimiz biriz, hepimiz Terzi Baba’yız yâni O’yuz. Bugün mülk kimindir? Aziz ve Celil olan Allah’ındır.
Allah ancak kendi kendine şahittir
Allah ancak Allah’la bilinir.
Sonsuz selâmlar, saygılarımla. (Hoşça, huzurda, bâkide kalana Hû)

Ha…. Yı…. DO…..

TAV………

RE: (Köle ve incir sepeti)

Kimden: Il…. Ja….. (ija…..@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 09 Aralık 2009 Çarşamba 11:34:50
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Ve aleyküm selâm , Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.
Muhterem Efendim,

Kanaat-i acziyemiz ve meşreb-i kalbiyemiz der ki nefs terbiye ve tezkiyesinden maksat kişinin kendini bilmesi, bundan dahi maksat "Nefsini bilen Rabbi'ni bilir" hadis-i şerifi fetvasınca Hakk'ı bilmektir. Hakk'ı bilmek, tevhid-i hakiki sırrına ulaşmak ve masivanın zandan, gayriyetin halden ibaret olduğunu idraktir. Bu idrak , Resulullah Efendimiz'in ârifana öğrettiği "Ya Rabbi bana eşyanın hakikatini göster" duasının kabulü ile perdelerin açılması neticesinde cümle eşyanın Hakk'ın Zaât-ı Mutlak'ının esmâ ve sıfatının tecellileri olduğunu müşahede ve zevk edinmekdir.

Böylece ârifan, dünyayı, âhireti ve nihayetinde kendi izâfi varlığını terk ettikten sonra terk etmeyi de terk ederek son perdeden de kurtulur ve bekâbillâh illerine ulaşır. Mi'râ'cını tamamlayıp kendi semâvâtından arzına geri döner. Artık ârifânın nazarında vahdette kesretin, kesrette vahdetin seyri başlar. Bu makâm'ın edebi Resûlüllah Efendimiz'in mi'râc'ından şeb-i arusuna oradan da mahşerdeki büyük güne kadar aslâ gönlünden ve dilinden düşürmediği "Ümmetim, ümmetim" duasını hâl edinmektir. Artık o, Âlemlere rahmet olarak gönderilen, ümmetine karşı haris, Rauf ve Rahîm olan Nebiyyi Zişân'ın kalbi üzeredir. Halka muamelesi de bu esasa tabi olur. Halkı kendi nefsine tercih etmek bu makâmın şânıdır. Yaşanan hadisede, kölenin hürriyetini kendi nefsine dâir umduğu mânevi menfaate tercih etmek daha güzel olur kanaatindeyiz. Hürmet ve muhabbetlerimle

---

RE: (Köle ve incir sepeti)

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 28 Aralık 2009 Pazartesi 14:26:09
Kime: Ra…. yü….. (ryucel75@hotmail.com)

Selâmün aleyküm sağolasın Ra........ oğlum. Gönderdiğin hikâyenin cevabı güzel olmuş ellerine diline sağlık cenâb-ı Hakk nice nice feyizler ve bereketler ihsân etsin İnşeallah. Hoşça kal herkese selâmlar. hoşça kal. terzi Baban.

From: ryucel75@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: RE: (Köle ve incir sepeti)
Date: Sun, 27 Dec 2009 22:28:51 +0200

Efendim Terzibabamın Himmetiyle Sevgili Efendim

Abdullah bin Dinar Hazretlerinin hikayesi nefsin hile ve tuzakları konusunda yol ehli için birçok işaretlerle dolu. Seyri sülûk yolcusunun hakka giden yolda nefsin oyunları karşısında nasıl dikkatli ve uyanık olması gerektiğini en güzel biçimde anlatıyor.

Hikayede de görüldüğü gibi yıllar geçse bile nefis isteğinden bir an bile vazgeçmiyor.İşte bu sebepledir ki hak yolcusu sizin de buyurduğunuz gibi sürekli uyanık ve tetikte olmalı. Gönlü bir an bile gaflette bırakmamalı. Çünkü gönül o kadar temiz ve berrakki en ufak bir leke o pak gönlü bulandırıp karartır.Hakkın tecellisi bu kararmış kirlenmiş aynada görünmez olur. Bu sebeple hiçbir zaman istek ve arzularının doyurulmasından vazgeçmeyen nefse karşı, hiçbir zaman hak arzusundan vazgeçmeyen bir gönle sahip olmalıdır.

Mademki nefis doymak istiyor öyleyse onu sabırla doyurmalı. Sabır onu terbiye etmiyorsa onu ölümle terbiye etmeli.Yolumuza taş koyup, güneşimizi karartan, gündümüzü gece eden nefsimiz, aynı zamanda yolumuzda taş oldoğunu,gündüzümüzün gece olduğunu,bize hatırlatan bir işaret bir yardımcıdır aynı zamanda.Burada hak yolcusu için yapılması gereken oyunu iyi takip edip hedefe varmasıdır.

Nefis bir oyun oynar, bu oyun öyle bir oyundur ki, aynı zamanda hakka götürür. Hiçbir insân bu oyunun dışında değildir. Dünya nefsin oyun sahasıdır. Öyle bir saha ki her anı tehlike ve tuzaklarla doludur. Nefsin oyun sahası olan bu dünyaya gözlerimizi kapamadan, hakkın cemalini görmek mümkün değildir. Dünyaya bakan göz, aynı zamanda dünyadan bakan gözü bilemez.Tek bir bakış vardır o da hakkın kamil insandan bakışıdır.Göz iki görüyorsa hala nefis o gözü bağlamış demektir.Bu dünyaya iştahla bakan göz nefsin gözüdür.Hastalıklı bu göz hakkın nur damlalarıyla tedavi edilir ancak. Nûr bir yere girdiğinde o yeri istilâ eder. İnsân nûrdan başka birşey göremez olur. Nefiski rûh güneşinin üzerinde

ki gecedir, nefsin gecesi yırtılmadan ruhun güneşi doğmaz olur.

Abdullah bin Dinâr Hazretleri nefsin gecesini rûhun güneşiyle örtmüştü yıllarca. Gece gündüzden ayrılmadığı gibi nefiste ruhtan ayrılmıyordu.Abdullah bin Dinâr Hazretleri ebedi güneşe koşarken nefsin gecesi de peşini bırakmıyordu. O rûhun nûrlu göğünde dolaşırken nefsin karanlığı bir incir sûretinde çıktı karşısına. O da nefsin karşı konulmaz çekimine kapıldı. Hz. Âdem in yasak meyveye uzanışı gibi incire uzanmak istedi ama hakkın eli nefs için celâl, rûh için cemâl tecellisiyle yardım etti ve inciri almasına izin vermedi. Abdullah bin Dinâr da hatasını anladı, pişmanlıkla nefsin tuzağından uzaklaştı. Sonra bir köle geldi elinde incir sepetiyle, bu incirler zahirde nefsine tuzaktı ama hakikatte bir ikramdı. Kölenin getirdiği incir hakkın ikramıydı. Çünkü nefis hakkın yardımıyla arzusundan uzaklaştırılıp korunmuş ve pişmanlık ateşi onu kendi hakikatine çevirmişti.

Sevgili Efendim, bu fakir o incirleri alırdım. Nefis dünyaya ve dünyalığa karşı şiddetli arzu demekti. Halbuki Abdullah bin Dinâr Hazretleri pişman olmuş, incir yemek isteğinden vazgeçmişti. Nefsin şiddetli arzusu sönmüştü. Bundan sonra yapılması gereken nefsin istemediğini istemekti. Mâdem ki, kölenin getirdiği inciri nefis artık istemiyor öyleyse onu almalıydı. Çünkü bu incir hakkın ikrâmıydı nefsin onda artık bir payı kalmamıştı. Hakk ikrâm'ını celâl tecellisinden sonra gönderirdi. Abdullah bin Dinâr Hazretleri hakkın yardımıyla nefsin şiddetinden kurtuldu ve hakk kölenin eliyle ona ikrâm'ını gönderdi. Bu ikrâm iki kat bir ikramdı. Hem incir alınmalı hem de köle kurtarılmalıydı.

Sevgili Efendim, bu fakir inciri alır ve köleyi kurtarırdım.Kölenin getirdiği incirde nefsin payı olmadığından inciri yemek haktan hakkı yemek,köleyi kurtarmakta hakkı kurtarmaktır.

Sevgili Efendim,

Şimdi yazacaklarım hikayenin farklı bir değerlendirmesi olmakla birlikte yukarıda yazdıklarımın devamı da sayılabilir. Sevgili Efendim, bu fakir Abdullah bin Dinâr Hazretlerinin almadığı o incirleri alır yerdim ve o kölenin kurtulmasını sağlardım. Bunun sebebini de şöyle açıklayabilirim; Abdullah bin Dinâr Hazretleri köle tarafından kendisine gönderilen inciri kabul etmezken şu ifadeleri kullanıyor; "Artık bu inciri istemiyorum, o incir isteği biraz önceydi." diyor. Bu ifadeden anlaşılıyorki nefis şiddetli arzusundan vazgeçmiş. Nefsin incire karşı bir isteği kalmamış ve nefis ateşi sönmüş. Kölenin inciri alırsa kendisinin serbest kalacağını söylemesi Abdullah bin Dinâr Hazretlerinde nefsin başka bir sûrette yeniden harekete geçtiğini gösteriyor. Bu seferde Abdullah bin Dinâr Hazretleri nefsin incir isteği üzerine yoğunlaşırken, o kölenin

azâd edilmesine karşın yine kendi nefsini tercih etmek tuzağıyla karşılaşıyor. Bu fakir o inciri alırdım kölenin azâd olmasını sağlayıp nefsin bu farklı tuzağından kurtulmaya çalışırdım.

Ra……Yü…..: SİİRT KURTALAN:

Yu….. Yü…… (31/12/2009)

Muhterem Efendim,

Öncelikle selâm eder, ellerinizden öperim. Âli himmetiniz ve irfaniyetinizle, Abdullah bin Dinâr hz. nin başından geçen incir hadisesinde idrâkime yansıyanları sizinle paylaşmak istiyorum.
Abdullah bin Dinâr hz. nin uzun süren nefis mücahedesi sonunda nefsin hilesi ile karşılaşmasından, ne kadar süre geçerse geçsin nefsin istek ve arzularının bitmemesi ve sanki her mertebede farklı şekilde hakikat yolcusunun karşısına çıkması ilk bakışta göze çarpan önemli bir husustur. Bir de dikkatimi çeken diğer önemli bir husus yedi sene kelimesinin üç defa metinde geçmesidir. Niye üç-beş sene değil de yedi sene. Burada yedi seneden kasıt Abdullah bin Dinar hz. nin yedi nefis mertebesine işâret ediyor olabilir mi? Eğer yedi nefis mertebesine işâret ediyor ise yedinci nefis mertebesi sonunda da nefsin hakikat yolcusunun karşısına çıkıp istek ve arzularıyla ona oyun oynaması ve onu bu yolda hilelerle kandırması diyebiliriz. Bu da gösteriyor ki yedi nefis mertebesini tamamlamakla yolculuğun bitmediği aksine durmadan devam ettiğidir.

Daha sonra yedi sene sonunda nefsinin isteği doğrultusunda hareket edince, belki de Allah'ın Celâl ismi incir satıcısında tecelli ediyor ve Abdullah bin Dinâr yapmış olduğu hareketin yanlışlığının farkına o zaman varıyor ve pişmanlık duyarak oradan uzaklaşıyor. Duyduğu bu pişmanlık,yapmış olduğu hatanın farkına varma, aynı zamanda tövbe yerine geçiyor ki hemen peşinden İkrâm tecellisi olarak bu sefer incirler ayağına geliyor.

Şimdi burada ben olsa idim, ilk başta tekrar nefsin kölesi olmama adına incirleri almaz ve o kölenin de hürriyetine kavuşmasına vesile olmazdım. Lâkin daha sonra düşündüm ki, Abdullah bin Dinâr hz. nin artık incir yeme isteği gitmiş, yaptığı hatanın farkında öyle üzgün bir vaziyette otururken, o incirleri Allah'ın bir ikramı olarak değerlendirip alır ve yerdim. Böyle yapmakla da hem bir insân'ın hürriyete kavuşmasına vesile olur hem de incirleri kabul etmeyip yine bencillik yapmaktan da kurtulmuş olurdum.

Sonuç olarak bu hikâye de;

(1)-Nefsin hangi mertebede olursa olsun hilelerini devam ettiği ve isteklerinin ne kadar uzun süre geçse de bitmeyeceği.

(2)-Hakikat yolcusunun başladığı bu yolculukta devamlı tetikte olması ve gönlü nefsin saldırıları karşısında korumayı bilmesi gerektiği.

(3)-Allah'ın Celâl ve İkrâm sâhibi olduğu,Celâl tecellisinden sonra İkrâmın geleceğinin bilinmesi(Hz.Yusuf (a.s)'un kıssasında geçtiği gibi.)

(4)-Nefsin hile ve oyunlarına geldiğini anladıktan sonra hemen tevbe etmeyi bilmenin gerekliliği (Hz.Âdem (a.s)in tevbe etmesi gibi)

(5)-Belki de en önemlisi hangi mertebeler geçilirse geçilsin yolculuğun artık tamam olduğu yanılgısına kapılmaması gerektiği.

Efendim yüksek müsaadenize sığınarak bir zuhuratımı da anlatmak istiyorum. Deniz kenarında duruyorum, deniz sâkin birden dalgalar oluşmaya başlıyor, büyük bir dalga kıyıya vuruyor baştan ayağa ıslanıyorum. Daha sonra kendimi çay içilen bir mekânda buluyorum abim geliyor elinde bir kitap senin işine yarar mı diye soruyor ben de kitabı alıyorum. Arapça yazılmış üstünde Füsûs-ül Hikem yazıyor seviniyorum, kitap eski bir kitap cildide çok eski tarihi bir eser gibi. bu arada kitabı veren abimin ismi de Ali.
Efendim himmetinizi ve duanızı biz acizlerden eksik etmeyiniz.
Siirtten Yu….. Yü…..
Yu…… Oğlum, zuhuratın güzel. Deniz İlâh-î tecellinin zuhur mahalli ayrıca ilmi ilâh-î nin de zuhur mahallidir. Deniz kenârında durmak bunların yanında durmaktır. Yâni onlara mücâvir olmaktır. Sâkin olması gönüldeki huzur ve sükenettir. Denizin dalgalanması İlâh-î tecellinin dalgalanması, yâni o günlerde İlâh-î İlimden bazı açılımların sebebiyle gönlünün hareketlenmiş olmasıdır. Kıyıya vurması o tecellînin beden sahiline ulaşmış olmasıdır. Çay içilmesi hafif bir ilmî gıdanın alınmasıdır. Füsûs-ül Hikem kitabının gelmesi, içindeki ilimden faydalınacağı demektir. Ağabey Ali tarafından gelmesi, Akl-ı kül yönünden yardım görüleceği şeklinde yorumlayabiliriz.

İstanbul, 11-12-2009

Sevgili Terzi Babam,

İncir alış-veriş hikayesi hakkında,bütün kardeşlerimizden bir yorum, açıklama beklemiştiniz. İzin verirseniz, kendi eksik bilincimden çıksa da iyi kötü bir yorum getirmek ve görevimi ifa etmek istiyorum.

Sözüme Mesnevi-i Şerif'in AVNİ KONUK tercümesinden 2. Cilt syf. 25-1986 no.lu bölümünden başlamak isterim." O tubanın tazeliği ve kımıldamasıdır; o halaikin hareketleri gibi değildir." yani; kamil bir insanın ef'al ve harekatını, sair nakıs insanların harekatına benzetmek münasip değildir.

Yani kanımca; kamil bir insan hayvani bir istek ve arzu ile nefsini köreltmek için kesretteki bir nesneye yönelmez. Yönelse bile bunun (deruni bir sebebi) elbette vardır. Kaldı ki kamil bir zat nefsinin safralarını atmak, tezkiye etmek için yıllarca çabalamış; halvet, ülfet halleri yaşamıştır.

Çoğu insanın günah dediği şey, (onun için) hükmünü yitirmiştir. Çünkü, orta yerde benim diyen bir beşeri benlik yoktur ki, incir incir diye saplanıp nakıs bir istikamete yönelsin.

Şimdi yine Mesnevi-i Şerif'in 2. Cilt, syf. 24,1982 no.lu pasajından devam etmek istiyorum izniniz olursa;

"Nefha size geldi, gördü ve gitti. Her kim için dilediyse. Can bağışladı ve gitti."

Açıklaması; " Hakk'ın nefhası olan kâmil (geldi ve sizi gördü.) Badehü alemi taayyünden çıkıp gitti. Ezelde her kimin saadetten nasibi var ise, onun hayvani ruhanisi, ruh-u izafiye tebdil etti de öyle gitti. " Bu bana pek çok şey ifade ediyor. Meyve satıcısının karşısındaki, ete kemiğe bürünmüş Hak idi. Onunla ünsiyet kurmak istemiş ve ilahi rızkını vermek istemiştir. Fakat satıcı akl-ı meaş düşüncesiyle, bunun dünya düzeninde mümkün olamayacağını, akıl dışı saçma bir davranış olduğunu görmüş ve egosunun dürtüsüyle terslemeye girişmiştir.

Uyarı geldiğinde dahi, yine kendi akl-ı meaşının etkisiyle bir menfaat elde edebilir miyim diyerek hareketini telafi etmeye çalışmıştır. Fakat artık karşısında, abd makamından beden yerine inmiş kılı-kırk yararcasına şeriat kurallarına uymayı (şiar edinmiş bir zat) bulmuştur. Bu hal içinde; her şeyin karşılığı tam bir denge ve uyumla adaletle verilmelidir. Satıcı hazineyi, inciyi kaçırmıştır. Bu alemi ef'alde böyle görünmekte…

Fakat kanımca satıcı eksik bir davranışta bulunmamıştır. Kaderini yaşamıştır. Kamil Zat da öyle. Çünkü zaten ortada satıcı-kamil kişi gibi vücut heykelleri yoktur. Her kesret, içindeki mükemmeli ortaya

dökmüştür. Satıcı da kendi mükemmelini ortaya koymuştur. Eksiklik yoktur. " Çünkü (O) her zaman bir oluş ve şe'ndedir."

Tabiî ki! Bu eksik bir görüş… Çünkü en iyi yorumu her yönden görebilen ve değerlendiren (TEK olandan) elbiseyi giyinmiş kâmil insandan dinlemek gerekir. Ama akl-ı meaşı bırakıp akl-ı meadla can kulağıyla dinlemek gerekir ki bizde elimizde incir, koştur koştur pişman olmayalım.

Me…… Yi……..

Not: Faxı emaneten bir dükkandan gönderdim.

Selâmün aleyküm bizden küçük ibretlik bir hikâye.

Hayırlı akşamlar. Muhterem kardeşlerimiz, hamdolsun hepimiz iyiyiz, ismini duymuşsundur Abdullah bin dinar, isminde bir zat varmış. Bir gün nefsi kendisinden (incir-yemiş'i) istemiş, bu isteğini yedi sene ertelemiş bu süre içinde nefsine bu yemişten hiç vermemiş, nihayet bu süreden sonra bir gün pazarda dolaşırken incircinin önünden geçtiğini farketmiş.

Allah'ın helal kıldığı şeyleri kendinize haram kılmayınız ayeti ile düşünülebilir.

İşte tam o esnada nefsi kendisine konuşmağa bağlamış! Abdullah bak yedi yıldır bana bir incir yedirmedin bende kabul ettim bak işte senin dediğin oldu, ne olur bir tane incir alda artık yiyeyim demiş bunun üzerine başından savmak için param yok ki; nasıl alayım diye cevap vermiş bunun üzerine nefsi, ayakkabılarını sat onun parası ile alırsın demiş.

(Başından savmak için konuşmanın, insanın başına başka savilmayacak şeyleri getireceği gerçeğini ders olarak almalı)
Bunun üzerine Abdullah peki deyip incir tezgahının başında duran satıcıya bir incir karşılığında nalınlarını vermeyi teklif eder, bunun üzerine benimle dalga mı geçiyorsun? diyerek nalınları uzak bir yere fırlatıp atmış. Bunun üzerine Abdullah yedi seneden sonra tekrar nefsinin oyununa geldiğinden üzülerek oradan ayrılmış..

(Kararında sebat etmek ve değeri olan bir şeyi ancak onun değerinde başka bir şey ile değişme , Riba nın ruhu..)

Ancak az yanda olan ve bu hadiseyi takip eden satıcının arkadaşı hemen incir satıcısına gelip yaptığının çok yanlış olduğunu ve o kişinin zamanın çok değerli bir insan-ı olduğunu ve eğer benden bir incir isteseydi ona bütün tezgahı verirdim der. Bunun üzerine aklı başına gelen incir satıcısı, hemen yanındaki hizmetçisine demin gelen adamı hemen bul şu bir sepet inciri karşılık istemeden ona ver ve almasını sağla seni kölelikten azad edeceğim der.

(Resuller sadaka almaz ancak hediye Kabul eder, hediyeleşiniz hadisi gereği Kabul edilebilir.)

Bunun üstüne görevli hemen pazarda Abdullah-ı armaya koşar nihayet bir yerde üzgün halde bulur. Ve şöyle der; efendim, özür dileyerek, bu incirleri kabul etmenizi rica ediyor diyerek incir sepetini kendisine uzatır. Bunun üzerine Abdullah o, o zamandı artık incire talebim ve ihtiyacım yok diyerek kabul etmez. Bunun üzerine de köle; efendim ne olur benim hatırım için alın çünkü bu sepeti alırsanız ben kölelikten kurtulup hür olacağım demiş.

(Sünnettir , Köle azad ediniz. Sünneti yerine getirmek için değerlendirilebilir.)

Yine bunun üzerine! bu sefer Abdullah! eğer alırsam o zaman yine ben nefsimin kölesi olacağım diyerek, incirleri kabul etmemiş.. Diye bir kitapta okumuştum gerçekten bu hadise olmuşmu dur yoksa kurgumudur bilmiyorum ama ibretlerle dolu bir hikâyedir.

Şimdi gelelim günümüze, (sizler olsaydın) o kişinin azadlığı karşısında incirleri alırmıydınız, yoksa sizde almazmıydınız, ve yemezmiydiniz,? ve hangi gerekçelerle. Tabii işimiz Abdullah bin dinarı eleştirmek değil. O kendi doğrusunu yapmış, Cenâb-ı Hakk hepsinden razı olsun.

Ve gayemiz bu hikâye yolu ile kimseyi imtihan etmek değildir. sadece tefekkür ufkumuzda küçük bir gezinti yapmaktır ve okuduğumuz her şeyi mutlak doğrudur diye kabul etmeden bir şuur süzgecinden geçirmenin gereğini ortaya koymak içindir. Cenâb-ı Hakk her birerlerimizin idrak ve irfaniyyetini arttırsın vereceğiniz cevaplar için şimdiden teşekkür ederim. Bu mevzu ilgi gördüğü için sizlerede göndermek istedim daha sonra bir kitap haline getirilecektir. İnşeallah. Her kese sonsuz selâmlar. Başarılar dilerim. Terzi Baba.

(Terzi kendi söküğünü dikemez başkalarının söküğü ile meşgul olmaktan, sözü kulağıma küpe olsun.)

Saygılarımla… (20/01/2010)
isimsiz…

Abdullah ismi ile misal.!

Kelimeler düşünüleni ve yaşamı tam anlatamaz. aslnda anlatılan her şey misaldir..!!
Bu anlatılan misalde incir tesedüfen seçilen bir meyve degildir.. kurandaki .Tin suresi. 95
incir ile zeytinin bir arada geçişide . kuranın bir teklif değil bir sistemi tesbit esasından bakınca.çokluk gibi görüntüde tekliği yaşamanın anlatımıdır..(yalnız kendimizi tanıyıp Allah ahlakı ile ahlaklanma nın karşılığı bir yaşam) zeytin salt tekliktir, ama incir dıştan görüntü tek olmakla beraber içi ne girdiğinizde çokluk görüntüsü müşahede ederseniz.. (İNSAN TEKTİR Esma terkibinin ortaya çıkış görüntüsü nedeniyle her an değişir değişik görüntüler sergiler çok görünür.!)
misalde anlatılan o Abdullah ın inciri yememesi her ne kadar çokluk aleminde yaşıyorsada teklik müşahedesinden ayrılma korkusundan kaynaklanır.!
nefsim dediği incircinin yanina kadar götürüp inciri talep ettirmesi onun yoldaki bir mürid olduğunu gösteriyor.. gerçek velide nefisten böyle bir talep gelmez..!!nefsi de tabi olmuştur..!
nefsinin incir taleb etmesi sadece çokluğa tabi olarak yaşamı taleb etmesi ve çokluk içerisinde kendisinde bulunan allah ın diğer isimlerinin manalarının da ortaya çıkarması..
ademin cennetten kovulması ndaki misal gibi. orada iblisin ademe telkini eğer sen bu yasak meyveyi yemez isen,(bedenselliği yaşamaz isen) kendinde bulunan allah ın isimleri diye anlatılan özelliklerin bazılarını ortaya çıkaramayacaksın. sen ademliğini ortaya koyamayacaksın.. diyerek aslında doğru bir şeyi telkinle ademiyetin cennetten kovulması diye anlatılmış. !
nefsin incir yeme teklifi ,adem in cennetten kovulma diye anlatılan teklif benzeridir..
Abdullah ın bu misalinden gün içerisindeki yaşamda çoklukta ne kadar farkındalığı yaşadığı..!!
gerçeği yani çokluk seyrederek mi hareket ediyorsun ..yoksa köleyi kurtarma adına duygularınla yaşayıp vechi müşahededen perdelimisin.?
Abdullahın üzülmeside ..! benim veli kullarıma üzüntü yoktur da anladığım .abduhu ve RESUL ALLAH oluşmamış..

Veli = görerek tesbitlerle yaşayan diye anlıyorum..velide ikilem olmaz..!
eğer bu dünyada iken ahırete geçmiş.!
Madde beden ruh beden diye anlatım babında ayrı olarak anlatılan aslında böyle bir ikili şeyin olmadığı ve bu görüntülerin hepsi bu 5 duyuya göre olduğunu (halogram bir görüntü olduğunu) anlamış yaşıyorsanız.!
yani..kudsi hadisteki tutan el gören göz ve diğerleri ile seyreden olmuş isen o zaman sınır lama kalkmıştır..!!
inciri alıp almaman yeyip yememen kölenin kurtulması veya kurtulmaması fark etmez..!!
Çünkü Allah için fark yoktur.bir deprem olur yuzbinler ölür.. insanlar yardıma koşar, diger taraftan bir insan bir bomba atar yüzbinler ölür kimse ne yapıyorsun demez.!!
At..... KA..... 20-1-2010

ÖZGÜR KURT DURMAZ: (2o/01/2010)

Nefs,bireysel ene yada bireysel bilinç diye düşündüm...

İnciri istemesi, kesreti istemesi...

İncir satıcısı,vehim kuvvesi (her iki yönlü çalışan)

İncir için verilmesi teklif edilen Nalınlar, Abdullah bin dinar'ı vehme götüren fiilin örtüsü

İncir satıcısının nalınları almayışı, Abdullah Bin Dinarın vehme götüren fiili farketmesini istememesi

İncir satıcısının arkadaşı ,Şeytaniyet vasfı

Bütün tezgahı vermesi yönündeki yönlendirmesi, şuur boyutuna şeytaniyet vasıflı benliğin kesretin tüm güzelliklerini sonuna kadar açmak için vehmi yönlendirişi (dolaylı bir şekilde ona hükmetmek için)

tezgah sahibinin köleyi azad etme karşılığında bir sepet incir yollaması, vehmin az bir karşılığa gerçeği örtmek istemesi ve bunu da beşeriyet boyutunda sevap yada + olarak algılanan bir örtüye bürümesi

Abdullah Bin Dinarın kabul etmemesi , vehminin şeytaniyet yönlü telkinini basir oluşu ile algılayıp semi ve hakim oluşu ile değerlendirmesi...

sonuç olarak sanırım bu idrakle bakabildiğimde tabi ki almaz ve yemezdim.

DR. SÜ……. CO….. KE…… (20/01/2010)

Benim düşüncem şöyle; İncir ikinci kere geldiğinde benim talebim yok artık istemiyorum demiş.Nefsinin kölesi olacağını söylemiş. Demekki incir isteği geçmemiş aslında. Yoksa alması ile almaması farketmezdi. O durumda almış olsaydı Abdullah eğer o köleyi umursadığından değil (burası önemli)gerçekten inciri çok istediği için almış olacaktı ve gerçekten nefsine yenik düşmüş olacaktı.

Ama gerçekten dediği gibi artık talebi ve önemi yoksa ya da arada bir duygulanımdaysa yani biraz istiyor yerse nefsine yenik düşeceğini biliyor ama karşıdaki kölenin azad olmasını da istiyor sa O zaman inciri almalıydı bence. Aldıktan sonra yeme yememe mücadelesini verirdi. Belki yerdi belki yemezdi bilemiyorum. AMa böylece önce kendi değil köleyi düşünmüş olacaktı ve o köle için gerekirse nefsini feda etmiş olurdu.Böylece burada infak etmiş oluyor ki bu daha önemli.

Yani o anki Abdullah ın gerçekte yaptığı şeyi hangi duyguyla yaptığı veya yapacağı önemli.Ama bunlar hep Abdullah için önemli. Burada söz konusu olan bir de köle var.Abdullah ne nedenle olursa olsun inciri alsaydı o zaman köle azad olacak ve yarar sağlayacaktı.Duygusuz bir yorum olacak belki ama köle azad olmalı mıydı. Kölenin kendi duygulanımı ne acaba ki azad olmasına engel oldu bu hadisede.Yani Abdullahı nasıl etkiledi. Abdullah bu kararı kölenin beyninden ve durumundan etkilenmeden mi verdi ? Ya da sistemi okuyarak mı verdi. Verdiğimiz kararlar nefsin isteği, karşıdakinin isteği ya da sistemin isteği doğrultusunda olabilir.

Bu da belki bilincimizin miracına göredir. RAsuller örneğin sistemi okuyarak karar veriyordur. Biz zannederiz ki nefsi doğrultusunda karar verir. Bu ayrı bir konu. İşte bu nedenlerle sistemdeki oluşlar tek başına bir lineer doğrultuda gitmiyor.KArşılıklı etkileşim halindeyiz.Abdullah ı hiçbir hareketine doğru ya da yanlış diyemeyiz. Abdullah ın o inciri almamasında kölenin duygusu ve durumu da önemli olabilir. Sistemde kesin doğrular ve yanlışlar bu nedenle yok.

Bunlar tabii hep birimlere göre durumlar. Tekten baksanız sebep sonuç da yok :)

Kendime göre cevap verirsem. Yani nefs mücadelesi veren bana göre !. RAsulullah efendimizin başka çokça hadisi var.Hiçbir isteğe hayır demezmiş. Tek hurması olsa verirmiş. Bizden birşey isteyen birinde kişiyi değil Allah ın esmalarını görebildiğiniz bir boyutta ona nasıl hayır dersiniz ? Vermek ya da hayır dememek nefsin infakı bence. Nefsin kölesi olmamak için zor durumdaki birine hayır demek ise nefsi önce var etmek ! ve kölesi olmamaya çalışmak. Nefs yerli yerinde tüm haşmetiyle duruyorsa onun bugün kölesi olmasanız başka birgün olursunuz. Ben incirleri alırdım. Belki yemezdim belki de yerdim. Ama öncelik karşıdan gelen böyle bir isteği geri çevirmemektir diye düşünüyorum. Asıl nefsten vazgeçiş bu.Nefsle fazlaca uğraşmak çatışma yaratıyor ve onu daha çok varediyor. Ondan kurtulmanın daha kolay yolu heran herkonuda verici olmak bence. Ben tasavvuf çalışmalarının ve nefs terbiyesi adı altında yapılanların dikkat edilmezse daha çok egoyu beslediğini ve biz ve diğerleri diye ayrıştırdığını düşünüyorum. Hakkını vermezsen Hakkı göremezsin (AH) Orada HAkkını vermek inciri almaktır diye düşünüyorum. Sevgiler...

EM..... ÜM..... TU......

Hikayede nefs olarak adlandırılan vehmi benlik,ego (Şeytan) ,durmadan benden, kendi zevki,sefası ve rahatlığı için birşeyler istiyor.
İstediği her şey,eğer yerine getirirsem,onu daha güçlü hale getiriyor.Ben verdikçe,o daha fazlasını istiyor,isteyecek.
Onun isteklerini karşılamak için çalıştığımda, Kur'an-ı Kerim ve Rasulallah (SAV) Efendimizin bana bildirdiği Hakikat bilgisi ve Sünnetullah yaşamından gaflette olacağım,Allah'tan ayrı düşeceğim.Bir ''İnsan'' için en büyük ceza,Allah (CC) tan ayrı düşmektir.
Bundan dolayı,yaşam gıdası olan,bana dünya yaşamımı idame ettirmek için gereken miktarda her nimetten faydalanacağım.Ama,bu miktarı geçen istekler oluşuyorsa bende,anlamalıyım ki,vehmi benlik (Şeytan) beni Sıraat-ı Mustakim'den saptırmaya,gaflete düşürmeye çalışıyor.

Hikayede adı geçen Abdullah Bin Dinar,içinde incirden kaynaklanan böyle bir istek hissettiğinde,bunun Ego kaynaklı olduğunu anlıyor,ve ona uzun süre prim vermiyor.Ama anlayabildiğim kadarı ile Vehmi Benliğini tam olarak kontrolu altında tutamadığı için,incir gibi masum gibi görülen isteklerle onu kandırıp yoldan çıkarmaya çalışıyor.Olayın sonunda nalınların fırlatıp atılması,satıcının onun dış görünümü ile değerlendirip hakaret etmesi anlamına geliyor.
Bu hakareti yaşayan ,Abdullah Bin Dinar Şeytan'ın kendine bir oyun ettiğini anlıyor.Böyle bir olayda,bütün kullar,kendi Esma

terkiplerinin,ve aldıkları terbiyenin otomatik getirisi olan düşünce ve davranışlar içine girecekler.
Bana has Esma Terkibimle ve bugüne kadar öğrendiklerimle, nasıl davranmam lazım ki bu olaydaki şerlerden hayır çıkarabileyim ?
Eğer Abdullah Bin Dinar incirleri almaz ise, köle hürriyetini kazanamayacak.
Eğer alır ise bu sefer kendisi Vehmi Benliğine,Egosuna mağlub olacak.
Acizane şöyle düşündüm :
İncirleri alır,köleyi hürriyetine kavuşturur,hatasını anlayan satıcıyı affeder.(Vehmi Benlik bunları sevmez)
Aldığı incirleri yemez (Vehmi benlik yemesini istiyor),köleye hediye eder(Vehmi Benlik bunu da sevmez).
Eğer azatlık için incirlerden yemesi kendisine şart koşulur ise minimum miktarda yer (bu miktarı Allah (CC)'ın kendine bir hediyesi olarak kabul eder),kalanı infak eder.
Eğer hepsini yemesi şart koşulur ise,hepsini yer (Allah (CC)'ın kendine bir hediyesi olarak kabul eder),köleyi hürriyetine kavuşturur.

Aziz Efendim,

Size daha erken cevap vermek isterdim ama kendimi Ibni Dinar'ın yerine koyamadığım için ne yazacagimi bilmiyordum, yinede bu mevzu üzerine değişik fikirlerim oldu ve şimdilik halime en uygun olanı şu.

İsminin de ifade ettiği gibi İbni Dinar yani Dinar' ın oğlu (para' nın oğlu). Bu kişi şöhret peşinde koşan ve onu elde etmek için derviş elbisesini kullanan birisi .

Birinci satıcı ayakkabılarını İbni Dinar'ın yüzüne atarak ve kölesini bu yaptığı hareketi düzelmek için şantaj olarak kullandığından bu kişide ne adab ,ne haysiyet ne de şahsiyet var.

İkinci satıcı ya gelince hem olup bitenlere sessizce bakıp, sonra kendisini bedavadan büyük Zat göstermek isteyen birisi ; olay bittikten ve kendisini garantiye aldıktan sonra ben senin yerinde olsaydım her şeyimi verirdim demesi kolay.

Köleye gelince ,öyle bir ustaya hizmet ettiği için aptalın birisi olması lazım ve böyle birisinin talihi beni hiç ilgilendirmiyor.

Biliyorum ki Fransızca ‘da söylenildiği gibi hayatta her şey lazım , yalnız ben bu köyde yaşamak istemem.

Saygılarımla, ellerinizden öperim .

Abdul Vahid

Bismillahirrahmanirrahim

Sevgili Terzi Baba,

Allahin Nuru uzerinize olsun. Rahman ismi ile Rabbim esinizi evladlairinizi ve torunlarinizi korusun. insallah Rabbim en kisa zamanda sizin yaninia gelmeyi nasip eder.
Aslinda hikayenizin hakkkinda yorum yapmak istemiyorum ama siz sordugunuz icin sizin sozunu dinleyerek yapiyorum yorum.

Bismillahirrahmanirrahim

Cevap "Hayir"

Abdullah cok yol almis olmasina rahmen daha seyahati bitmemis, ve hala nefsinin devamli kontrolu altinda yasiyor. Abdullah in nefsini egitmek icin kendine sinirlamalar getirmesi normal. Ama yedi sene sonra bile nefsi hala arzuluyor.

Fakir degisti, kendini disiplin etti, kedini bircok arzudan uzaklastirdi ama hala buyuk bir saldiri altinda.

Fakir dis hayatinda bazi arzularindan kurtulmus, bu gercege ragmen, hala incir istemesi farkedilmesinin/anlasilmasinin gostergesi. sevgiliye mesafesinin anlasilmasinin.
bu anlasilma onu pismanlikla birlikte uzuntuye boguyor.
Ve kendisinin yerini fakediyor, fakirligini ve halini farkediyor.
hikayede gecen iki saticidan birisi kabul etmeyi digeride reddetmeyi temsil ediyor.
ve kolede farkedilme ihtiyacini temsil ediyor. Allahin rahmetide kendi bilinci.

Allah hepimizi affetsin, ve Allah bize rehber olsun, bizim durumuuzdan dolayi isledigimiz gunahlarimiz affetsin. Ve rahmetine kabul etsin

HUUUUUUUUUUU

Gustavo Martinez

BİSMİLLâHİRRAMâNİRRHîM:

Sevgili dostlar, kardeşler ve evlâtlarımız. Evvelâ farkında olmadan bu kitabın oluşmasına sebep, baş yarafta yazısı olan kızımıza teşekkür ederiz. Belirtmiş olduğu hâline hikâye yollu bir yazıyla **(incir hikâyesi)** cevap vermiştim. Daha sonra bu hikâyeyi birkaç kardeşimize de göndermiştim. Gördüğü ilgi üzerine de diğer evlât ve kardeşlerimize, sizlere de, göndermiştim. Lütfedip gönderilen cevaplar bu kitabın oluşmasına sebeb oldu.

Bu yüzden, cevap gönderme zahmetinde ve lütfunda bulunan bütün kardeşlerimize ve evlâtlerımıza çok, çok teşekkür ederiz.

Daha evvelce de belirtildiği gibi, almış olduğumuz bu cevaplarla kimse imtihan edilmiş değildir. Ancak aldığımız cevapların hepsi birbirinden güzel olup hepsi de takdire şayandır. Ve bu çalışma "sistem içi eğitim" babında dır. Bu yüzden cevap gönderen bütün dost ve evlâtlarımıza tekrar teşekkür ederiz.

Eğer vaktim olsa idi gelen bütün yazıları bir, bir değerlendirerek cevaplandırmak isterdim ancak buna imkânım yoktu. Kitabın bu hale gelmesi için bile çok uzun bir süre üzerinde çalışmam gerekti. Çünkü gelen bütün yazıları harf, harf, satır, satır, ve sayfa, sayfa yeniden düzenleyerek bu hâli ile düzgün olmasını sağlamak için uzun süreli bir çalışma yapmam gerekti. Çünkü gelen yazılar çok değişik karakterlerde ve büyüklükte idi onları, bazıları müstesnâ, tek tip yazıya (VERDANA/10/) ölçülerine getirdim böylece yazıda da tevhid-i oluşturmuş oldum. Ve isminide **(Bir hikâye bir çok cevap "1" köle ve incir hikâyesi)** dedim.

Böylece, Nasıl olsa herkes birbirinin cevaplarını okuyacak herkes her kesin fikrinden istifade edecektir. Hakk'ın ilminin genişlğine bakın ki, küçük bir hikâyeden bir çok değişik sonuçlar ve değerlendirmeler ortaya çıkmıştır, bunların bâzıları ilk bakışta bir, birlerine ters gibi gelse de aslında o fikri oluşturan kişinin kendi doğrusudur ve bu sebebten bütün yazılardaki ifadeler göreceli olarak her kişinin kendi doğrusudur, hiç birinde yanlışlık yoktur. Yanlışlık görülüyor ise, yanlışlık gören kişinin kendinin hayata bakışının yanlışlığı olabilir. İşte böylece herkesin şimdilik gizli

hazinesinde bulunan bu kıymetli **"inci mercan"** ları ortaya çıkmıştır. Bende onları bir araya getirip *"ehlinin boynuna takıp ebediyen kullanacağı ve modasının hiçbir zaman geçmeyeceği bir gerdanlık"* hâline getirdim İnşeallah Hakk'ın bir hediyesi olarak şeref, muhabbet ve irfaniyyetle Rûh bedenlerinizin boyunlarında takılı olarak taşırsınız.

Bu cevaplar bize katettiğimiz yolun epey ilerlediğini ve gayretlerimizin boşa gitmediğini göstermektedir. Bu yüzden de bizlere böyle dost ve evlâtlar nasîb ettiği için Rabb-i mize de çok, çok teşekkür ederiz.

Ayrıca, bu yazılar ve benzerleri Ahirette İnşeallah bizim şahitlik dosyalarımız olacaktır. Cenâb-ı Hakk *"Ey kulum ömrünü nasıl geçirdin"?* sorusuna bir miktar da olsa cevap olabilecektir, İnşeallah.

Mevzû buraya gelmişken, (2009) senesi başlarında bir telefon konuşmasıyla başlayan bir hâtırâmı kısaca özetliyeyim. Telefonun karşısındaki ses çok acele görüşme talebinde bulunuyor idi. Bende ilk müsâit olduğum zamanda gelmesini söyledim, hemen geldi ve uzun uzun görüştük memnun olup gitti. Böylece çok sık arar ve görüşür olduk. Ayrıca uzun uzun sorular ve cevaplarla seyr-i devam ediyordu bu arada daha evvelce birçok yerlere gittiğini, ve hepsinin kendine uymayan hallerinden bahsediyordu.

Bizden aldığı bilgilerle ve eski kargaşa bilgilerini de karıştırarak yavaş, yavaş kendinde bazı gelişmeler olduğu zannıyla aslında "nefs-i" olan ifadelerinin kendince "Rahmân-î" olduğu zannınca, yakışmayan ifadeler kullanmaya başladı. Bizde özetle bu ifadelerin pek güvenilir olmadığını dikkatli olmasını tavsiye ediyorduk. Vakitli vakitsiz gece gündüz erken geç demeden de sık, sık telefon ediyordu. Âdeta vaktimin çoğunu ona ayırmam gerekiyordu. Bu hususta nezaketen ikaz edildi ise de pek itibar etmeden hâlini sürdürmeye devam etti. Bunun üzerine de ona bir ölçü vermek zorunda kaldım ve kendisine beni ancak haftada bir araybileceğini ifade ettim.

Bunun üzerine bizi kendisini, "sürgün" etmekle suçladı ve, ve **"Âhirette seni Peygamber efendimize şikâyet edeceğim"** diyerek bu tavırla da suçladı. Bende sen bilirsin benim dosyam zâten hazır, **(kısaca belirttiğim bu hususlar geçen süre içerisinde büyükçe bir dosya haline geldi)** hazır olan dosya budur. İnşeallah **(İbretlik değmez dosyası)** ismini verdiğim bu dosyayı da düzenledikten sonra yayına vereceğim. Yazışmaların ve kendisiyle nasıl meşgul olunduğu da orada görülecektir.

Bundan sonra da, gönderdiği mail de **(Sen bizi dışladın ama Mahşerde ben sana şefeatçı olacağım)** diye, benzer ifadelerde bulundu, buna karşılk, bende hiç cevap vermedim, ancak daha evvelce. Ben herkese zâten eğer varsa daha baştan bütün haklarımı helâl ettiğimi bildirmiş idim. Ondan sonra da onun bütün zâhir bâtın hatlarını kapattım. İşte bu dosya da bizim için âhiret yurdunda bir kayıt olur İnşeallah.

Bütün bunlardan sonra şimdi ben de küçük bir değerlendirme yaparak yavaş, yavaş sonuca doğru gitmeye başlayalım.

"Her şey kendi kemâlinde'dir." Hükmünce Abdullah bin Dinâr, o hadisede kendi kemâlini yaşamıştır, ve yerli yerincedir. Bu hususta onun haklılığı ve ya haksızlığı diye bir şey söz konusu değildir ve zâten hâdise fiilî olarak da yaşanıp gitmiş ve bitmiş olduğundan değiştilmesi de mümkün değildir. Bizlere düşen bu hikâyeden yalın ve basitçe neler alabileceğimiz ve görebile ceğimizdir. Bu hikâye de görülen yaşantı bir mertebedir, bir kişi ve kişilik değildir, her hangi bir kimse bu mertebede, geçici bir makam tutabilir ve bu tür davranışları tatbik edebilir. Bize lâzım olan, bu mertebenin yerinin ne olduğunu ve hangi özellikleri ifade ettiğini anlamaya çalışmak olmalıdır. Zâten bizim sorumuzda onu eleştirmek değil, **(o nun yerinde olsaydınız siz ne yapardınız)** idi gelen cevaplarda zâten bu yönde oldu. Şimdi yavaş, yavaş o sahneleri hatırlayıp değerlendirmeye bir dış görüş ve idrak ile tekrar düşünmeye ve anlamaya çalışalım.

Evvelâ bu mertebenin yerinin **(tarikat ile hakikat arası)** olduğunu bilelim ve ona göre incelemeğe çalışalım. Hikâyede ki sahneler, **(1)** bir pazar yerinde geçmektedir. Ve oyuncu olarak **(2)** "abd-Abdullah-derviş" **(3)** "birinci incirci" **(4)** "ikinci incirci" **(5)** "köle" olmak üzere. Pazar yeri ve dört şahıs-oyuncu bulunmaktadır.

Bunlardan **(1)** pazar yeri, bütün esmâ-i İlâhiyyenin zuhur ettiği ve halka teşbihat yönünden tanıtıldığı-pazarlandığı zâhiri ve bâtını ile her şeyin bulunduğu İlâh-î sergi yeridir. Bu pazarın bir köşesi de incircilerin bulunduğu (vahdette kesret) mevkiidir. Hâdise bu mevkide geçmektedir.

(2) Ve bu pazarın kendisi için hazırlanmış tek muhatap müşterisi vardır, o da (abd-kul-derviş) olan Abdullah'tır. Bu pazarda alış verişin (emir ve nehiy) olarak iki şartı vardır, yâni alış verişte serbest olanlar ve yasaklı olanlardır. *(dilediklerinizden yeyin ancak şu ağaca yaklaşmayın)* ve ayrıca *(yeyin için israf etmeyin)* hükümleriyle bu pazarda ki, alış veriş şartları açık olarak bildiril-

mişlerdir. Abd'ın bunlara uyması bu günü ve geleceği için mutlaka lâzımdır.

(3) Birinci incir satıcısı, o gün kendine göre nefs-î yönünden (Celâl) tecellisinin mazharı-zuhur mahallidir. İncirleri bir menfeat karşılığında satmakta olan ve bâtın-î kıymetini bilmeyen ehli zâhirdir.

(4) İkinci incir satıcısı, ise tarikat mertebesinin duygusallık üzere olan zuhur mahallidir. Ancak incirleri sadece incir olarak bilen, bâtın-î hakikatini bilmeyendir.

(5) köle ise aslında dışarıdan birisi gibi zannedilmekte ise de birinci incir satıcısının nefsinin kölesi olan kendisidir. Fakat satıcı bu hâlin farkında değildir. İşte bu âlemde en büyük meziyet "farkındalık" yâni neyin ne olduğunun farkına varmak, farkında olmak, farkı fark etmektir. Bu fark ediş çok kötü bile olsa en güzel farkadilmeyişlerden daha güzeldir, çünkü kıyaslama imkânı doğmakta ve doğruyu bulmağa sebeb olmaktadır.

Bir kimse irfan ehli olan bir kimseye "nefs-i emmâreden nasıl geçilir." Diye sorunca! O da oğlum evvelâ "nefs-i emâreye nasıl gelinir." O nu öğrenmek lâzımdır, daha henüz gelinmemiş yerden nasıl geçilir, diyerek cevaplamıştır. İşte burada da görüldüğü gibi kişinin evvelâ "nefs-i emmâresi'" n den geçebilmesi için onun varlığının farkına varması gerekmektedir. Bu gibi hallerin farkında olmayan satıcı elinde satmaya çalıştığı değerin ne olduğunun farkında olmadan hayâlî bir ticaret yapıp durmakta onu incirlerin mânâsı değil adedi ilgilendirmektedir. Yâni kaç adet inciri ne kadar fiyata satarım ve ne kadar zâhiri kazanç elde ederim hesabını yapmakta olduğundan bunların hükmü altına girdiğinden, aslında efendi olması gerekirken "nefsinin kölesi" hükmüne girmiş olmaktadır.

İşte teşbih yönlü ifade edilerek sahnelenen bu hikâyenin oyuncularının temsil ettiği manâlar özetle bunlardır diyebiliriz.

Bu özet girişlerden sonra artık bu hikâyeyi yaşama geçirme zamanımız gelmiştir zannediyorum. Buraya kadar anlatılanlar, "âfâkî" yönde yâni dışımızdaki hâdiseyi tanıtıcı bir anlatım idi, şimdi ise **"ne var âlemde o var Âdem de"** hükmü ile, bu hikâyeyi "enfüse" yâni kendimize indirip-döndürüp kendi dünyâmız olan gönül pazarımızda-enfüsümüzde, cinsiyet fark etmeksizin ben de dahil, her birerlerimiz kendi başımıza pazara seyrâna çıkıp yeniden yaşamaya çalışalım. Böylece her kes gerçeği yaşanan hayâli bir alış verişe kendi bünyesinde (BİSMİLLâHİRRAMâNİRRHîM) diyerek çantasını koluna takıp pazara çıksın bakalım alış verişi nasıl bir yolda seyr edecek. Şimdi, kendimiz kendimizi, akıl yönünden bir

"abd" olarak pazara gönderip yine kendimiz onu bir dış göz olarak takib etmeye başlayalım.

Pazara çıktık dolaşıyoruz, şimdi gizli olarak kendi kendimizle konuşmağa başlayalım. Evvelâ konuşmaya başlayan nefsimizdir.

-Der ki; "Abdullah-ey derviş yedi sene evvel senden **(incir-yemişi)** istemiştim sende bana bu yemişten hiç almamıştın, ve sen bu irâdeyi göstermiştin, senin dediğin oldu, artık buna bir son ver, ne olur bir tane incir alda yiyeyim, bak işte şimdi bulunduğumuz yer tesadüfen bir incir tezgâhının önü ve de tam incirlerin de olgunluk vaktidir."

Nefsinin bu iç konuşmaları üzerine Abdullah'ta, içinden akıl yönüyle şöyle düşünmektedir. Ancak, Abdullah yedi sene evvelki Abdullah değildir ve nefside o nefs değildir. Yalnız Abdullah bunun henüz farkında da değildir. Nefsini daha henüz eski hâli üzere zannetmektedir. Halbuki bu süre içinde nefsi (nefs-i sâfiye) ye ulaşmıştır ve oradan ileriye doğru yükselme çabasındadır. Fakat bunu Abd-derviş-sâlik'e teşbih yollu anlatmaya çalışmaktadır. Fakat abd-derviş, ihtiyaten bunu madde ve nefs-î incir arzusu zannederek almaktan çekinmektedir.

Ve ben derviş olarak nefsime onu da kırmamak için içimden şöyle demekteyim.

-Param yokki; nasıl alayım?:

Bunun üzerine nefsim epey sıkıldı ve çare aramaya başladı bir tek incir dahi olsa razı idi, fakat fakir dervişin de nesi kalmıştı ki, satsın tam o sırada düşünürken fakir dervişin nispeten "Fakr" içinde olduğunu gördü ve baktı ki, ayağında daha henüz "nefs"in sembolü olan nalınları duruyor ama artık onların çıkarılma vaktinin gelip geçtiğini de biliyor. Ancak abd-olan sâlik'e bunlardan geçmek biraz zor geliyor. Nefs-i sâfiyesi kendi kendine işte tam sırası olarak. Bana diyor ki:

-Ey abd- ey –sâlik- bak ayağında nalınların var onları satta hiç olmazsa bana bir tanecik incir al.

Bende onun bu isteğini kırmış olmamak üzere gönlü olsun diye tavsiyesine uyarak, nalınlarımı elime alarak, zâten yakınımız da olan incir tezgâhına yöneliyorum. Ve incir satıcısına dönerek, diyorumki;

-Bana şu nalınlar karşılığında bir tane incir verirmisiniz?

Bu talebimi duyan incir satıcısı farkında bile olmadan, kendisinde zâten bol miktarda olan nefsi emmâre cinsi takunyalarının yanında bunların ne kıymeti olur düşüncesiyle.

-Sen benimle dalgamı geçiyorsun? Deyip Celâllenerek, fırlatıp attı.

Bende bu hâdise karşısında tekrar nefsimin oyununa geldiğimi zannederek, üzülerek o mahalden ayrıldım ve tenha bir yere çekilip tefekküre başladım. Daha sonra anladım ki, Benim uzaklaşmamın arkasından o mahalde şöyle bir hâdise oluşmuş.

İncirci ile olan hâdisemizi seyreden yan tezgâhta olan ve oda incir satan, ikinci incirci, "duygusal tarik yol ehli" olan kimse birinci incirciye giderek bu davranışı nasıl yaptığını sorar. O kimsenin çok kıymetli birisi olduğunu bildirdikten sonra. Der ki; *"eğer benden bir incir isteseydi hiçbir karşılığını da almadan bütün tezgâhı kendisine verirdi"m.*

Şimdi akla burada bir soru gelebilir. Mâdem o uğurda incirlerinin hepsini feda edecek durumda idi de, neden "derviş" mahzun giderken seslenip kendisine o, incir teklif etmedi? Cevap olarak deriz ki, o ikinci derviş, "kadere rıza" gösterdiğinden hadiseye müdâhale etmeyi uygun görmemiş, ve gıyabında ikazda bulunmuştur.

Bunun üzerine biraz olsun ayılan birinci incirci, hemen bir sepet incir doldurarak, kölesinin eline vererek, "şunu al demin giden o kişeye ver eğer almazsa bir tane de olsa yemesini sağla eğer bir tane yedirirsen *"seni kölelikten azâd edeceğim"* demiş. Köle koşarak yola çıkıp aramaya başlamış nihayet beni bir tenha yerde buldu ve.

"Efendim sizden özür diliyor, şu incirleri yolladı lütfen kabul edin dedi,"

"Abd-sâlik-" olan bende "o, o zamandı şimdi kabul edemiyeceğimi söyledim." Bunun üzerine, köle tekrar, ricada bulunarak.

"Ama efendim eğer bir tane yerseniz, benim efendim beni kölelikten azâd edecek," dedi.

Bunun üzerine bende yâni *"Abdullah" dedim ki; "eğer o incirden yersem ben yine nefsimin kölesi olacağım"* dedim ve incirleri almadım. Kölede döndü gitti.

Şimdi sizler bu son bölümün ne olduğunu merak edeceksiniz, şöyle diyerek izâh etmeye çalışalım.

İncirci nalınlarımı attığı zaman ben ancak anladım ki, bu bir (Celâl) tecellisidir, ve Hakk (zülcelâli vel ikrâm) dır, Celâl tecellisi olmuştu, ondan sonra gelecek ikrâmı'nı beklemek için bir tenha yere çekilmiştim. O anda tekrar nefsimle konuşmağa başlamıştım. Nefsim diyordi ki, bak Abdullah sakın üzülme sana yardımcı olabilmek için bu yola baş vurdum eğer böyle yapmasaydım, sen daha zâhir-î incir terkiyle oğraşıp bâtın-î incirin hakikatine ulaşamayacaktın. Bâtın-î incir ise vahdette kesrettir. İncirin zâhiri bir teşbîh benzetmedir. Aslı ise bütün âlemlerin birliğidir. Ve bu âlemlerde "çokluk-kesret" gibi görülen her şeyin aslı bir Vâhîd olan Hakk'ın zuhurlarıdır. Bu yüzden "incire" teşbih benzetme yönlü yemin edilmiştir, aslında yemin edilen oradaki "Vâhîd" olan Allah'ın birliğinedir. Eğer o nalınların ayağında olduğu sürece yaşasaydın incir teşbihînin hakikatine ulaşamaycaktın.

Şimdi artık (12/20) (Fahleg nagleyk) (nalınlarını çıkar) hükmü böylece sende tahakkuk etti, sen artık (12/20) (inneke bi vâdil mukaddesi Tûvâ) "mukaddes Tûvâ vâdîsinin namzeti" sin oraya doğru yola çık. (13/20) (ve enehtertüke vestemig limâ yûhâ) "Ben seni seçtim artık vahyolunanları dinle) hükmü ile hadi bakalım, Mukaddes tûvâ vâdîsine doğru gidelim yolumuz açık olsun.

İşte tam bunları düşünüp yola çıkmak üzere iken, o köle incir sepeti ile geldi ancak ben gerçek âlemler cem'iyyetindeki "incir-i" bulmuş idim, sûretteki nokta kadar bile olmayan teşbîh-î mânâda ki, incir-i ne yapacaktım, diye almadım.

Kölenin azâd edilememesi ise, o gelen köle aslında incir satıcısının kendisidir. Zâhiren başka köle gibi görünüyor ise de bâtınen emri veren kendi olduğu için bu yüzden köle de faal olan, yâni hükmü geçen kendisi olduğundan, hükmen aynı zamanda köle kendisidir. İşte bu yüzden nefs-i emmâre hükmü ile yaşayan birinci incir satıcısını kendi hâli üzere bırakmak için incirini kabul edemediğimizi hep birlikte söyleyebiliriz. İşte böylece zannediyorum o pazara hepimiz gıyaben girdik ve bu halleri müşahedeli olarak yaşamağa çalıştık, Cenâb-ı Hakk hazmını versin.

Bu hadiseden sonra, "abd-sâlik-olan Abdullah yoluna devam edebilirse bir sonraki "Tevhîd-i sıfat" mertebesi olan mertebe-i teşbîh'e (İseviyyet mertebesi) ne doğru yola çıkacaktır. Gidebilenlerin yolu açık olsun.

Şimdi özet olarak bu mertebede ki, sâlik'in hâlini anlamağa çalışalım. Ulaşılmaya çalışılan bu mertebe, "tenzîh" mertebesidir,

makam değildir yâni geçilmesi lâzım gelen bir yerdir, ve ulaşılması lâzım gelen de bir yerdir. Özetle de olsa bu hikâye "abd-sâlik-abdullah-ı" buraya kadar getirmekle büyük bir yardım da da bulunmuştur.

Tenzîh-i kısaca, *(Cenâb-ı Hakk'ı varlık zuhurlarından arındırmaktır,)* diye tarif edebiliriz.

İşte bu mertebeye ulaşan kişi, *(Tûr-u Sînâ da, mukaddes Tûvâ-övülmüş-Tenzîh vâdîsinde Tevrât-ı şerifi aramaya gitmiştir)* diyebiliriz. İnşeallah orada koybolup gitmeyiz.

Bu mertebeye doğru yola çıkaran **(Yâ Fettah)** esmâsıdır, ve bu mertebenin de **(Tenzîh)** esmâsı ve zikri **(Yâ Vâhîd)** tir. Ehli tarfından telkin edilerek belirli sayılarda zikr edilir. Bu mertebenin zuhurat görüntüsü *(incir ve benzerî meyveleri görmek ve yemektir.)* İşte hikâyenin ana teması olan **(incir)** bu mertebenin sembolü olduğundan bu kadar önemlidir. Yukarıdanberi özetle anlatımaya çalışılan hususlar yeterli olmuştur zannediyorum. Cenâb-ı Hakk her birerlerimizi bu mertebenin özü olan gerçek **(Tenzîh)** hakikatine erdirsin.

Bir **(incir)** yemişinden bu kadar eğitim sistemi oluşturan rabb'ımıza hep birlikte teşekkür ederiz. Ve yolumuza devam edebilmeyi nasîb etmesini Rahmetinden niyaz ederiz. Yeri gelmişken faydalı olur düşüncesiyle (Tenzîh) mertebesi ile ilgili olması dolaysı ile, **(İrfan mektebi)** isimli kitabımızdan ilgili bölümünü buraya ilâve etmeyi uygun buldum İnşeallah faydalı olur.

DOKUZUNCU BÖLÜM

" TEVHİD-İ ESMA"

Tevhid-i Esmâ: İsimlerin birliği, anlamındadır.
Makamı: "Tenzih" dir.
Zikri: "Ya **VAHİD**" dir.
Âlemi: "Âlemi Melekût" tur, âlemi ervah, âlemi hayal de denir.

Peygamberi: “MÛSÂ” (a.s.) dır.
Lâkabı: “Kelimullah” dır.
Kelimesi: **“Lâ mevcude illâllah”** dır, yani, mevcud olan ancak,
ALLAH’dır.
Seyr-i: “Seyr-i ilâllah” “ALLAH’a seyr” dir.

İdrâki: Bu mertebenin şuuru ile ileriye doğru gitmeğe gayret etmesidir.

Kûr’ân-ı Keriym; Bakara Sûresi (2/115) Âyetinde bu mevzua işaret vardır.

﴿١١٥﴾ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ
وَجْهُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴿﴾

“Velillâhil meşriku vel mağribu fe eynema tüvellu fesemme vechullah, innellahe vasiun aliym.”

Meâlen: ***115. Doğu da, batı da Allah'ındır. Nereye dönerseniz Allah'ın vechi oradadır, şüphe yok ki Allah Teâlâ'nın rahmeti geniştir, o herşeyi bilendir.***

Hâli: Bu mertebenin hâli ile hallenmektir.

Kûr’ân-ı Keriym; Rahmân Sûresi; (55/26-27) Âyetlerinde bu hale işaret vardır.

﴿٢٦﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴿﴾
﴿٢٧﴾ وَيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ﴿﴾

“Küllü men aleyhe fe’nin ve yebka vechü Rabbike zülcelâli vel ikram”

Meâlen: ***“Varlık âleminde bulunan her KİM’lik fanidir, ancak yüce ve***
ikram sahib Rabb’ının VECHİ, varlığı bakidir.”

Yaşantısı: Tevhid-i Esmâ ya varan kişinin sıfatı tevhid mertebelerini daha ince bir seziş ile idrak etmeye başlamasıdır.

Kişi, Tevhid-i ef’alde, fiilleri birlemişti, bu def’a fiilleri meydana getiren isimle-
ri birlemesi gerektiğini anlamaya başlamasıdır.

Her fiilin (ESMÂ'ÜL HÜSNÂ) ALLAH' ın güzel isimlerinden birinin zuhur yeri ol- duğunu kavrar. Bu makamın anahtarı ve yükselticisi **(VAHİD)** ismidir, işaretini ehli bilir. Mürşidinin himmeti irşadıdır.

Hakikat mertebesi nin devamıdır.

Bu hususta kısa bilgi sunmağa çalışalım.

Bu mertebe de kişi daha evvelce, Tevhid-i ef'alde gördüğü fiil birliğini bu def'a fiilleri meydana getiren ve onlara **KİM**'lik veren **İSİM**' lerde görüp (ESMÂ'ÜL HÜSNÂ) "ALLAH'ın güzel isimleri" ni birlemeye çalışacaktır. Epey gayret isteyen bu idrak ve yaşam da Hakk'ın yardımı ile olgunlaştırılır.

Kişi de varlığın ve fiillerin kaynağının (ESMÂ ÂLEMİ) olduğu bilinci yerleşince bu yaşam kişiyi **(TEZİH')**i bir yaşama doğru götürür. Gerçek (TENZİH')i **"noksan sıfat- lardan arındırma"** bu mertebeye ulaşan kimseler yapabilir.

Taklidi **(TENZİH)**den tahkiki **(TENZİH)**e ancak bu mertebenin ilmi ve anlayışı ile geçmek mümkündür. Gerçek bir **(TENZİH)** anlayışına ermenin tek şartı ise, evvelâ
kişinin kendi gerçek varlığını tahlil ederek düşünce ve anlayışında ki noksanlıkları gidererek gerçek bir **(İLÂH)** anlayışı ile **(TENZİH)**i hakikatleri idrak ederek, **(TENZİH)** etmesi mümkün olabilecektir.

Aksi halde yapılan lâfzi ve hayali tenzihlerle **(ALLAH)** (c.c.) lühü hakkında ***(şunu yapar, veya, bunu yapmaz,)*** gibi hayali anlayışlarla O nun hakkında hüküm vermek olur ki; bu da ne edebe ne gerçek ilme ve ne de nezaket kurallarına uymayan bir davranış olmuş olur.

Bu mertebe ilk olarak gerçeği itibarile **MÛSÂ** (a.s.) ma ve ondan da Beni İsrâil kavmine verilmiştir. Ancak onlar daha ziyade madde ve paraya düşkün olduklarından, bu hakikati idrak edememişler, madde de aramışlar ve neticede ***maddeperrest*** olmuşlardır.

Doğu da batı da Allah'ındır, nereye dönerseniz Allah'ın isimlenmiş vechi orasıdır" diye buyuran kelâmı ilâhi bu mertebeyi çok açık bir şekilde anlatmaktadır.

Bu mertebede sâlik **"Vahid"** ismi ile birlikte "**Lâ Mevcude İllâ Allah"** kelime- sini fırsat buldukça çekmelidir.

"Gözüken her şey ve oluşan her fiil bir esmânın zuhurudur" **idrâkine** ulaşan kişi **"Sıratullah" "Marîfetullah" "Allah bilgisi"** yolunda epey menzil almış demektir.

"Varlık aleminde bulunan her "kim'"lik fânidir, ancak yüce ve ikram sahibi Rabb'ının varlığı bakidir." **"Kelâmı îlâhi"**si bu mertebenin kemâlini anlatmaktadır.

Bu mertebede bir hayli çalışma neticesinde varlıklardaki **"İzafî Kim"**likler düşer ve onların yerini **"Celâl ve İkram sahibi"** olan Allah'ın güzel isimleri, **"Esmâ'ül Hüsnâ"** alır.
Daha evvelce varlıklarının kendine ait olduğu **"zan"**edilen isimler düşmüş, ger- çek, yerine konmuş olur. Aslında gerçek zaten, yerindedir, fakat bizdeki yanlış bilinç ve uygulama yerini doğrusu ile değiştirmiş olur.

Bu mertebenin kemâli **"Fenâ-i Esmâ"** yani izâfi isimlerin fenâ **(son)** bulması'dır. Bir başka deyişle kendi varlığında ve dışarda gördüğü, hissettiği her varlığın Allah'ın güzel isimlerinden meydana geldiğini bilmesi ve Onu bütün noksanlıklardan mutlak **"Tenzih"** ederek yaşamasıdır.

"Mertebe-i Mûseviyyet"in tahsil yeri ve mertebesi, eymen vadisinin hakikati de burasıdır.

Nefs-i Sâfiye ye kadar süren seyr, **"Sırat-ı Müstakîm"** tevhîd-i ef-âl den sonra devam eden seyr ise **"Sıratullah"**tır.

Kûr'ân-ı Keriym; Şûrâ Sûresi; (42/53) Âyetinde bu hale işaret vardır.

﴿٥٣﴾ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذ۪ى لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا
فِى الْاَرْضِۜ اَلَٓا اِلَى اللّٰهِ تَص۪يرُ الْاُمُورُ﴿﴾

"Sıratillâhillezi lehü mâfissemavati ve mâ fil'ardi elâ ilellahi tesîrul umur"

Meâlen: **53. O Allah'ın yoluna ki, göklerde ne varsa ve yerde ne varsa hep O'nun dur. Agâh ol! Bütün işler Allah'a dönüp varacaktır.!.**

Bu bahsi de burada bitiriyoruz, daha fazlasını tadarak yaşamak temennisiyle. gayret bizden, yardım ve muvaffakiyyet Allah'dan dır. (c.c.)

Bu mertebede de yapılacak zikir değişikliğini kısaca belirtmeğe çalışalım.

Bu mertebenin özelliği, âfaki mânâ da **Tevhid** idrâkine doğru yol almağa devam etmektir.

Derse başlarken çekilen **(700)** adet "Kelime-i Tevhid" **(100)** adet daha eksiltilerek **(500)** e düşürülecek, verilen sayılar da **Esmâlar**'a devam edilecek, yine verilen sayıda **VAHİD** zikrine devam edilecek.

Sonra. **(100)** adet bu mertebenin kelimesi olan **(lâ mevcude illâllah)** ilâve edilecek. Daha sonra bu mertebenin **idrâki ve hâli** ni ifade eden Âyetleri en az (33) çer defa çektikten sonra yine üç ihlâs bir fatiha okuyup Peygamber Efendimiz (s.a.v.) min ehli beyt hazaratının rûhlarına hediye eyleyip, o günkü dersimizi bitirmişoluruz.

Ancak, dersimiz daha ileride ise bu duayı son dersimizin sonun da yaparız diğerleri de böyle devam eder.

Bu mevzuda daha geniş bilgi altı peygamber isimli kitabımızın **Mûsâ** (a.s.) bölümünde gelecektir. Fakat en verimli eğitim yolu sohbettir.

Kelime-i Tevhid kitabımızın, Tevhid-i Esmâ, bölümünde de bu mevzu ile ilgili bilgiler vardır oraya da bakılabilir.

(13/Eylül/2009) da ki bir yazı ile başlayan bu kitabın seyr-i (18/ocak/2010) tarihinde Hakk'ın izni ile düzenlenip bitirilmiş oldu şükrederiz. Bu tarihlere bile bakıldığında ne kadar uyum olduğu hemen anlaşılacaktır. Okuyanlar İnşeallah muhabbetle faydalnırlar. Kişilerin isimlerini her hangi bir sakınca olmasın diye sadece baş harflerini vererek belirttim, Zâten burada kimlikler-kişilikler söz konusu değil kişilerde ki mertebeler ifade edilmektedir. Aslında bu mertebelerin bilinmesi mühimdir. Kişiler bu mertebelerin zuhur mahalleri ve taşıyıcılarıdırlar. Diyebiliriz.

Bu kitabın bitmesinin yaklaştığı şu anlarda, İçimde ki, Hakk'ın (Rabb'i Rahîm) (Teşbîh) mertebesi itibariyle sevindiğini müşahede ediyorum. Bu kitabın muhabbet yönünden daha geniş olması içindeki muhabbet birliğinden kaynaklandığını anlamak tabiiki zor değildir. Bu vesile ile hizmeti olan ve yazı gönderen bütün (dost, arkadaş, kardeş, ve evlâtlarımızın hepsine her işlerinde başarılar diler ve hizmetleri ve muhabbetleri yönleriylede teşekkür ediyorum

Terzi Babanız.

KAYNAKÇA

1. **KÛR'ÂN VE HADİS :**
2. **VEHB** **:** Hakk'ın hibe yoluyla verdiği ilim.
3. **KESB** **:** Çalışılarak kazanılan ilim.
4. **NAKİL** **:** Muhtelif eserlerden, Mesnevi'i şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu'l Hikem ve sohbetlemizden müşahede ile toplanan ilim.

"DAHA EVVELCE ÇIKAN KİTAPLARIMIZ"

(Gönülden Esintiler)

1. **Necdet Divanı:**
2. **Hacc Divanı:**
3. **İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:**
4. **Lübb'ül Lübb Özün Özü**,(Osmanlıca'dan çeviri):
5. **Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler:**
6. **İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri:**
7. **İslâm, İmân, İhsân, İkân,** (Cibril Hadîs'i):
8. **Tuhfetu'l Uşşâkiyye,** (Osmanlıca'dan çeviri):
9. **Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:**
10. **Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:**
11. **Vâhy ve Cebrâil:**
12. **Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:**
13. **(13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:**
14. **İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi**
15. **Altı Peygamber (1) Hz. Âdem (a.s.)**
16. **Divan (3)**
17. **Kevkeb. Kayan yıldızlar.**
18. **Peygamberimizi rû'ya-da görmek.**
19. **Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.**
20. **Terzi Baba Umre (2009)**
21. **Altı peygamber (2) Hz. Nûh (a.s.)**

22. Sûre'i Yûsuf ve dervişlik.
23. İbretlik değmez dosyası.
24. Altı Peygamber (3) Hz. İbrâhîm (a.s.)
25. Köle ve incir dosyası.
26. Bir zuhurât'ın düşündürdükleri.

"ÜZERİNDE ÇALIŞTIĞIMIZ KİTAPLARIMIZ"

****. Terzi Baba (2)**
****. İbrâhîm Sûresi sohbet yazıları.**
****. Mektuplar ve zuhuratlar. (10) dan fazla dosyalar.**
****. Karınca neml Sûresi.**
****. Kehf sûresi.**
****. Yûsuf Sûresi Sohbet yazıları.**
****. İstişare dosyası.**
****. Ve bir çok diğerleri.........**

NECDET ARDIÇ
Büro : Ertuğrul mah.
Hüseyin Pehlivan caddesi no. 29/4
Servet Apt.
59 100 Tekirdağ.

Ev : 100 yıl Mahallesi uğur Mumcu Cad.
Ata Kent sitesi A Blok kat 3 D. 13.
59 100 Tekirdağ

Tel (Büro)	: (0282) 263 78 73
Faks	: (0282) 263 78 73
Tel (ev)	: (0282) 261 43 18
Cep	: (0533) 774 39 37

Veb sayfası: Amerika: <**http:// necdetardic. org/**

Veb sayfası: Amerika: <**www.necdetardic.info>**

Veb sayfası: Almanya: **<www.terzibaba.com>**

Radyo adresi (form): <**terzibaba13.com>**
MSN Adresi:
Necdet Ardıç <**terzibaba13@hotmail.com**